

The AHEPA Family delegation presented His All Holiness Ecumenical Patriarch Bartholomew with a \$20,000 donation. A special thanks to Canadian President Christos Argiriou, who secured a majority of the donation from our Canadian chapters. — with Sandy Kyriakos Papadopoulos, Andrew Zachariades, Iva Jean Fomalont, Zenon Christodoulou and Basil Mossaidis at Ecumenical Patriarchate.

Από τις εκδηλώσεις για την «Παγκόσμια Ημέρα Ελευθερίας του Τύπου» Από αριστερά ο Τόνυ Ρούμπρεχτ, που διετέλεσε υπουργός μεταναστευσης του Οντάριο, ο ομογενής Δημήτρης Καρύγιαννης δημοτικός Σύμβουλος με τον δήμαρχο του Τορόντο John Tory να επιδεικνύει την τιμητική πλακέτα που του απονεμήθηκε από τον οργανισμό Σ.Τ.Ε. δίπλα του ο πρόεδρος του Οργανισμού Θωμάς Σάρας

Ο Μητροπολίτης Σωτήριος με τους Mihajlo Gnjatic (Σερβική Ορθόδοξη Εκκλησία Καναδά) και Γεώργιο Κοντογεωργάκη που είναι οι δύο αποφοιτησάντες από την Ακαδημία εφέτος μαζί με τις οικογένειες των δύο αποφοιτησάντων στην τελετή που διοργάνωσε η Μητρόπολις προς τιμήν τους

www.patrides.com

PATRIDES

Ολαός των λειψάνων
ζει και βασιλεύει χιλιόψυχος.
Το πνεύμα
και στο χώμα λάμπει
το νιώθω.
Με σκοτάδια μέσα μου
παλεύει.

Κ. Παλαμάς

15 Μαΐου 2018

May 15, 2018

Halifax Montreal Ottawa Toronto Winnipeg Vancouver New York Boston Tampa Washington D.C. Athens

Οντάριο: Η Ώρα της αλήθειας...

Οντάριο: Μπροστά στην Κάλπη

Του Θωμά Στ. Σάρα

Η εβδομή του Ιουνίου είμαι βέβαιος θα αποτελέσει μια ημερομηνία με ιδιαίτερη σπουδαιότητα, δεδομένου ότι είτε θα σημάνει το τέλος της δεκαπενταετούς πολιτικής παντοδυναμίας των Φιλελευθέρων του Οντάριο, είτε την συνέχιση των πολιτικών τους παραδόσεων των τελευταίων ετών.

Τις εκλογές αυτές, ως γνωστόν, διεκδικούν τα τρία παραδοσιακά πολιτικά κόμματα τα οποία εκπροσωπούνται στο επαρχιακό κοινοβούλιο ενώ παράλληλα οι νεοφανείς "πράσινοι" ή "περιβαλλοντιστές" προσπαθούν να σπάσουν το προνόμιο εκείνων με τη συμμετοχή των ιδίων στα κοινά.

Έτσι λοιπόν οι ψηφοφόροι της επαρχίας, καλούνται στις 7 του Ιουνίου να επιλέξουν κυρίως μεταξύ των Φιλελευθέρων, των Συντηρητικών και των Νεοδημοκρατών του επαρχιακού NDP, ποιος θα κυβερνήσει την επαρχία τα επόμενα τέσσερα χρόνια. Είναι λοιπόν επόμενο να γνωρίζουν οι ομογενείς ψηφοφόροι τα κύρια σημεία πολιτικής και τις διαφορές μεταξύ των διεκδικητών της εξουσίας.

Πρώτη αναφορά κάνω στη μέχρι τις εκλογές Πρωθυπουργό, αντιπρόεδρη Kathleen Wynne, μια δυναμική, πανέξυπνη και ικανότατη πολιτικό με τεράστια πολιτική εμπειρία και γνώσεις, μεταξύ άλλων κάτοχο ακαδημαϊκών τίτλων από το Χάρβαρντ. Η κυρία Γουίν είναι η πρώτη γυναίκα η οποία άσκησε τα καθήκοντα του πρωθυπουργού στην μεγαλύτερη επαρχία του Καναδά, το Οντάριο, γράφοντας έτσι ιστορία. Είναι μέλος του επαρχιακού κοινοβουλίου από το 2003 και έχει υπηρετήσει προηγουμένως ως

Σύμβουλος παιδείας του Τορόντο. Έχει τρία ενηλικιωμένα παιδιά, εγγόνια και ζει με την σύζυγό της Jane Rounthwaite.

Το πολιτικό πρόγραμμα των Φιλελευθέρων υπό την ηγεσία της κυρίας Γουίν προβλέπει αύξηση του κατώτατου ορίου αποδοχών εργασίας σε \$ 15 δολάρια την ώρα από την 1η Ιανουαρίου του 2019. Προβλέπει ακόμα διαπλάτυση του φαρμακευτικού προγράμματος της επαρχίας κατά τρόπο ώστε να καλύπτει άτομα ηλικίας μικρότερης των 24 ετών κατά τον ίδιο τρόπο που σήμερα καλύπτει δωρεάν όλους τους ηλικιωμένους της επαρχίας.

Παροχή δωρεάν προσχολικών παιδικών σταθμών, ανεξάρτητα από τα εισοδηματικά κριτήρια των γονέων, για παιδιά ηλικίας από δύομισή ετών έως και την προσχολική ηλικία.

Την επέκταση της ζώνης πρασίνου με την προστασία των εκτάσεων γύρω από το περιφερειακό κύκλο του Τορόντο και του Χάμιλτον. Και τέλος προβλέπει βήματα ύψους 750 δολαρίων στους συνταξιούχους πολίτες προκειμένου να τους βοηθήσει να ανταπεξέλθουν στις απαραίτητες δαπάνες συντήρησης της κατοικίας τους, ώστε να συνεχίσουν να ζουν σε αυτά αντί να θέλουν να μετακομίσουν σε ευαγή ιδρύματα για υπερηλικές και γηροκομεία. Κύριος αντίπαλος της πρωθυπουργού εμφανίζεται να είναι ο επιχειρηματίας και πρώην δημοτικός σύμβουλος του Τορόντο Doug Ford. Ο κύριος Φόρντ, ηγείται της Συντηρητικής παράταξης της επαρχίας η οποία όλα αυτά τα χρόνια αποτελούσε την αξιωματική αντιπολίτευση στο

Ο Doug Ford, αρχηγός των Συντηρητικών που σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις, έχει την πρωτιά στις προτιμήσεις των εκλογέων ανταλλάσσει απόψεις με την Andrea Horwath ηγέτιδα του NDP καθώς η πρωθυπουργός του Οντάριο και αρχηγός των Φιλελευθέρων φαίνεται να περιμένει την κατάλληλη στιγμή ώστε να συμμετάσχει.

Για ακόμα μια φορά καλούνται οι ψηφοφόροι της επαρχίας του Οντάριο να εκφράσουν την ετυμηγορία τους για το έργο και τις επιτεύξεις των τεσσάρων προηγούμενων ετών διακυβέρνησης υπό την πρωθυπουργό Kathleen Wynne. Είναι η πλέον σημαντικότερη στιγμή της δημοκρατίας, καθώς παρέχει την ευκαιρία στον πολίτη να εκφράσει τις θέσεις και τα αισθήματά του γύρω από την άσκηση της πολιτικής στα προηγούμενα τέσσερα χρόνια και παράλληλα να αποφασίσει για το μέλλον του ίδιου και των παιδιών του.

Μολονότι, πιστεύουμε ότι σε γενικές γραμμές η διακυβέρνηση από την ομάδα της πρωθυπουργού, θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ότι αντικατόπτριζε τις ελπίδες και τη κάλυψη των αναγκών των μεγάλων λαϊκών μαζών, κυρίως όμως των μικρομεσαίων

επιχειρήσεων και των ανειδίκευτων εργατών και νέο μεταναστών, οι μετρήσεις της κοινής γνώμης των ψηφοφόρων της επαρχίας, αφήνουν να διαφανεί ότι μια μεγάλη μερίδα αυτών, κάθε άλλο παρά θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ικανοποιημένη από την διακυβέρνηση της παρούσας διοίκησης. Και ομολογουμένως, μέχρι ενός σημείου οφείλουμε να συμφωνήσουμε μαζί τους. Πέραν αυτού όμως θα πρέπει να αναγνωρίσουμε και να δώσουμε πίστωση στο μέχρι σήμερα έργο της κυβέρνησης και τα νομοθετικά μέτρα που έλαβε προς όφελος των οικονομικά αδύνατων πολιτών.

Οφείλουμε ακόμα να ομολογήσουμε ότι ο πρόσφατος προϋπολογισμός της Φιλελεύθερης κυβέρνησης της Kathleen Wynne, υπήρξε ένα μοναδικό κυβερνητικό σχέδιο με φρο-

ντίδες και μέτρα προστασίας των πολιτών και κυρίως των νέων, δεδομένου ότι λαμβάνει φροντίδα για τις σοβαρές ανάγκες της εργασίας, της μετεκπαίδευσης, της οικονομικής βοήθειας των σπουδαστών, τη δημιουργία νέων κλεινών στα νοσοκομεία της επαρχίας, τη χορήγηση φαρμακευτικής θεραπείας στους νέους και τους ηλικιωμένους, τη δημιουργία νέων προγραμμάτων παιδικών σταθμών κ.λπ.

Το γεγονός, ωστόσο των σφαλμάτων που έγιναν κατά την διάρκεια της τετραετίας, κυρίως η ιδιωτικοποίηση μέρους των μετοχών της υπηρεσίας ηλεκτροφωτισμού και η ανοδική πορεία της τιμής της ηλεκτρικής ενέργειας κατανάλησης που ακολούθησε, υπήρξε ο καταλύτης στην απόφαση των ψηφοφόρων να στραφούν στην αναζήτηση νέων προσώπων τα

οποία θα αναλάβουν την διακυβέρνηση του σκάφους της πλουσιότερης και πλέον βιομηχανοποιημένης επαρχίας του Καναδά.

Στις δημοκρατίες, δεν έχουμε καμία απολύτως αμφιβολία ότι αφέντης της κυβέρνησης είναι ο λαός, το σώμα των ψηφοφόρων το οποίο με την ψήφο του αποφασίζει για τα άτομα και τις πολιτικές που θέλει να εφαρμοστούν. Στην προκειμένη περίπτωση την εξουσία διεκδικούν πέραν των Φιλελευθέρων, οι Συντηρητικοί του κ. Φόρντ και οι Σοσιαλιστές της κυρίας Χόρβαρθ. Το κάθε κόμμα έχει τη δική του ατζέντα την οποία και παρουσιάζουν οι ηγέτες του στο εκλογικό σώμα.

Ακολουθώντας μια παράδοση πενήντα χρόνων, για ακόμα μια φορά δεν θα θελήσουμε να πάρουμε πολιτική θέση υποδεικνύοντας

συνέχεια στη σελίδα 2

συνέχεια στη σελίδα 2

Στα πρόθυρα του Φρενοκομείου μιας νέας πολεμικής σύρραξης

Του Θωμά Στεφ. Σάρα

Δεν ήταν λίγοι εκείνοι που χαμογέλασαν ειρωνικά με την σχετική μας αρθρογραφία εδώ και μια πενταετία, καθώς αναφερόμασταν στις πιθανότητες μιας νέας πολυεθνικής σύρραξης στην Μέση Ανατολή.

Στην πραγματικότητα οι σκέψεις εκείνες δεν αποτελούσαν προιών φαντασίας, αλλά απεναντίας ήταν διασταυρωμένες και τεκμηριωμένες με τις γνώσεις και τις αναλύσεις ειδικών. Όταν κάποια στιγμή, τον περασμένο μήνα βρέθηκα σε κάποιο διεθνές φόρουμ, θέλησα να αναφερθώ πάνω στις δραματικές εξελίξεις της Μέσης Ανατολής και κυρίως σε εκείνες της Ανατολικής Μεσογείου, οι οποίες, κατά τη γνώμη μου, μας φέρνουν τόσο κοντά, δεν πρέπει να υπάρχει καμία αμφιβολία, στο φρενοκομείο μιας σοβαρής σύρραξης, άκουσα με κατάπληξη να γίνεται αναφορά στα στρατηγικά σχέδια και τις προσπάθειες του Τούρκου προέδρου να ανακτήσει την απόλυτη και αδιαφιλονίκητη κυριαρχία και ιδιοχρησία στο Ανατολικό Αιγαίο.

Το σχέδιο αυτό, σύμφωνα με τον συνομιλητή μου, αποτελούσε ανέκαθεν μέρος των σχεδιασμών της Άγκυρας, η οποία πίστευε ότι οι διεθνείς συνθήκες που καθόρισαν τα σημερινά σύνορα της, την αδικήσαν και "τιμώρησαν άδικα" το Τουρκικό λαό, εγκλωβίζοντάς τον στα στενά περιθώρια των θαλάσσιων συνόρων της χώρας, ενώ στην πραγματικότητα αυτή κατέχει τη μεγαλύτερη αιγιαλίτιδα ζώνη στην περιοχή. Αυτός ακριβώς είναι και ο λόγος που το γενικό επιτελείο στρατού εδώ και δεκαετίες έχει συντάξει τους σχετικούς επιχειρησιακούς φακέλους και σχεδιασμούς, έτσι ώστε σε περίπτωση συρράξεως η παρέμβαση του να υπάρξει άμεση, ταχύτατη και αποτελεσματική. Γνωρίζει η διοίκηση του στρατού καθώς επίσης και η πολιτική ηγεσία της χώρας, ότι οποιαδήποτε στρατιωτική σύρραξη στην περιοχή θα είναι υπόθεση το πολύ δύο ημερών, δεδομένου ότι τόσο η Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και άλλες χώρες θα ζητήσουν μέσω του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, να παρέμβει ώστε

να σταματήσουν οι εχθροπραξίες. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο, υποστήριξε ο διπλωμάτης συνομιλητής μου, το Τουρκικό επιτελείο της χώρας παραμένει πανέτοιμο για οποιονδήποτε ενδεχόμενο, έτσι ώστε η "παρένθεσή του" να είναι γρήγορη, το δυνατόν συντομότερη

και η πλέον αποτελεσματική. Γνωρίζει η Άγκυρα ότι τα κέρδη από μια παρόμοια παρέμβαση θα είναι ελάχιστα, πλην όμως στις διαπραγματεύσεις που θα ακολουθήσουν θα έχει το "πάνω χέρι" άπαξ και θα είναι ο νικητής. Στην διατύπωση ότι κάτι τέτοιο προφανώς θα έχει μεγάλο κόστος, άπαξ και η Αθήνα είναι μια καλά οργανωμένη και άριστα εξοπλισμένη διοίκηση, η απάντηση υπήρξε το ίδιο σύντομη. Γνωρίζει απόλυτα η Άγκυρα τις αμυντικές δυνατότητες της άλλης πλευράς και μάλιστα υπολογίζει ότι το τίμημα σε ανθρωπίνω υλικό θα είναι μάλλον μεγάλο, αυτό είναι σοβαρό, πλην όμως και ένα απαραίτητο στοιχείο προκειμένου να ρυθμιστούν, άπαξ και διαπαντός, οι διεκδικήσεις και τα δικαιώματα της Άγκυρας στο Αιγαίο και την Κύπρο.

Αυτό ακριβώς, σύμφωνα με τον συνομιλητή μου, ήταν και το σημείο των αντιρρήσεων του πολιτικού κατεστημένου της Άγκυρας, έναντι των διεθνών συνθηκών του περασμένου αιώνα, τις οποίες πίστευε ότι είχε κάθε δικαίωμα να προσβάλλει μα και την ικανότητα να διεκδικήσει ότι της ανήκει. Εκείνο ωστόσο το οποίο προβληματίζει είναι, η πρώτη "τουφεκιά": Έχοντας γνώση της διαδικασίας των διεθνών παρεμβάσεων για την σύναψη συμφωνιών και συνθηκών ειρήνης που ακολουθούν αυτές τις περιπτώσεις, η Άγκυρα σε καμία περίπτωση δεν θα ήθελε να εμφανισθεί ότι είναι ο θύτης που παραβιάζει τις σχέσεις καλής γειτονίας με την Αθήνα. Αντιθέτως μάλιστα θα κάνει ότι μπορεί για να αποδείξει τις καλές της προθέσεις, όχι όμως σε βάρος των εθνικών και φυσικών της δικαιών που απορρέουν από την γεωπολιτική της θέση.

Είναι δε πεπεισμένη ότι με τον τρόπο αυτόν θα επιτύχει να κερδίσει ότι της ανήκει, άπαξ και θα βρίσκεται σε θέση πλεονεκτική έναντι της Αθήνας, η οποία στην αδυναμία της να ανακτήσει ότι χάσει, είναι φυσικόν, να δεχθεί τους όρους της Άγκυρας. Το βέβαιο είναι ότι η Ελληνική πολιτική ηγεσία της μεταδικτατορικής περιόδου, είχε αποδεχτεί την εισήγηση της διαμεσολάβησης του ΝΑΤΟ για την

αναγνώριση προνομίων περιορισμένης αυτοδιοίκησης στη "Τουρκική μειονότητα της Δυτικής Θράκης", για τα οποία η Άγκυρα πίεζε προς κάθε κατεύθυνση στη συμμαχία και παράλληλα απαιτούσε την διοικητική προσάρτηση των νησιών του Ανατολικού Αιγαίου στη δικαιοδοσία της. Μια λεπτομέρεια η οποία είχε γίνει αποδεκτή την εποχή των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, και ένα γεγονός το οποίο ακριβώς επεξηγούν και διερμηνεύουν τα λόγια της τότε πρόεδρου του Ελληνικού κοινοβουλίου κυρίας Ψαρουδά προς τον νεοδιορισθέντα πρόεδρο της δημοκρατίας Κάρολο Παπούλια, ότι κατά την διάρκεια της θητείας του "πρόκειται να συμβούν αλλαγές των εθνικών συνόρων της χώρας και να υπάρξει σμίκρυνση των εθνικών εδαφών, προς όφελος της ειρήνης στη περιοχή". Το γεγονός αυτό, εξ άλλου, επιβεβαίωσε αργότερα και ο ίδιος ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κάρολος Παπούλιας με την ευκαιρία επίσκεψης στελεχών της ομογενειακής οργάνωσης ΑΧΕΠΑ στο γραφείο του, τονίζοντας την ανάγκη σύμπτυξης των εθνικών συνόρων για χάρη της ειρήνης και της καλής γειτονίας. Παρόν στην επίσκεψη εκείνη ήταν μεταξύ άλλων και ο ομογενής ηγέτης της μεγάλης οργάνωσης Αντώνης Μαυρομαράς, ο οποίος μου διαβεβαίωσε αργότερα ότι αμέσως στη σκέψη του ήρθε η σχετική αρθρογραφία μου της εποχής. Το γεγονός αυτό εξ άλλου, επιβεβαιώθηκε την ίδια σχεδόν περίοδο και από τον ίδιο τον υπουργό άμυνας των ΗΠΑ, επί Προεδρίας Κλίντον, Κοέν. Όταν κατά την διάρκεια της ετήσιας συνέντευξης των μελών του ΝΑΤΟ στο Τορόντο, απαντώντας σε σχετική ερώτησή μου με διαβεβαίωσε ότι "ναι μεν υπήρχαν προβλήματα στην νοτιοανατολική πέριγγο της συμμαχίας, μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας, πλην όμως είχε κάθε λόγο και αιτία να πιστεύει ότι τελικά η συμμαχία βρισκόταν σε καλό δρόμο ρύθμισης των διαφορών, δεδομένου ότι το πολιτικό σύστημα της Ελλάδας ήταν αποφασισμένο να ικανοποιήσει μέρος των απαιτήσεων της Τουρκίας." Η δήλωση αυτή του Αμερικανού υπουργού Άμυνας έγινε παρουσία του τότε Πρέσβη της Ελλάδος στο Καναδά Γιάννη Θωμόγλου. Μια ακόμα επιβεβαίωση αυτού του γεγονότος έγινε μια εβδομάδα αργότερα από το τότε υπουργό εξωτερικών της Ελλάδος και αργότερα Πρωθυπουργό Γιώργο Παπανδρέου, ο οποίος σε σχετική ερώτησή μου, παρουσία επίσης του κ. Θωμόγλου μου διαβεβαίωσε ότι "είναι καλύτερα

να έχουμε μερικά στρέματα γης λιγότερα και να κοιμόμαστε το βράδυ ήσυχοι, παρά να κρατήσουμε ότι μας ανήκει και να μην μπορούμε να κλείσουμε μάτι τη νύχτα από το φόβο επίθεσης κάποιου κακόπιστου γείτονα." Στη πραγματικότητα ωστόσο, οι εξελίξεις ήταν τελείως διαφορετικές, άπαξ και το 1974 με την παρέμβαση του τότε Γενικού Γραμματέα του ΝΑΤΟ Λούντς, ολόκληρο το πολιτικό κατεστημένο της Αθήνας, (σύμφωνα με το "non paper" του Γ.Γ. του ΝΑΤΟ), είχε αποδεχτεί την δημιουργία ανεξάρτητης κρατικής οντότητας της "Μακεδονίας", και την παραχώρηση των πέντε νησιών του Ανατολικού Αιγαίου στην Άγκυρα με τις γειτονικές νησίδες και βραχονησίδες της περιοχής αυτών των νησιών. Υπήρξε μάλιστα και ανταλλαγή χρημάτων για το σκόπιο αυτό και μάλιστα χρηματοδοτήθηκε η καμπάνια της Έλληνο-Τουρκικής φιλίας, με την δημιουργία του Βραβείου Ιππεκτσι και τον σύλλογο των δημοσιογράφων του Αιγαίου, οι οποίοι υπήρξαν αποδέκτες σοβαρών χρηματικών ποσών, προκειμένου να διατυμπανίζουν τα αγαθά της φιλίας και τα οικονομικά συμφέροντα των νησιών από την οικονομική τους προσάρτηση στη Τουρκία. Μέσα στα ίδια πλαίσια είχαν δημιουργηθεί και τα δημοσιογραφικά σεμινάρια της Σαμοθράκης, με χρηματοδότηση του ΝΑΤΟ και της Ουάσιγκτον και τα οποία είχαν σαν στόχο να βοηθήσουν την αποδοχή της κοινής γνώμης και να δημιουργήσουν συνθήκες αποδοχής αυτών των αλλαγών στο Αιγαίο. Από τον φόβο ωστόσο μήπως και εκτεθεί το πολιτικό κατεστημένο της χώρας, συμφωνήθηκε ότι τα σεμινάρια αυτά θα διοργανωνόνταν από την τοπική αυτοδιοίκηση της Σαμοθράκης. Ομολογώ δε ότι από προσωπική μου εμπειρία από ένα από αυτά έμεινα άναυδος όταν διαπίστωσα ότι σε αυτά είχαν προσκληθεί και Τούρκοι ή Τουρκόφωνοι δημοσιογράφοι οι οποίοι κατήγγειλαν την Ελληνική κυβέρνηση σε βάρος τους. Όταν, ωστόσο, τους ρώτησα για τη τύχη των ογδόντα τόσων Τούρκων δημοσιογράφων, οι οποίοι βρισκόταν εγκλεισμένοι στις φυλακές της Τουρκίας, η

απάντησή τους ήταν ότι ήμουν κακώς πληροφορημένος και ότι δεν υπήρχε κανένας δημοσιογράφος διωκόμενος από την Άγκυρα!! Το βέβαιο είναι ότι από εκείνη τη συμφωνία εφαρμόστηκε αμέσως η απαίτηση της Άγκυρας συμμετοχής στο εθνικό κοινοβούλιο της Ελλάδας και εκπροσώπων της Τουρκόφωνης μειονότητας της Δυτικής Θράκης, για την οποία η Άγκυρα συνεχίζει να πιέζει για την ανάγκη περιορισμένης αυτονομίας.

Γνωρίζει η Άγκυρα ότι η σημερινή κατάσταση της Ελλάδος με την οικονομική κρίση που την ταλαιπωρεί την τελευταία δεκαετία, της προσφέρει μια μοναδική ευκαιρία να επιτύχει, με τον δικό της τρόπο, τον σεβασμό και την αποδοχή των απαιτήσεών της. Για το λόγο αυτό έχει φροντίσει και φροντίζει καθημερινά να κάνει έντονη τη παρουσία της στα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου, έτσι ώστε να πισωθεί η διεθνής κοινή γνώμη για τα δικά της. Η Άγκυρα, εξ άλλου, εργάστηκε με επιμονή, υπομονή και σύστημα, πάνω σε αυτές τις διεκδικήσεις τόσο στο διπλωματικό όσο και το διεθνές στρατιωτικό πεδίο, καθώς οι διπλωμάτες της σε ολόκληρη την υδρόγειο καθημερινά βομβάρδιζαν τους υπευθύνους των χωρών μελών των Ηνωμένων Εθνών, ότι οι κυβερνήσεις των Αθηνών ήθελαν να κάνουν το Αιγαίο "Ελληνική λίμνη". Ένα στοιχείο το οποίο θα δημιουργούσε σοβαρά προβλήματα στη ελεύθερη διεθνή ναυσιπλοΐα. Στην διαβρωτική αυτή προσπάθεια των διπλωματών της Άγκυρας, δυστυχώς η Αθήνα παρέμενε σιωπηλός θεατής, αφήνοντας κατά κάποιον τρόπο να

πιστευτεί ότι "πραγματικά προσπαθούσε να κρύψει κάτι", με αποτέλεσμα τη δημιουργία αμφιβολιών στους διεθνείς διπλωματικούς κύκλους για τις προθέσεις της Αθήνας. Σχετικά με το θέμα αυτό έχω αναφερθεί σε προηγούμενη αρθρογραφία μου για τις παρατηρήσεις στελεχών των Καναδικών κυβερνήσεων σε ότι αφορά τη στάση των Πρεσβυτών της Ελλάδος στο Καναδά και την Ουάσιγκτον.

Έτσι λοιπόν ο πρόεδρος της Τουρκίας εργάστηκε μεθοδικά και αδιάκοπα ώστε να επιτύχει να παραπληροφορήσει την διεθνή κοινότητα και την κοινή γνώμη, ενώ οι κυβερνήσεις των Αθηνών είχαν επιδοθεί σε ένα όργιο σπατάλης και καταχρήσεων στο κρατικό τομέα, παραπληροφορώντας τον Ελληνικό λαό και αποκοιμίζοντας τον με ψεύτικες διαβεβαιώσεις ότι τα πάντα, δήθεν, τελούσαν υπό έλεγχο.

Η διαμόρφωση, ωστόσο, των σημερινών συνθηκών προσφέρει μια μοναδική ευκαιρία στο φιλόδοξο πρόεδρο της Τουρκίας, ο οποίος αισθάνεται ότι μπροστά του έχει μια μοναδική ευκαιρία να ξεκαθαρίσει για πάντα το θολό τοπίο των διεκδικήσεών του. Στο ενεργητικό των υπηρεσιών της χώρας του έχει ένα ικανό και δραστήριο διπλωματικό σώμα το οποίο κατόρθωσε να επιβάλει στη κοινή γνώμη την ανάγκη παραμονής των κατοχικών στρατευμάτων στη Κύπρο. Πρόσφατα ακόμα, τα στρατεύματα της Άγκυρας εισέβαλαν και κατέλαβαν το Αφρίν, σχεδόν χωρίς καμία αντίδραση ή και διαμαρτυρία από τη διεθνή κοινότητα. Καθημερινά δε οι ενοπλες

συνέχεια στη σελίδα 4

**Η Ελληνική Κοινότητα Τορόντο,
ο Σύλλογος Ελληνοκαναδών Δικηγόρων
και το Pro Bono Law Ontario**
προσφέρουν στη παροικία

**NΟΜΙΚΗ
ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ**

θα παρέχονται νομικές συμβουλές από δικηγόρους, για 30 λεπτά της ώρας, δωρεάν

Ημέρα Λειτουργίας: Κάθε τρίτο Σάββατο του μήνα
Ώρα: 10:00 π.μ. - 2:00 μ.μ. (μόνο με ραντεβού)
Διεύθυνση: 30 Thorncliffe Park Drive, Toronto

Για πληροφορίες και ραντεβού επικοινωνήστε στο:
Τηλ: 416-425-2485 (εσωτερικό) 1119
Email: legalclinic@greekcommunity.org

Υπηρεσίες που Παρέχονται

Οικογενειακό Δίκαιο - Νομολογία Ιθακτοσύνης/Ενοικιαστών - Δίκαιο Διαθεσίμων/Κληρονομιάς - Δίκαιο Εξοικονόμησης - Εμπορικές και Γενικές Αστικές Διαφορές - Ατυχήματα/Αποζημιώσεις - Ποινικό Δίκαιο - Στρατολογιστικές Πράξεις - Νομολογία Εργασιακών Υποθέσεων - Δίκαιο Δανειακού/Οφειλτικού/Πλημμελούς.

Η Υπηρεσία Νομικής Υποστήριξης θα στελεχώνεται στην Ελληνική Κοινότητα του Τορόντο, Τμήμα Κοινωνικών Υπηρεσιών, και θα στελεχώνεται από εθελοντές δικηγόρους του Συλλόγου Ελληνοκαναδών Δικηγόρων. Το άτομο θα πρέπει να είναι κάτοικος του Τορόντο, να είναι 30 έτη ή άνω, χωρίς χρέωση και να λάβει βοήθεια για τα ακόλουθα θέματα:

- Πληροφορίες και συμβουλές για τα νομικά δικαιώματα και τις επιλογές για την διασφάλιση των δικών δικαιωμάτων τους
- Βοήθεια για τον ενοποιημένο νομικό προϋπολογισμό ή άλλους τους
- Βοήθεια καταχώρισης νομικής αλληλογραφίας και σύστασης για διαβίαιες επιστολές
- Πληροφορίες για διαβίαια ένδια μέσα
- Παραπομπή σε δικηγόρους ή εθελοντές που μπορεί να είναι σε θέση να βοηθήσουν περαιτέρω.

PRO BONO LAW ONTARIO

Το Δεύτερο συμπόσιο του Συνδέσμου των Ελληνοκαναδών ακαδημαϊκών του Οντάριο. (HCAAO)

Ι. Σ. Σαραϊδάρης

Το Σάββατο της 21^{ης} του Απριλίου ο Σύνδεσμος των Ελληνοκαναδών ακαδημαϊκών της επαρχίας του Οντάριο διοργάνωσε την δεύτερη συνάντηση των μελών του στο αμφιθέατρο του κτιρίου Standford Fleming του Πανεπιστημίου του Τορόντο.

Το (HCAAO) που ιδρύθηκε το 1991 αποτελείται από Καναδούς Ακαδημαϊκούς Ελληνικής καταγωγής που εργάζονται ως καθηγητές στα Πανεπιστήμια του Οντάριο.

Οι κύριοι λόγοι που οδήγησαν στην διοργάνωση του δεύτερου Συμποσίου σε γενικές γραμμές μεταξύ άλλων ήταν και οι εξής:

Η δημιουργία ενός μέσου που θα ενίσχυε την ακαδημαϊκή συνεργασία μεταξύ των μελών του HCAAO βοηθώντας τους βελτιώνοντας τις σχέσεις τους τόσο σε επαγγελματικό όσο και κοινωνικό επίπεδο.

Η δημιουργία του χώρου όπου σπουδαστές αλλά και ενδιαφερόμενοι απλοί θεατές θα μπορούσαν να συμμετάσχουν σε συνομιλίες με μέλη του HCAAO μεταφέροντας τις ειδικεύ-

σεις τους μοιραζόμενοι τις εμπειρίες και να δημιουργήσουν κοινωνικές επαφές. Να δυναμώσουν την

συμμετοχή της Ελληνοκαναδικής Ακαδημαϊκής κοινότητας με την υπόλοιπη ελληνική κοινότητα.

Τέλος να ευαισθητοποιήσουν το κοινό δια μέσου ανοιχτών συζητήσεων σε φλέγοντα προβλήματα της Καναδικής ελληνικής

που έχουν μια μεγάλη απήχηση σε μεγάλο ποσοστό της Καναδικής κοινωνίας. Κύρια ομιλήτρια σε αυτό το συμπόσιο ήταν η καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Saint Mary's από το Halifax της Nova Scotia Ευγενία Τασσόγλου. Το θέμα της ομιλίας της ήταν: Από την Ελλάδα στον Καναδά: Διακρατική μετανάστευση του 21^{ου} αιώνα στο πλαίσιο της Ελληνικής κρίσης. Η καθηγήτρια του Πανεπιστημίου του Ryerson Dr. Sedef Arat-Koc με ομιλία της ολοκλήρωσε το πρόγραμμα σχολιάζοντας την Καναδική ψπραγματικότητα

ή ακόμη περισσότερο της παγκόσμιας κοινότητας

Γιορτάζοντας την παγκόσμια Ημέρα Ελευθερίας του Τύπου.

Ι. Σ. Σαραϊδάρης

Η Παγκόσμια Ημέρα Ελευθερίας του Τύπου αναγνωρίζει τις θυσίες που έγιναν στον αγώνα για την ελευθερία του Τύπου και πιέζει τις κυβερνήσεις που εξακολουθούν να αρνούνται στους πολίτες τους αυτό το βασικό ανθρώπινο δικαίωμα. Το μήνυμά της 3ης Μαΐου είναι ότι οι δημοσιογράφοι παντού πρέπει να έχουν το δικαίωμα

να αναφέρουν ελεύθερα και χωρίς φόβο.

Η ημερομηνία σηματοδοτεί την επέτειο της Διακήρυξης του Windhoek, μια δήλωση αρχών που καταρτίστηκε από τους αφρικανούς δημοσιογράφους το 1991, ζητώντας ελεύθερα, ανεξάρτητα και πλουραλιστικά μέσα ενημέρωσης σε αυτήν την ήπειρο και σε όλο τον κόσμο. Η δήλωση επιβε-

βαιώνει ότι ο ελεύθερος Τύπος είναι απαραίτητος για την ύπαρξη δημοκρατίας και θεμελιώδη ανθρώπινο στόχο. Η Διακήρυξη αποτελεί ορόσημο στον αγώνα για έναν ελεύθερο Τύπο σε όλες τις περιοχές του κόσμου.

Το Εθνικό Συμβούλιο του Τύπου και μέσων ενημέρωσης των Καναδικών Εθνοτήτων σε συνεργασία με το Συμβούλιο Τύπου του Καναδά διοργάνωσαν την Παρασκευή 4 Μαΐου εκδήλωση στο Δημαρχείο του Τορόντο ώστε να τιμήσουν την Παγκόσμια ημέρα ελευθερίας του Τύπου.

Μεταξύ εκείνων που απεύθυναν χαιρετισμούς και αναφέρθηκαν στην σπουδαιότητα της

ημέρας ήταν ο δήμαρχος του Τορόντο John Tory, ο οποίος κυρίως τόνισε την σημασία του τύπου (εκτυπωμένου, ή ηλεκτρονικού μέσω διαδικτύου) στην διατήρηση και συνέχιση του δημοκρατικού πολιτεύματος. Ο πρώην υπουργός μετανάστευσης του Οντάριο Δρ. Τόνυ Ρούπρεχτ, Ο πρόεδρος του Οργανισμού εθνικού Τύπου του Καναδά Θωμάς Σάρας, ο ομογενής δημοτικός σύμβουλος Δημήτρης Καρύγιαννης, ο πρόεδρος της Ελληνικής κοινότητας Αντώνης Αρτεμάκης που να σημειωθεί ήρθε με χορευτικές ομάδες της κοινότητας που συμμετείχαν στην ψυχαγωγία των παρισταμένων. Τον πρόεδρο της Ελληνικής κοινότητας

συνόδευσαν επίσης και δύο νεαροί σπουδαστές από το τμήμα της ελληνομάθειας οι οποίοι και παρουσίασαν τις εργασίες τους με θέμα την ημέρα της ελευθερίας του τύπου.

Μπορείτε τώρα να Ανανεώσετε την Κάρτα σας της Υγείας του Οντάριο από το Διαδίκτιο

Επισκεπτόμενοι την ιστοσελίδα ServiceOntario.ca/RenewCards

Οι κάτοικοι του Οντάριο μπορούν πλέον να ανανεώσουν την ηλεκτρονική κάρτα υγείας τους στο ServiceOntario.ca/RenewCards.

Για την ανανέωση της ηλεκτρονικής τους κάρτας υγείας, οι κάτοικοι του Οντάριο χρειάζονται:

Μια έγκυρη άδεια οδήγη-

σης για την επαλήθευση της ταυτότητας ως μέτρο ασφαλείας

Να έχουν ζήσει στην ίδια διεύθυνση τουλάχιστον 90 ημέρες πριν από την ανανέωση

Να έχουν διατηρήσει όλα τα υπόλοιπα στοιχεία τους αναλλοίωτα.

Τα άτομα που διαμένουν μόνιμα στην επαρχία έχουν επίσης της επιλογή ανανέωσης της προσωπι-

κής τους κάρτας υγείας στα περίπου 300 κέντρα του ServiceOntario.ca που βρίσκονται στο Οντάριο. Πολλά από αυτά είναι ανοιχτά τα Σαββατοκύριακα και τα βράδια και μερικά σας επιτρέπουν να παραλείψετε τη γραμμή κάνοντας ένα ραντεβού. Δεν υπάρχει τέλος για την ανανέωση μιας κάρτας υγείας, είτε online είτε σε προσωπικό επίπεδο.

Ο εκσυγχρονισμός του τρόπου παροχής των υπηρεσιών αποτελεί μέρος του σχεδίου της κυβέρνησης να στηρίξει τη φροντίδα, να δημιουργήσει ευκαιρίες και να καταστήσει τη ζωή πιο προσιτή κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου ταχείας οικονομικής αλλαγής. Το σχέδιο περιλαμβάνει δωρεάν συνταγογραφούμενα φάρμακα για όλους

κάτω των 25 ετών και άνω των 65 ετών, με τη μεγαλύτερη επέκταση της φαρμακευτικής αγωγής σε μια γενιά, δωρεάν δίδακτρα για εκατοντάδες χιλιάδες φοιτητές, υψηλότερο κατώτατο μισθό και καλύτερες συνθήκες εργασίας και δωρεάν προσχολική παιδική φροντίδα από 2 ½ στο νηπιαγωγείο.

Συμπληρωματικά Δεν υπάρχει τέλος για την ανανέωση της κάρτας υγείας. Για την ανανέωση της άδειας οδήγησης ισχύουν τακτικά τέλη και είναι τα ίδια τόσο σε απευθείας σύνδεση όσο και σε πρόσωπο. Εάν η ταυτότητά σας δεν μπορεί να επαληθευτεί ηλεκτρονικά, θα χρειαστεί να ανανεώσετε την προ-

Στα πρόθυρα του Φρενοκομείου μιας νέας πολεμικής σύρραξης

συνέχεια από τη σελίδα 3 δυνάμεις του παραβιάζουν τον εναέριο και θαλάσσιο χώρο της Ελλάδος, ενώ ο ίδιος αναφέρεται στα Τουρκικά νησιά που "κατέχει παράνομα" η Ελλάδα, ενώ η Αθήνα συνεχίζει την άσκηση της πολιτικής του "δεν υπάρχει πρόβλημα και κάντε ότι δεν καταλαβαίνετε". Ελάχιστοι, ωστό-

σο πολιτικοί παρατηρητές των Αθηνών, θέλησαν να δουν με σοβαρότητα τα μαύρα σύννεφα που ήδη έχουν καλύψει την περιοχή και προμηνύουν την επερχόμενη τρομερή καταιγίδα.

Η Άγκυρα, είναι βέβαιο ότι, τα τελευταία χρόνια κατατόρθωσε να πλησιάσει τις κυβερνήσεις των Σκοπίων

και της Αλβανίας και να τις πείσει ότι είναι προστάτης τους. Μέσα στα πλαίσια αυτής της της πολιτικής φρόντισε να τις εξοπλίσει και να τις πείσει, ότι τώρα είναι η κατάλληλη στιγμή να επιτύχουν τις διεκδικήσεις τους σε βάρος της Ελλάδος. Δυστυχώς, για άλλη μια φορά, η Αθήνα δεν φαίνεται να αντιλαμ-

βάνεται ότι σύντομα η μεγάλη πολεμική πυρκαγιά της Μέσης Ανατολής, πρόκειται να φτάσει στα δικά της σύνορα και πιθανόν να περάσει μέσα από την συνοριακή της γραμμή. Θα ήθελα να αναφερθώ στο σημείο αυτό στα λόγια του Τζορτζ Σόρος, ότι όλοι οι βαλκάνιοι

ζητούν την αναθεώρηση των συνόρων της περιοχής, η μοναδική διοίκηση η οποία αντιτίθεται σε κάτι τέτοιο είναι η Αθήνα, η οποία πιστεύει ότι σε παρόμοια περίπτωση θα είναι ο μεγάλος χαμένος μιας παρόμοιας πολιτικής. Το μοναδικό ίσως σημείο ελπίδας, σε αυτή την ομι-

λήδη πολιτική θα αποτελέσει η επιτυχία ενός των πραξικοπημάτων που εργάζονται κάτω από τη μύτη του Ερντογάν για την ανατροπή του καθεστώτος του. Εύχομαι και ελπίζω ότι την φορά αυτή θα το επιτύχουν

Ημερομηνία εκλογών είναι η 7η Ιουνίου 2018.

Οι κάλπες θα είναι ανοιχτές από τις 9:00 πμ
έως τις 9:00 μμ ΑΩ / 8:00 πμ έως 8:00 μμ ΚΩ

Για να ψηφίσετε σε αυτές τις εκλογές, πρέπει να είστε:

- 18 ετών ή μεγαλύτερος την 7η Ιουνίου 2018 και
- Καναδός πολίτης και
- Κάτοικος Οντάριο

Για να βρείτε πού ψηφίζετε επισκεφτείτε το elections.on.ca,
ελέγξτε την Κάρτα Πληροφοριών Ψηφοφόρου ή τηλεφωνήστε
μας στο **1.888.668.8683** (TTY 1.888.292.2312).

Κάθε τοποθεσία ψηφοφορίας θα διαθέτει μεγεθυντικούς φακούς,
ψηφοδέλτια σε γραφή ανάγλυφη γραφή τυφλών και άλλα εργαλεία
για να σας βοηθήσουν να ψηφίσετε.

Μην ξεχάσετε να φέρετε την ταυτότητά σας και την Κάρτα
Πληροφοριών Ψηφοφόρου όταν θα πάτε να ψηφίσετε.

**Elections
Ontario**

Για περισσότερες πληροφορίες επισκεφτείτε το elections.on.ca, στείλτε μας ένα ηλεκτρονικό
μήνυμα στο info@elections.on.ca ή τηλεφωνήστε μας στο 1.888.668.8683 (TTY 1.888.292.2312).
Available in English

Καλύτερες προσασίες για τους ενοικιαστές

Η τυπική μίσθωση του Οντάριο σε ισχύ από τις 30 Απριλίου. Το Οντάριο αυξάνει την προστασία των μισθωτών με μια εύκολη στην κατανόηση τυποποιημένη μίσθωση για νέες ιδιωτικές μισθωτικές μισθώσεις, που ισχύουν τώρα σε ολόκληρη την επαρχία.

Ο πρωθυπουργός του Οντάριο Kathleen Wynne ήταν σήμερα στην έδρα του Charles Hastings Co-Op Housing Inc. με τον Peter Milczyn, Υπουργό Στέγασης και Han Dong, MPP για την Trinity-Spadina, για να εξηγήσει πώς η νέα τυποποιημένη μίσθωση της κυβέρνησης

θα βοηθήσει τόσο τους ενοικιαστές όσο και τους ιδιοκτήτες να κατανοήσουν τα δικαιώματα και τις ευθύνες τους και να αποφεύγονται οι διαφορές. Για νέες μισθώσεις που έχουν υπογραφεί την ή μετά την 30η Απριλίου, οι περισσότεροι ιδιοκτήτες υποχρεούνται να χρησιμο-

ποιούν την τυποποιημένη μίσθωση, η οποία παρέχει ένα πρότυπο για τη συλλογή βασικών πληροφοριών όπως ονόματα και διευθύνσεις, το συνολικό ενοίκιο και πότε οφείλεται και τυχόν κανόνες ή όρους σχετικά με μίσθωση ή κτίριο. Αυτό περιλαμβάνει μισθώσεις σε μονοκατοικίες και κατοικίες με ενοικιαζόμενα δωμάτια, πολυκατοικίες, ενοικιαζόμενες συγκυριαρχίες και δευτερεύουσες μονάδες, όπως διαμερίσματα υπογειοκτιρίου.

Η τυποποιημένη μίσθωση μειώνει τη χρήση παράνομων όρων και πιθανών παρεξηγήσεων που προκαλούνται από συμφωνίες λεκτικής μίσθωσης, οι οποίες θα διευκολύνουν τους ιδιοκτήτες να διεξάγουν τις δραστηριότητές τους και οι μισθωτές να κατανοούν τα δικαιώματα και τις ευθύνες τους. Έχει επίσης απλές-κατανοητές γενικές πληροφορίες σχετικά με τα δικαιώματα και τις ευθύνες της ενοικίασης στο Οντάριο.

Εάν ένας ιδιοκτήτης δεν χρησιμοποιεί την τυποποιημένη μίσθωση για μισθώσεις που έχουν ενεργοποιηθεί στις ή μετά τις 30 Απριλίου 2018, οι ενοικιαστές μπορούν να ζητήσουν για μια. Εάν ο ιδιοκτήτης δεν την παράσχει εντός 21 ημερών, ο μισθωτής μπορεί να παρακρατήσει ενοίκιο ενός μηνός.

Ένας οδηγός για την τυπική μίσθωση διατίθεται σε 23 γλώσσες, μεταξύ των οποίων η αγγλική και η γαλλική. Αυτό θα βοηθήσει να διασφαλιστεί ότι περισσότεροι άνθρωποι κατανοούν τα δικαιώματά τους και τι συμφωνούν

όταν υπογράφουν μια νέα μίσθωση.

Η πρότυπη μίσθωση αποτελεί μέρος του δίκαιου στεγαστικού σχεδίου του Οντάριο, το οποίο περιλαμβάνει 16 ολοκληρωμένα μέτρα για να καταστήσει τη στέγαση πιο προσιτή για τους αγοραστές κατοικιών και τους ενοικιαστές, επιφέροντας παράλληλα σταθερότητα στην αγορά ακινήτων και προστατεύοντας την επένδυση των ιδιοκτητών σπιτιού. Το Σχέδιο περιλαμβάνει επίσης την επέκταση των προστατευτικών συστημάτων ελέγχου ενοικίων για ενοικιαστές στο Οντάριο. Ο εκτεταμένος έλεγχος ενοικίου σημαίνει ότι από τις 20 Απριλίου 2017 περίπου 1.3 εκατομμύρια οικογενειών που είναι ενοικιαστές προστατεύονται από ξαφνικές, απροσδόκτες αυξήσεις ενοικίου - συμπεριλαμβανομένων όλων των μονάδων προς ενοικίαση της ιδιωτικής αγοράς, είτε βρίσκονται σε πολυκατοικίες, ενοικιαζόμενες συγκυριαρχίες (condominiums) ή κατοικίες. Το 2018, οι αυξήσεις αυτές έχουν ανώτατο όριο στο 1,8% και οι μελλοντικές αυξήσεις δεν μπορούν να υπερβούν το 2,5%, εκτός εάν ο ιδιοκτήτης έχει έγκριση από την υπηρεσία ιδιοκτησίας και ενοικίασης. Η ενίσχυση της προστασίας των ενοικιαστών, εξασφαλίζοντας παράλληλα την πρόβλεψη για τους ιδιοκτήτες, αποτελεί μέρος του σχεδίου της κυβέρνησης να στηρίξει τη φροντίδα, να δημιουργήσει ευκαιρίες και να καταστήσει τη ζωή πιο προσιτή κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου ταχείας οικονομικής αλλαγής. Το

σχέδιο περιλαμβάνει δωρεάν συνταγογραφούμενα φάρμακα για όλους κάτω των 25 ετών και άνω των 65 ετών, με τη μεγαλύτερη επέκταση της φαρμακευτικής αγωγής σε μια γενιά, δωρεάν διδάκτρα για εκατοντάδες χιλιάδες φοιτητές, υψηλότερο κατώτατο μισθό και καλύτερες συνθήκες εργασίας και δωρεάν προσχολική παιδική φροντίδα από ηλικίες 2,5 έως το νηπιαγωγείο.

Γρήγορα γεγονότα Ο τυποποιημένος οδηγός μίσθωσης διατίθεται σε 23 γλώσσες: Αραβικά, Απλοποιημένα Κινέζικα, Παραδοσιακά Κινέζικα, Αγγλικά, Περσικά, Γαλλικά, Γερμανικά, Ελληνικά, Γκουτζαράτι, Χίντι, Ταμίλ, Ουκρανικά, Ουρντού και Βιετναμέζικα.

Στην απογραφή του 2016, 3,7 εκατομμύρια άνθρωποι στο Οντάριο - σχεδόν το 28% της επαρχίας - ανέφεραν μια πρώτη γλώσσα εκτός από την αγγλική ή τη γαλλική.

Το Σχέδιο Δίκαιης Στέγασης επέκτεινε τον έλεγχο του ενοικίου σε όλες τις ιδιωτικές μονάδες ενοικίασης, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που χτίστηκαν μετά το 1991, ενισχύοντας την προστασία των ενοικιαστών από τις ξαφνικές, απότομες αυξήσεις των ενοικίων.

Περίπου 1,3 εκατομμύρια ιδιωτικές μονάδες ενοικίασης κατοικιών καλύπτονται τώρα από τον έλεγχο του ενοικίου χάρη στο Πρόγραμμα Στεγαστικής Στέγασης. Αυτό σημαίνει ότι περίπου το 1 στα 5 άτομα στο Οντάριο, που ζουν σε ιδιωτική μονάδα ενοικίασης, προστατεύεται από τον έλεγχο του μισθώματος.

Η δεύτερη ευκαιρία και το μήλο των Εσπερίδων

Γράφει ο Άγγελος Συρίγος. Για μία ακόμα φορά, η Ελλάδα βρίσκεται αντιμέτωπη όχι απλώς με τις χρόνιες τουρκικές επεκτατικές πιέσεις, αλλά με ένα ολοένα και περισσότερο ρευστό γεωπολιτικό περιβάλλον, το οποίο εγκυμονεί κινδύνους, αλλά ενδεχομένως και μία δεύτερη ευκαιρία. Το 1912-13, απελευθερώθηκαν και ενσωματώθηκαν η Μακεδονία, η Ήπειρος και τα νησιά του ανατολικού Αιγαίου, γεγονός που προσέδωσε στην Ελλάδα ξεχωριστή γεωπολιτική σημασία. Η επακολουθήσασα Συνθήκη του Βουκουρεστίου το 1913 επιβεβαίωσε και κατοχύρωσε την πραγματικότητα που είχε διαμορφωθεί στα πεδία των μαχών.

Τα επόμενα οχτώ χρόνια δύο ήσαν οι ισχυρές χώρες των Βαλκανίων: η Ελλάδα και η Γιουγκοσλαβία. Η χώρα μας ήλεγχε το θαλάσσιο μέτωπο. Η Γιουγκοσλαβία ήταν ο άλλος ισχυρός παίκτης και λόγω μεγέθους και λόγω του γεγονότος ότι ήλεγχε την καρδιά των Βαλκανίων. Ακόμη και η «διανομή» της επιρροής στην περιοχή μας από τον Τσώρτσιλ και τον Στάλιν στη Γιάλτα το 1945 δεν άγγιξε αυτή την ισορροπία.

Το τέλος του Ψυχρού Πολέμου το 1989-90 σήμανε την αφετηρία γεωπολιτικών αλλαγών. Το NATO επεκτάθηκε προς Ανατολάς και αντιμετώπισε τα Βαλκάνια σαν ζωτικό χώρο ασφάλειας. Μέσα από τις γνωστά γεγονότα της δεκαετίας του 1990, η Γιουγκοσλαβία κατακερματίστηκε σε κράτη μειωμένης κυριαρχίας και σε de facto προτεκτοράτα. Η διάλυση της Γιουγκο-

σλαβίας μετέτρεψε εκ των πραγμάτων την Ελλάδα στην ισχυρότερη χώρα της Χερσονήσου. Το γεωπολιτικό κέντρο βάρους είχε μετατοπιστεί προς Νότο. Η πρόσδεση στο NATO και στην ΕΕ, η εθνική ομοιογένεια, η ευστάθεια και η στρατηγική θέση κατέστησαν την Ελλάδα στα μάτια της Δύσης ηγετίδα δύναμη των Βαλκανίων.

Η εν λόγω αναβάθμιση δεν ήταν επιλογή των ΗΠΑ ή της ΕΕ. Ούτε επιλογή του ελληνικού πολιτικού συστήματος. Προέκυψε ως συνέπεια ανακατατάξεων που δρομολογήθηκαν από άλλους. Αυτός είναι που η Ουάσιγκτον και οι Βρυξέλλες ανέθεταν ρητορικά στην Αθήνα ηγετικό ρόλο στα Βαλκάνια, αλλά ουσιαστικά την θεωρούσαν μέρος του προβλήματος. Σ' αυτό έπαιξε ρόλο και το γεγονός ότι η Ελλάδα είχε ανοικτά ζητήματα και με τα Σκόπια και με την Αλβανία. Απόκλιση συμφερόντων Η ειδοποιός διαφορά του σήμερα με τις προηγούμενες δεκαετίες είναι το οριακό σημείο, στο οποίο έχουν φθάσει οι σχέσεις της Δύσης με την Τουρκία του Ερντογάν. Είναι παρακινδυνευμένη οποιαδήποτε πρόβλεψη για το πώς θα καταλήξει αυτή η πρωτοφανής διεκδικητική στις αμερικανοτουρκικές, αλλά και στις ευρωτουρκικές σχέσεις.

Είναι προφανές πως ούτε οι Αμερικανοί ούτε οι Ευρωπαίοι θέλουν να χάσουν την Τουρκία. Γι' αυτό και εξαντλούν όλα περιθώρια να βρουν ένα συμβιβασμό, ο οποίος θα κρατήσει τη γειτονική χώρα στο δυτικό σύστημα ασφάλειας. Από την άλλη πλευρά, όμως, τα γεγονότα δείχνουν πως

αυτό δεν είναι εύκολο. Η επιθετική ρητορική του Ερντογάν αντανάκλα αφ' ενός τη βαθιά δυσπιστία του για τις προθέσεις των Αμερικανών, αφ' ετέρου την στρατηγικού χαρακτήρα απόκλιση συμφερόντων.

Η Αθήνα καλώς πράττει που δεν αναμειγνύεται σ' αυτή τη διεκδικητική, αφ' ενός επειδή η κατάληξη είναι ακόμα αβέβαιη, αφ' ετέρου επειδή δεν μπορεί να την επηρεάσει. Αυτό, ωστόσο, δεν την εμποδίζει να δείξει εμπράκτως στη Δύση πως μπορεί να στηριχθεί στην Ελλάδα. Το μήλο των Εσπερίδων σε αυτή τη φάση είναι η βάση της Σούδας, λόγω της γεωγραφικής θέσεώς της. Ένα γεωγραφικό πλεονέκτημα αποτελεί σταθερή αξία.

Εάν, όμως, δεν θέλουμε επανάληψη της ιστορίας της δήθεν ισχυρής Ελλάδος στα Βαλκάνια κατά τη δεκαετία του 1990, θα πρέπει οι όποιες συζητήσεις να συνοδεύονται και από την πολιτική μας βούληση να μας αντιμετωπίσουν ως τον γεωπολιτικό ζωτικό παίκτη της περιοχής. Θα πρέπει να δείξουμε ότι έχουμε τη δυνατότητα και το εθνικό σθένος να στηρίξουμε ενεργά την πολιτική και οικονομική σταθερότητα σε όλη την Ανατολική Μεσόγειο.

Το θετικό είναι ότι παρ' όλους τους εσωτερικούς πολιτικούς κλυδωνισμούς των τελευταίων ετών, ο προσανατολισμός της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής είναι σταθερός. Η εναλλαγή των κομμάτων στην εξουσία δεν τον επηρέασε.

Μπορείτε τώρα να Ανανεώσετε την Κάρτα σας της Υγείας του Οντάριο από το Διαδίκτιο

συνέχεια από τη σελίδα 4

σωπική σας κάρτα υγείας. Αν χρειάζεστε μια φωτογραφία για την κάρτα υγείας ή την άδεια οδήγησης, η ανανέωση και των δύο ταυτόχρονα προσωπικά θα βελτιώσει τις πιθανότητές σας να μπορέσετε να ανανεώσετε και τις δύο φορές την επόμενη φορά.

Επισκεφθείτε το ServiceOntario.ca/RenewCards για να ανανεώσετε την κάρτα υγείας ή

/ και την άδεια οδήγησης online.

Διαβάστε περισσότερα σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο μπορείτε να λάβετε την κάρτα υγείας του Ontario στο ServiceOntario.ca/HealthCard.

"Αυτό είναι ένα ακόμα βήμα στη δέσμευση της κυβέρνησής μας να προσφέρουμε όλο και περισσότερες υπηρεσίες σε απευθείας

σύνδεση. Βασίζεται στις άλλες επιλογές που παρέχει η κυβέρνηση μας, όπως η ανανέωση της άδειας οδήγησης σε απευθείας σύνδεση και το ολοκληρωμένο σύστημα αλλαγής διεύθυνσης στο διαδίκτιο. αυτή είναι μια σημαντική προσθήκη στις επιλογές του ServiceOntario στο διαδίκτιο."

Tracy MacCharles
Υπουργός Κυβέρνησης και Υπηρεσιών Καταναλωτών

The Greek Grill Restaurant

Σας εγγυόμαστε: Νοστιμιά, ποιότητα, καθαριότητα, εξυπηρέτηση, ασυναγώνιστες τιμές.

Υπό την Διεύθυνση

Του Κώστα Μαντζιούρα

128 O'Connor Drive and Pape Av. Toronto. On. M4J 2S4

Tel. 416- 461 5200

Ο σωστός τρόπος μείωσης των κρατικών δαπανών: Επικεντρωθείτε στις βασικές ευθύνες

Απόδοση κειμένου Ι. Σ. Σαραϊδάρης

Το να επιμένει κάποιος ότι η κυβέρνηση θα πρέπει να συνεχίσει να κάνει ό, τι κάνει τώρα, αλλά μόνο με λιγότερα έξοδα, είναι η τοποθέτηση ενός ανόητου: μια συνταγή για υπηρεσίες που δεν ανταποκρίνονται στα πρότυπα και ένα αδύναμο εργατικό δυναμικό C: ηγέτης του PC Party στο Οντάριο Doug Ford και η πρωθυπουργός Kathleen Wynne/Mike Hensen / Postmedia. Chris Young / Ο Καναδικός Τύπος

Ερωτηθείς από έναν τηλεθεατή πώς θα μπορούσε να μειώσει τα δισεκατομμύρια από τις δαπάνες, όπως είχε υποσχεθεί, χωρίς να κόψει μια και μόνη δουλειά, όπως είχε επίσης υποσχεθεί, ο Νταγκ Φορντ απάντησε: «αποτελεσματικότητα». Καθώς ρωτήθηκε ξανά, απάντησε: «Δεν το έχετε κάνει αυτό, εγώ το έκανα.» Καθώς ρωτήθηκε για μια τρίτη φορά, προσέφερε την ιδέα του: «μοιράζοντας συνεργασίες». Με άλλα λόγια, δεν έχει την λύση.

Η Kathleen Wynne, από την άλλη πλευρά, γνωρίζει ακριβώς αυτός πώς θα το κάνει. Το σχέδιο Συντηρητικών, ισχυρίστηκε, «θα θέσει σε κίνδυνο 40.000 θέσεις εργασίας του δημόσιου τομέα. Αυτό έδειξε ότι οι εκλογές του Οντάριο είναι «μια έντονη επιλογή» μεταξύ των «Συντηρητικών που θέλουν να περικόψουν τις δαπάνες τους» και των Φιλελευθέρων που πιστεύουν ότι «η κυβέρνηση είναι μια δύναμη για την εξυπηρέτηση.»

Αυτά είναι, για να είμαστε ευγενικοί, γενναιόδωροι τρόποι ανοησίας. Η ιδέα ότι δισεκατομμύρια δολάρια μπορούν να κοπούν έτσι χωρίς κόπο από τις δημόσιες δαπάνες χωρίς κανείς να αισθάνεται κάτι είναι προφανώς απατηλή. Αλλά επίσης, με τον δικό της τρόπο, είναι η ιδέα ότι δεν μπορούν να γίνουν

περικοπές χωρίς να καταστραφούν οι δημόσιες υπηρεσίες - ή ότι οι συντηρητικές προτάσεις ισοδυναμούν με «περικοπές» των δαπανών.

Βεβαίως, οι περικοπές στο πρόγραμμα των Συντηρητικών - στο βαθμό που εξακολουθούν να έχουν ένα, ή ότι κάποιος ξέρει τι είναι μέσα σε αυτό - δεν είναι η αλλαγή τσέπης. Τουλάχιστον, το κόμμα θα πρέπει να βρει τα 6 δισεκατομμύρια δολάρια στη διάρκεια των τριών χρόνων, το «Λαϊκό Εγγυητικό» (που συντάχθηκε υπό τον προηγούμενο ηγέτη του, τον Πάτρικ Μπράουν), το οποίο επιβλήθηκε ως «εξοικονόμηση από την αξία του ελέγχου των χρημάτων».

Αν ήταν επίσης αναγκαίο να κάνουν χωρίς τα έσοδα από τον ομοσπονδιακό φόρο του άνθρακα, τον οποίο η Λαϊκή Εγγύηση είχε υποσχεθεί να αποδεχθεί, αλλά ο Ford έχει υποσχεθεί να πολεμήσει, αυτό είναι άλλα 10 δισεκατομμύρια δολάρια που θα έπρεπε να βρει. Αυτό είναι εάν ήθελε να τηρήσει την υπόσχεσή της να διατηρήσει ισορροπημένους προϋπολογισμούς, ξεκινώντας από το επόμε-

νο οικονομικό έτος.

Αυτό είναι πολλά αν. Ας υποθέσουμε όμως ότι κόβουν τα 16 δισεκατομμύρια δολάρια - και πάλι, στην διάρκεια των τριών χρόνων: 3,3 δισεκατομμύρια δολάρια το πρώτο έτος, που θα αυξηθούν σε 7,1 δισεκατομμύρια δολάρια το τρίτο έτος (λίγο λιγότερο εάν απλώς εξισορροπήσουν τον προϋπολογισμό, αντί να διατηρήσουν τα μικρά πλεονάσματα που προτείνουν) . Αυτό φαίνεται να είναι πολύ, αρκεί να θυμηθεί κάποιος πόσα δαπανά η κυβέρνηση συνολικά: ο περσινός προϋπολογισμός προβλέπει τις δαπάνες για το επόμενο έτος στα 135,8 δισεκατομμύρια δολάρια. Έτσι, μιλάμε για περίπου το 2,4% των δαπανών κατά το πρώτο έτος, ανεβαίνοντας στο 4,5% με την ολοκλήρωση των τριών χρόνων. Θα μπορούσε ο Ford να μειώσει το 4% των ετήσιων δαπανών μόνο μέσω «αποτελεσματικότητας»; Δεν είναι τόσο εύκολο όσο ακούγεται. Δεν είναι ότι δεν υπάρχει πολύ λίπος στην κυβέρνηση. Υπάρχει αλλά είναι δύσκολο να φτάσεις: γι' αυτό είναι εκεί. Είναι αρκετά δύσκολο να «οδηγήσετε την απο-

τελεσματικότητα» στον ιδιωτικό τομέα. Αλλά η φύση της κυβέρνησης - το τεράστιο μέγεθος της, τα ισχυρά συνδικάτα της, οι πολλοί της δικαιούχοι, οι δραστηριότητες της που είναι σε μεγάλο βαθμό κρυμμένες από τη σπινθηροειδή γωνία μέχρι τη στιγμή που κάποιος προσπαθεί να αλλάξει κάτι, όταν ξαφνικά φωτίζεται από το φως των χιλιάδων φώτων του τύπου έχει την ικανότητα να νικήσει ακόμη και μια ιδιοφυΐα διαχείρισης, πόσο μάλλον τον Ford, που δεν είναι ιδιοφυΐα.

Αλλά ας μην υπερβάλουμε επίσης το μέγεθος της πρόκλησης. Το 4,5 τοις εκατό που οι Συντηρητικοί θα πρέπει να μειώσουν από τις δαπάνες μέχρι το τρίτο έτος είναι από αυτό που θα είχε μεγαλώσει μέχρι τότε. Ουσιαστικά, ισοδυναμεί με εξομάλυνση των δαπανών σε ονομαστικές τιμές - δηλαδή με τη διατήρηση του σε επίπεδο στο οποίο οι Φιλελεύθεροι, μετά από 15 χρόνια Ηρακλειδικής προσπάθειας, κατάφεραν να το αυξήσουν. Προσαρμογή για αυξήσεις του πληθυσμού και των τιμών, που θα ξέφτανε άνετα μέχρι τις σκοτεινές μέρες του 2009, υπό την

Dickensian κυβέρνηση του ... Dalton McGuinty.

Γι' αυτό είμαστε μερικοί ιππείς που δεν έχουν αποκάλυψη. Πού αποδίδει η Wynne τις 40.000 θέσεις εργασίας της σε κίνδυνο; Από ένα κομμάτι στο Maclean's από τον Mike Moffatt, οικονομολόγο και διευθυντή έρευνας στον Καναδά 2020, έναν φιλελεύθερο (και φιλελεύθερο) think-tank. Αλλά ο Moffatt δεν είπε ότι θα κοπούν 40.000 θέσεις εργασίας: απλά ότι είναι αυτός ο αριθμός που θα πάρετε εάν κόψετε το 4,5% από ό, τι θα αυξηθεί η απασχόληση του δημόσιου τομέα μέχρι τότε. Φυσικά, αυτό είναι επίσης πολύ ο αριθμός που θα παίρνατε από την φθορά, δηλαδή από απλά δεν έχετε προσλάβει νέο προσωπικό για να αντικαταστήσετε όσους έφυγαν. Και πάλι, δεν ήταν αρκετά η μεγάλη πυρκαγιά που η Wynne είχε τοποθετήσει.

«Η ιδέα ότι δισεκατομμύρια δολάρια μπορούν αποτελεσματικά να κοπούν από τις δημόσιες δαπάνες χωρίς κάποιος να αισθανθεί κάτι είναι προφανώς απατηλή»

Τι θα χρειαζόταν για να φτάσουμε εκεί; Να συρρικνωθεί το μέγεθος της κυβέρνησης - ή ακόμη και για να δοθεί περιθώριο για την ολοένα και μεγαλύτερη διεύρυνση των δαπανών για την υγειονομική περίθαλψη - δεν είναι ούτε απαραίτητο ούτε σκόπιμο να απλοποιηθούν απλώς οι δαπάνες. Το να επιμένει κανείς ότι η κυβέρνηση θα πρέπει να συνεχίσει να κάνει ό, τι κάνει τώρα, μόνο φθηνότερα, είναι ένα μήνυμα ενός ανόητου: μια συνταγή για τις υπηρεσίες που δεν ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές και ένα θλιβερό, θλιβερό εργατικό δυναμικό. Αυτό που χρειάζεται είναι μάλλον να σκεφτούμε προσεκτικά τον ρόλο της κυβέρνησης, τι πρέπει και τι δεν πρέπει να κάνει.

Πολλά πράγματα που η κυβέρνηση κάνει τώρα - οι οικονομικές επιδοτήσεις έρχονται στο νου - δεν πρέπει να γίνονται από κανέναν: δεν είναι απλώς σπάταλες αλλά επιβλαβείς. Πολλά άλλα πράγματα που κάνει είναι άξια δράσης, αλλά θα μπορούσαν να γίνουν καλά ή καλύτερα από τον ιδιωτικό ή μη κερδοσκοπικό τομέα: φαίνεται σκόπιμο να διαπιστωθεί, τουλάχιστον, αν συμβαίνει αυτό, με το να τεθούν σε ανταγωνιστική προσφορά. Και ναι, μερικά από τα πράγματα που η κυβέρνηση κάνει θα μπορούσε να το κάνει πιο αποτελεσματικά - όχι με τον καλύτερο κεντρικό προγραμματισμό, όπως προτείνει ο Ford, αλλά με διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, αλλαγές στα κίνητρα που επιβραβεύουν τη συνειδητοποίηση του κόστους παρά το κτίσιμο της αυτοκρατορίας: για παράδειγμα, «οι εσωτερικές αγορές» που είναι το μέλλον της δημόσιας υγειονομικής περίθαλψης. Το άθροισμα όλων αυτών των αλλαγών θα μπορούσε κάλλιστα να είναι μια κυβέρνηση που δαπάνησε λιγότερο - αλλά ως συνέπεια, όχι ως στόχο. Όχι εις βάρος των βασικών αρμοδιοτήτων της, αλλά με την επικέντρωση σε αυτές.

Alas, these are the kinds of reforms that parties need to think about ahead of time, and seek a mandate for. There is no evidence that either leader has done the former, or intends the latter.

Δυστυχώς, αυτά είναι τα είδη των μεταρρυθμίσεων που πρέπει να σκεφτούν τα πολιτικά κόμματα εκ των προτέρων και να ζητήσουν εντολή. Δεν υπάρχει καμία απόδειξη ότι κάποιος από τους ηγέτες των έχει κάνει το πρώτο ή προτίθεται να το κάνει.

Ο δήμαρχος του Τορόντο στο NERMCC

Ι. Σ. Σαραϊδάρης

Ο δήμαρχος John Tory ευχαρίστησε την NERMCC για την πρόσκλησή του στην μηνιαία συνάντηση που διοργάνωσε η NERMCC. Εξαίρεσε το έργο του Συμβούλου Jim Karygiannis, ο οποίος ήταν επίσης παρών στη συνάντηση για να γίνει μετανάστης και συνήγορος του νέου.

Κατά τη διάρκεια μιας στρογγυλής τραπέζης με το Εθνικό Συμβούλιο Εθνοτικών Τύπων και ΜΜΕ του Καναδά, ο δήμαρχος Τόρις περιέγραψε τον τρόπο με τον οποίο ο προϋπολογισμός λειτουργίας και κεφαλαίου 2018 κάνει επενδύσεις στις προτεραιότητες των κατοίκων

του Τορόντο, διατηρώντας παράλληλα την πόλη προσιτή. Κατά τα τελευταία τέσσερα χρόνια, ο Δήμαρχος Tory οδήγησε το Δημοτικό Συμβούλιο στην έγκριση τεσσάρων προϋπολογισμών που επενδύουν στη διαμετακόμιση κτιρίων, την καταπολέμηση της κυκλοφορίας και τη διατήρηση του Toronto σε προσιτή τιμή.

«Ο προϋπολογισμός του τρέχοντος έτους βασίζεται στην πεποίθηση ότι μπορούμε να επενδύσουμε με σύνεση και συμπόνια, βελτιώνοντας τη ζωή στην πόλη ενώ παράλληλα λειτουργούμε με μέσα μας», δήλωσε ο δήμαρχος John Tory. «Διατηρούμε τους φόρους χαμηλά ενώ επεν-

δύουμε σημαντικά στις περιοχές που θα έχουν πραγματικό, θετικό αντίκτυπο στη ζωή των κατοίκων μας».

Ο προϋπολογισμός του 2018 περιλαμβάνει πάνω από 50 εκατομμύρια δολάρια σε νέες και ενισχυμένες επενδύσεις. Οι κάτοικοι του Τορόντο θα δουν τα ακόλουθα στοιχεία στον προϋπολογισμό του τρέχοντος έτους:

Για τέταρτη συνεχή χρονιά, οι φόροι ιδιοκτησίας θα διατηρηθούν κάτω ή κάτω από το ρυθμό πληθωρισμού.

Ένα πάγωμα της τιμής του TTC για τα εκατομμύρια ημερήσιων αναβάτες της πόλης.

Επενδύοντας περισσότερα

από 3 εκατομμύρια δολάρια στο TTC για να βοηθήσει άμεσα στην αντιμετώπιση της συνωστισμού. Η χρηματοδότηση επίσκευών για κοινωνικές κατοικίες θα συνεχιστεί και δεν θα κλείσουν οριστικά οι κοινοτικές κατοικίες του Τορόντο.

Περισσότεροι αστυνομικοί θα προσληφθούν και θα εγκατασταθούν με επίκεντρο την ασφάλεια της κοινότητας.

Για δεύτερη συνεχή χρονιά, ο προϋπολογισμός της αστυνομίας θα είναι επίπεδης επένδυσης, κάτι που δεν είχε επιτευχθεί πριν από την εποχή του Δήμαρχου Tory.

1.000 πρόσθετα κλινοσκεπάσματα που θα ανοίξουν

το συντομότερο δυνατό. Τα 170 εκατομμύρια δολάρια πρόσθετων χρημάτων φόρου αερίου που εξασφαλίζονται από την επαρχία από τον Δήμαρχο Tory θα αρχίσουν να υπολογίζονται στον προϋπολογισμό της πρωτεύουσας της πόλης.

Χρονικές μεταφορές για το TTC, οι οποίες θα επιτρέψουν στους ανθρώπους να επιβιβάζονται και να μεταβαίνουν χωρίς να χρειάζεται να πληρώνουν ξανά και ξανά.

Αύξηση στη στρατηγική μείωσης της φτώχειας, συμπεριλαμβανομένης της εφαρμογής ενός εύλογου πελατολογίου για να βοηθηθούν όσοι στην πόλη μας δεν έχουν την

οικονομική δυνατότητα να οδηγήσουν το TTC.

Αυξημένες επενδύσεις στη φροντίδα των παιδιών που θα οδηγήσουν στη δημιουργία 1.515 μόνιμων νέων επιχορηγήσεων.

Επενδύσεις σε επιπρόσθετα μέτρα κυκλοφορίας που στοχεύουν στην καταπολέμηση της συμφόρησης, συμπεριλαμβανομένης της μόνιμης χρηματοδότησης για τα τμήματα Quick Clear Squads και τους επιτηρητές της κυκλοφορίας, μαζί με τη χρηματοδότηση για έξυπνη, κυκλοφοριακή τεχνολογία.

Η πλήρης χρηματοδότηση του σχεδίου TransformTO της πόλης μας βοηθά να επενδύσουμε σε μια ισχυρή και ανθεκτική πόλη.

Αμαλία Φλέμινγκ: Η Ελληνίδα γιατρός που έκρυβε Εβραίους στην Κατοχή και παντρεύτηκε έναν Νομπελίστα

ο υφυπουργός Τύπου Βύρων Σταματόπουλος καλεί Έλληνες και ξένους δημοσιογράφους και ανακοινώνει ότι οι τέσσερις συλληφθέντες, δηλαδή η Αμαλία Κουτσούρη-Φλέμινγκ, ο Κωνσταντίνος Ανδρουτσόπουλος, ο Αμερικανός Τζον Σκέλτον και

Η σπάνια περίπτωση ενός μεγάλου πνεύματος της Αντίστασης.

Η Αμαλία Κουτσούρη γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη τον Ιούνιο του 1912. Ο πατέρας της, Χαρίλαος Κουτσούρης, ήταν γνωστός δερματολόγος και είχε δική του κλινική στην Πόλη. Με την έναρξη όμως του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου, η οικογένεια της Αμαλίας ήρθε να μείνει στην Ελλάδα, ενώ κλινική του πατέρα της μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα λεηλατήθηκε.

Φοίτησε στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και συνέχισε τις σπουδές της σε Παρίσι και Λονδίνο. Στην διάρκεια της Κατοχής συμμετείχε στην Εθνική Αντίσταση ενεργά, χειριζόμενη τους πομπούς των ασυρμάτων, αλλάζοντας διαρκώς στέκια, προκειμένου να αλιεύει πολύτιμα μηνύματα των ναζί, με κίνδυνο της ζωής της.

Με τα χρήματα που έπαιρνε από το νοσοκομείο της Νέας Ιωνίας όπου εργαζόταν, αγόραζε μαλλί και το πήγαινε σε γυναίκες για να φτιάξουν κάλτσες για τους στρατιώτες. Με την επίσημη βοήθεια της αστυνομίας μάλιστα, έβγαζε πλαστές ταυτότητες για τους Εβραίους και όσους άλλους είχαν στοχοποιηθεί από το καθεστώς. Εκείνη την περίοδο κληρονόμησε και ένα σπίτι από τη θεία της, το οποίο χρησιμοποίησε ως κρησφύγετο. Το σπίτι διέθετε τρεις εξόδους καθεμία από τις οποίες οδηγούσε σε διαφορετικό δρόμο. Εκεί κατάφερε να κρύψει αρκετούς κυνηγημένους, σώζοντας έτσι τις ζωές τους.

Κάτι που οι Άγγλοι της το αναγνώρισαν με μία υποτροφία που της χορήγησαν το 1945 για να εργαστεί στο Wright Fleming Institute δίπλα στον Νομπελίστα μικροβιολόγο Αλεξάντερ Φλέμινγκ μέχρι το 1949. Υποτροφία που δέχτηκε φυσικά. Κι έτσι, χωρίς να το γνωρίζει, ανεβαίνοντας στο αεροπλάνο αποχαιρετά την προηγούμενη ζωή της μαζί με την υποτροφία και το διαζυγίο της ανά χείρας, καθώς ήταν παντρεμένη από τα φοιτη-

τικά της χρόνια με γνωστό αρχιτέκτονα.

Η Αμαλία Φλέμινγκ στο δικαστήριο επί Χούντας.

Ο Σκωτσέζος επιστήμονας ήταν ήδη γνωστός, καθώς μόλις είχε πάρει το Βραβείο Νόμπελ Ιατρικής και Φυσιολογίας, για την σπουδαία ανακάλυψή του, την πενικιλίνη, με την οποία έσωσε χιλιάδες τραυματίες στρατιώτες κατά την διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Έτσι, η λαϊδή Αμαλία Φλέμινγκ, μαζί με τον τίτλο που κληρονόμησε από τον αγαπημένο της σύντροφο, καθ' ότι ο Αλεξάντερ Φλέμινγκ είχε τον τίτλο τού σερ, κληρονόμησε και το όνειρό του: το Ίδρυμα Βασικής Βιοϊατρικής Έρευνας «Αλέξανδρος Φλέμινγκ».

Μα τι ήταν εκείνο που ο Αλεξάντερ Φλέμινγκ ερωτεύτηκε σε αυτήν την γυναίκα; Πρώτα απ' όλα τον ανθρωπισμό της, την έγνοια της για τους δεινοπαθούντες, και μετά την επιστημοσύνη της στις έρευνες.

Τα χρόνια περνούσαν κι εκείνη ήταν αφοσιωμένη στην επιστήμη της. Όμως η Ελλάδα έμελλε να περάσει την επόμενη λαίλαπα: η Χούντα των Συνταγματαρχών είχε έρθει για να διαλύσει ό,τι με τόσο κόπο προσπαθούσε να αναστηλώσει αυτή η διαλυμένη από τον πόλεμο χώρα. Η Αμαλία Φλέμινγκ για άλλη μια φορά αντιστάθηκε. Και συνελήφθη.

Ο γάμος της με τον Αλεξάντερ Φλέμινγκ.

Από το «Ιστορικό Λεύκωμα 1971, έκδοση της εφημερίδας «Η Καθημερινή» / 1998

«Η λαϊδή Φλέμινγκ, χήρα του ονομαστού εφευρέτη της πενικιλίνης δόκτορος Αλεξάνδρου Φλέμινγκ, συλλαμβάνεται με άλλα τρία άτομα τη νύκτα της 30ής προς την 31η Αυγούστου έξω από το στρατόπεδο στο Γουδί όπου κρατείται ο Αλέκος Παναγούλης καταδικασμένος σε θάνατο για την απόπειρα δολοφονίας του Γεωργίου Παπαδόπουλου. Το βράδυ της 1ης Σεπτεμβρίου

η Αμερικανίδα Αθηνά Ψυχογιού, είχαν αποπειραθεί να απελευθερώσουν τον Παναγούλη. Σύμφωνα με τον Σταματόπουλο, η ομάδα σχεδίαζε να εξουδετερώσει τους δεσμοφύλακες έστω και με δολοφονίες, χρήση ναρκωτικών κ.λπ., και να διευκολύνει τον Παναγούλη να αναχωρήσει από την Ελλάδα. Η συμβολή της Φλέμινγκ ήταν να μεταφέρει τους άλλους τρεις με το αυτοκίνητό της στο προκαθορισμένο σημείο δράσης. Ο Σταματόπουλος προσθέτει ότι το κέντρο κατεύθυνσης των συλληφθέντων δεν βρίσκεται στην Ελλάδα αλλά στη Βρετανία και την Ιταλία και γίνεται αναφορά στον

ευρισκόμενο στην Ιταλία Στάθη Παναγούλη, αδελφό του Αλέκου, για τον οποίο λέγεται ότι έχει έρθει στην Ελλάδα με ιταλικό διαβατήριο, κάτι που ο ίδιος διαψεύδει την επομένη από τη Ρώμη. Αντιδράσεις ξεσπούν στο εξωτερικό, ενώ ο Βρετανός πρεσβευτής στην Αθήνα συναντάται με τον Παπαδόπουλο και συζητά το θέμα της σύλληψης της Φλέμινγκ. Στη Βρετανία, όπως αναφέρει το BBC, η σύλληψη της Φλέμινγκ προκαλεί αντιδράσεις μεταξύ του πολιτικού, επιστημονικού και δημοσιογραφικού κόσμου. Σε δηλώσεις διαμαρτυρίας προβαίνουν οι Ανδρέας Παπανδρέου και

η Ελένη Βλάχου, ενώ από το Παρίσι ο Μίκης Θεοδωράκης δημοσιεύει έκκληση στη διεθνή επέμβαση προκειμένου να διασφαλισθεί η ζωή του Αλέκου Παναγούλη, της λαϊδης Αμαλίας Φλέμινγκ και των άλλων συλληφθέντων. Η

της για απελευθέρωση του Παναγούλη δεν υπάρχει πολιτικό κίνητρο. Την επομένη το Στρατοδικείο επιβάλλει τις ακόλουθες ποινές φυλάκισης: Δεκαέξι μηνών στην Αμαλία Φλέμινγκ. Δεκαπέντε μηνών στον Κωνσταντίνο Χ. Ανδρουτσόπουλο, ετών 30, ασκούμενο δικηγόρο. Δεκαεπτά μηνών στην Αθηνά Ψυχογιού, ετών 42, οικοκυρά. Δεκατριών μηνών στον Κωνσταντίνο Β. Μπεκάκο, ετών 21, στρατιώτη, και επτά μηνών με τριετή αναστολή στον Τζον Σκέλτον, ετών 26, φοιτητή της Θεολογικής Αθηνών. Η Φλέμινγκ και οι άλλοι καταδικασθέντες μεταφέρονται στις φυλακές Κορυδαλλού, όπου στις 3 Οκτωβρίου ο Βρετανός γαστρεντερολόγος σερ Έιβερν Τζονς εξετάζει την Φλέμινγκ και στην έκθεσή του διαπιστώνει ότι λόγω της κατάστασης της υγείας της βρίσκεται "στο χείλος του γκρεμού". Η πράγματι σοβαρή κατάσταση της υγείας της Φλέμινγκ και οι διεθνείς πιέσεις αναγκάζουν τη χούντα να την αποφυλακίσει. Στις 21 Οκτωβρίου στο Τριμελές Πλημμελειοδικείο Πειραιώς εκδικάζεται αίτησή της με την οποία ζητεί την αποφυλάκισή της λόγω κινδύνου ανήκεστης βλάβης της υγείας της. Την ίδια ώρα που διεξάγεται η δίκη, ο υπουργός Δικαιοσύνης της χούντας Άγγελος Τσουκαλάς, θέλοντας να διασκεδάσει τις αιτιάσεις ότι η Φλέμινγκ αποφυλακίζεται ενώ άλλοι κρατούμενοι δεν έχουν την ίδια μεταχείριση, δηλώνει ότι "τυχόν διακοπή της φυλακίσεως της κ. Α. Φλέμινγκ, δι' αποφάσεως του Πλημμελειοδικείου προς αποτροπήν ανηκεστού βλάβης της υγείας της, δεν θα αποτελέσει εκδήλωσιν προνομιακής μεταχειρίσεως". Έπειτα από λίγη ώρα το δικαστήριο αποφασίζει διακοπή της

φυλάκισής της επί οκτάμηνο. Η Φλέμινγκ δηλώνει: "Η επιθυμία μου είναι να παραμείνω στη χώρα μου. Θα το πράξω όσο τουλάχιστον εξαρτάται από μένα". Και φεύγει από τα δικαστήρια του Πειραιά για το σπίτι της στο Κολωνάκι. Από εκεί, τα ξημερώματα της 14ης Νοεμβρίου τέσσερις αστυνομικοί την οδηγούν, παρά τη θέλησή της, στο αεροδρόμιο και σε εκτέλεση απόφασης του υπουργού Εσωτερικών Ανδρουτσόπουλου την επιβιβάζουν σε αεροσκάφος με κατεύθυνση το Λονδίνο».

Με τον μεγάλο έρωτα της ζωής της, τον Νομπελίστα γιατρό που ανακάλυψε την πενικιλίνη.

Και πράγματι επιστρέφει εξόριστη πλέον στο Λονδίνο και χωρίς την ελληνική ιθαγένεια. Οι Άγγλοι όμως δεν της συγχώρησαν το ότι ο διάσημος επιστήμονας παντρεύτηκε μια Ελληνίδα Καρυάτιδα, αν και είχαν περάσει ήδη 4 χρόνια από την χρεία του, κάτι που είχε ενοχλήσει την ίδια πολύ.

Το 1974 με την πτώση της χούντας επανήλθε στην Ελλάδα και στις πρώτες εκλογές στρατεύεται με το ΠΑΣΟΚ. Εξελέγη βουλευτής το 1977, αλλά και το 1981 και το 1985.

Στις 26 Φεβρουαρίου του 1986 έσβησε αθόρυβα για πάντα, πριν προλάβει να δει να υλοποιείται το μεγάλο της όνειρο: το Ίδρυμα Βασικής Βιοϊατρικής Έρευνας «Αλέξανδρος Φλέμινγκ», κάτι που συνέβη πολύ αργότερα, το 1998, ένα κέντρο έρευνας από τα καλύτερα του κόσμου.

Με πληροφορίες από τη mixanitouxronou.gr και το nanaschannel.com Γιώργος Θαλασσινός

ριορίζουν σημαντικά την οικονομική και συναλλακτική ελευθερία των πολιτών. Κυριότερος περιορισμός είναι εκείνος που απαγορεύει στους δικαιούχους τραπεζικών λογαριασμών να αναλάβουν από

την τράπεζά τους όποιο ποσό επιθυμούν, ακόμα και το σύνολο των χρημάτων τους σε μετρητά και τους επιβάλλει μηνιαίο όριο αναλήψεων, το οποίο από 1η Μαρτίου 2018 ανήλθε στο ποσό των

Του Χρήστου Ηλιόπουλου*
20 Μαρτίου 2018
Από το καλοκαίρι του 2015 ισχύουν στην Ελλάδα οι κεφαλαιακοί περιορισμοί (capital controls), που πε-

2.300 ευρώ μηνιαίως. Έτερος σημαντικός περιορισμός είναι ότι ο κάτοχος τραπεζικού λογαριασμού δεν μπορεί να στείλει χρήματα από την Ελλάδα στο εξωτερικό, πέραν του ποσού των 2.000 ευρώ ανά δίμηνο. Ωστόσο, εάν κάποιος τα τελευταία δύο περίπου χρόνια έχει καταθέσει μετρητά στον τραπεζικό του λογαριασμό, αλλά και όσα καταθέτει από εδώ και στο εξής, δικαιούται να τα πάρει σε μετρητά άνευ ορίου, δηλαδή ακόμα και όλο το ποσό που έχει καταθέσει ("νέα χρήματα") χωρίς να περιορίζεται από το όριο των 2.300 ευρώ ανά μήνα. Εξάλλου, όποιος εισάγει στην Ελλάδα χρήματα από το εξωτερικό με τραπεζικό έμβασμα από τράπεζα του

εξωτερικού σε τράπεζα στην Ελλάδα, δικαιούται να στείλει όλο το ποσό πάλι στο εξωτερικό, χωρίς τον περιορισμό των 2.000 ευρώ ανά δύο μήνες. Επί παραδείγματι, εάν κάποιος φέρει στην Ελλάδα ένα εκατομμύριο ευρώ από το εξωτερικό, δικαιούται να τα επανεξάγει στο εξωτερικό χωρίς περιορισμό, επειδή κι αυτά θεωρούνται "νέα χρήματα". Επιτρέπεται επίσης τώρα το άνοιγμα νέου λογαριασμού σε κάθε τράπεζα ανεξαρτήτως του αν αυτός που τώρα τον ανοίγει έχει κωδικό πελάτη στην τράπεζα ή όχι. Μπορεί δηλαδή καθένας κάτοικος Ελλάδος να ανοίξει νέο λογαριασμό χωρίς περιορισμού, όπως μπορούν να

προστίθενται και ονόματα συνδικαιούχων σε υφιστάμενους λογαριασμούς. Επιτρέπεται ακόμα και η πρόωρη, μερική ή πλήρης, λήξη των προθεσμιακών καταθέσεων. Για τους κατοίκους Ελλάδος, επιτρέπεται η μεταφορά χαρτονομισμάτων σε ευρώ ή και σε ξένο νόμισμα έως του ποσού των ευρώ δύο χιλιάδων τριακοσίων (2.300) ή του ισοποσού σε ξένο νόμισμα ανά φυσικό πρόσωπο και ανά ταξίδι στο εξωτερικό. Από τον περιορισμό των 2.300 ευρώ εξαιρούνται οι μόνιμοι κάτοικοι εξωτερικού, που μπορούν να βγάλουν όσα μετρητά θέλουν εκτός Ελλάδος, εφόσον βεβαιώσιν ποσά πάνω από 10.000 ευρώ τα δηλώνουν

στο τελωνείο και μπορούν να δικαιολογήσουν την προέλευση μεγαλύτερων ποσών που παίρνουν μαζί τους κατά το ταξίδι τους εκτός Ελλάδος. Τέλος, συνταξιούχοι κάτοικοι εξωτερικού που λαμβάνουν σύνταξη από ασφαλιστικό ταμείο της Ελλάδος δικαιούνται να λαμβάνουν την σύνταξή τους στο εξωτερικό, στην χώρα όπου διαμένουν, εφόσον την λάμβαναν έως 28-6-2015 ή άρχισαν να την λαμβάνουν μετά τις 22-7-16.

*Ο Χρήστος Ηλιόπουλος είναι Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω, Master of Laws. www.greekadvocate.eu bm-bioxoi@otenet.gr

Ο πρίγκιπας Ανδρέας και η μικρασιατική καταστροφή

Χριστιάννα Λούπα

Δεν είχαν περάσει δυο μήνες από το ολοκαύτωμα της Σμύρνης, όταν στις 31 Οκτωβρίου 1922, μέσα στο κλίμα του Εθνικού Διχασμού, άρχισε η πολυκροτη Δίκη των Έξι ή για την ακρίβεια των Οκτώ, (οι Στρατηγός και Γούδας καταδικάστηκαν σε ισόβια δεσμά), η «δίκη των μεγάλων ενόχων», όπως έλεγε ο Πλαστήρας. Το Έκτακτο Επαναστατικό Στρατοδικείο έκρινε τους κατηγορούμενους ενόχους για εσχάτη προδοσία. Η εκτέλεση έγινε στου Γουδή, το ξημέρωμα της 15ης Νοεμβρίου 1922.

Πολλά και διάφορα ήταν τα αίτια της μικρασιατικής καταστροφής, άμεσα και έμμεσα, όπως η μακροχρόνια παράταση του πολέμου, που έφερε τους στρατιώτες πέρα από τα όρια της αντοχής τους, η βαθιά διαίρεση του σώματος των αξιωματικών, τα στρατηγικά λάθη, η καλή οργάνωση του κεμαλικού στρατού κι ο οικονομικός πόλεμος που κήρυξαν στη χώρα μας οι Σύμμαχοι μετά την επάνοδο του Κωνσταντίνου. Όλα αυτά είχαν σαν αποτέλεσμα τη διάσπαση της γραμμής άμυνας του Αφιδών - Καραχισάρ από τον τουρκικό στρατό, τον Αύγουστο του 1922, και την αρχή του τέλους του ελληνικού μεγαλοϊδεατισμού. Η κάθοδος στον Άδη έχει ξεκινήσει, πρόσφυγες κατακλύζουν τη μητέρα Ελλάδα, τα πάθη κοχλάζουν, ο κόσμος εξοργίζεται, υποφέρει, αναζητεί υπαίτιους. Η δίκη αυτή λοιπόν δεν αποσκοπούσε παρά στην ικανοποίηση της λαϊκής οργής και την αποκατάσταση του γοήτρου του στρατού.

Μια μάλλον άγνωστη όμως πτυχή των γεγονότων εκείνων, που θέτει πληθώρα ακόμα ερωτηματικών για το κατά πόσο εκτελέστηκαν οι πραγματικοί ένοχοι, είναι η περίπτωση του

πρίγκιπα Ανδρέα. Ο «βασιλόπαις», όπως επιθυμούσε να τον αποκαλούν, είχε πάρει μέρος στη Μικρασιατική Εκστρατεία ως υποστράτηγος, διοικώντας την XII Μεραρχία και στη συνέχεια προήχθη σε αντιστράτηγο και ανέλαβε τη διοίκηση του Β' Σώματος Στρατού. Από το σημείο όμως αυτό και μετά αρχίζουν τα προβλήματα. Ο πρίγκιπας ήρθε σε ρήξη με τους επιτελείς του, όταν ο αρχιστράτηγος Παπούλας διέταξε το Β' Σώμα Στρατού να προχωρήσει κι εκείνος κράτησε το Σώμα στάσιμο για 12 ημέρες, μη εκτελώντας τη διαταγή, γιατί θεωρούσε ότι έτσι έπρεπε να γίνει!

Παρ' όλα αυτά η οριστική ρήξη, που έκανε το ποτήρι να ξεχειλίσει, ήρθε όταν ο Παπούλας, αναμένοντας επίθεση εναντίον του Γ' Σώματος και σχεδιάζοντας να αιφνιδιάσει τον Κεμάλ με ταυτόχρονη επίθεση των δύο άλλων Σωμάτων, διέταξε τον πρίγκιπα να κινηθεί. Όμως εκείνος είχε πάλι τη δική του άποψη! Μετακίνησε το Σώμα του πίσω από το Γ' Σώμα, αφήνοντας τελείως ακάλυπτο το Α' Σώμα, που έπαθε πανωλεθρία. Κατόπιν τούτου ο Ανδρέας αντικαταστάθηκε από τον αντιστράτηγο Τρικούπη. Ήταν όμως πολύ αργά. Οι συνέπειες ήταν μη αναστρέψιμες.

Τέσσερις μέρες μετά την εκτέλεση των έξι ωστόσο, έγινε η δίκη του «βασιλόπαιδος», που ολοκληρώθηκε αυθημερόν. Το κατηγορητήριο ήταν το εξής:

«Προσταχθείς την 27η Αυγούστου 1921 δια της υπ' αριθ. 10531-6239/3/26-8-21 (ώρα 21.40) διαταγής της Στρατιάς Μικράς Ασίας απειποιήθη να υπακούση εις δοθείσα εις εαυτόν ενώπιον του εχθρού εντολήν, αρνηθείς ρητώς δια της υπ' αριθ. 1491/27-8-21 (ώρα 07.30) αναφοράς του προς την Στρατιάν να εκτελέσει ταύτην διατάξας

την μετακίνηση του Σώματος Στρατού προς άλλην κατεύθυνσιν».

Το Στρατοδικείο τον έκρινε ένοχο παμφηφεί, αναγνωρίζοντάς του όμως ελαφρυντικά λόγω απειρίας. Συγκεκριμένα, με παρέμβαση του ίδιου του Πάγκαλου, του αναγνωρίστηκε το ελαφρυντικό "της τελείας απειρίας περί την διοίκησιν ανωτέρων μονάδων" και τον καταδίκασε στην ποινή της ισόβιας υπερορίας και της διαγραφής από το μητρώο των αξιωματικών.

Ο καθένας μπορεί να καταλάβει, πως ένας από τους κύριους υπαίτιους της πανωλεθρίας κατάφερε να γλιτώσει την εσχάτη των ποινών χάρη στον βρετανικό θρόνο. Αμέσως μετά την καταδίκη του, μεταφέρθηκε στο Φάληρο και αναχώρησε με το βρετανικό αντιτορπιλικό "Καλυψώ". Το πλοίο στάματησε στην Κέρκυρα για να παραλάβει την οικογένειά του από το Μον Ρεπό και μετά κατευθύνθηκε προς την Ιταλία. Τελικά, ο

1944 από ανακοπή καρδιάς, στο ξενοδοχείο "Μετροπόλ" του Μόντε Κάρλο. Η σορός του μεταφέρθηκε στην Ελλάδα και ετάφη στο βασιλικό κοιμητήριο του Τατοΐου.

1944 από ανακοπή καρδιάς, στο ξενοδοχείο "Μετροπόλ" του Μόντε Κάρλο. Η σορός του μεταφέρθηκε στην Ελλάδα και ετάφη στο βασιλικό κοιμητήριο του Τατοΐου.

Να σημειωθεί εδώ ότι ο Ανδρέας ήταν παντρεμένος με την Αγγλίδα πριγκίπισσα Αλίκη, (από σφοδρό έρωτα), είχε αποκτήσει τέσσερις κόρες και έναν γιο, τον σημερινό Φίλιππο της Αγγλίας, πατέρα του πρίγκιπα Καρόλου, που αυτές τις μέρες βρίσκεται στη χώρα μας.

Το σίγουρο πάντως είναι ότι, αν δεν είχε γίνει η εκτέλεση των Έξι, η ροή της Ιστορίας θα ήταν διαφορετική. Το τηλεγράφημα του Βενιζέλου από τη Λοζάνη, που προσπαθούσε να αποτρέψει το γεγονός, έφτασε πολύ αργά. Ακόμα κι ο αδιάλλακτος Πάγκαλος θα ομολογήσει μετά από χρόνια: «Δεν διέπραξαν οι τυφεκισθέντες συνειδητήν προδοσίαν, όπως εκατηγορήθησαν, αλλά υπήρξαν μοιραία θύματα εις τον βωμόν της πατρίδος κατά της κρίσιμους στιγμάς».

Παρατηρεί ο ιστορικός Τάσος Βουρνάς: «Η αιματοχυσία εκείνη, άσκοπη και χωρίς επιπτώσεις κάποιας κάθαρσης είχε ως αποτέ-

λεσμα να αναζωπυρωθεί ο παλιός Διχασμός του λαού και να ανοιχθούν κατάστιχα πολιτικών αντεκδικήσεων στο χώρο του αντιβενιζελισμού και του βενιζελισμού, που ταλάνισαν τη χώρα με διαφορετική κάθε φορά μορφή και κίνητρα ως τον πόλεμο του 1940 - 41, την Κατοχή, τα μεταπελευθερωτικά χρόνια του εμφυλίου πολέμου και της δικτατορίας των συνταγματαρχών».

Όπως και να έχει πάντως το πράγμα, η εκτέλεση των Έξι, που όλοι είχαν πιστέψει ότι θα λειτουργούσε σαν βαλβίδα αποσυμπίεσης του ασφυκτικού κλίματος, έριξε περισσότερο λάδι στη φωτιά, αναζωπυρώνοντας τα πάθη και ζωντανεύοντας ξανά το φοβερό επιφύλιο του Διχασμού, που θα εξακολουθεί να αιωρείται στο ιστορικό υποσυνείδητο του Έθνους για πολλά χρόνια ακόμα.

Υ.Γ. Στις 20 Οκτωβρίου 2010, το δικαστήριο έκανε δεκτή την αίτηση του Μιχαήλ Πρωτοπαπαδάκη, (εγγονού του εκτελεσθέντος), για ακύρωση της απόφασης και επανάληψη της δίκης, κρίνοντας αθώους τους έξι καταδικασθέντες σε θάνατο από το Έκτακτο Επαναστατικό Δικαστήριο Αθηνών.

Grexit!

λαβάνουν τους πελάτες! Ηρεμήσαμε και έχουμε δουλειά, λένε οι καταστηματαρχές! (Κουρουμπλής). Την εγκληματικότητα που βαιίνει διαρκώς μειούμενη κι ο κόσμος πλέον αισθάνεται ασφαλής! Αν μπουν διαρρήκτες στο σπίτι σας, κάντε ότι κοιμάστε! (Τόσκας). Γιατί να μετανιώσω; Αφού (με τον νόμο μου) μειώθηκε η εγκληματικότητα; (εθνικός ευεργέτης Παρασκευόπουλος). Τους πλειστηριασμούς που, δόξα τω Θεώ, σταμάτησαν! Κανένα σπίτι στα χέρια τραπεζίτη! (Βαρόνος Μινχάουζεν).

Το προσφυγικό που σε λίγο θα αποτελεί παρελθόν! Μέσα σε 12 ώρες στη Μυτιλήνη (και στη Λέσβο!) αποβιβάστηκαν στις ακτές του νησιού 350 πρόσφυγες και μετανάστες παύλα τουρίστες για να λιαστούν. Ναι, κυρία Τασία μου, όπως το έλεγες, για να λιαστούν οι άνθρωποι! Τους Τούρκους που έβαλαν την ουρά στα σκέλια μετά τις δηλώσεις Καμμένου περί του θάνατου '21! Τη σύνταξη της γιαγιάς και του παππού που πολύ σύντομα θα φτάνει μόνο συνέχεια στη σελίδα 10

Της Χριστιάννας Λούπα www.palmografos.com

Είναι πολλά τα ευχάρισια που συμβαίνουν τον τελευταίο καιρό στη χώρα μας. Τι να πρωτοαναφέρει κανείς! Την καθαρή έξοδο από τα μνημόνια που προβάλλει πλέον ξεκάθαρα και ολόλαμπρα στην άκρη του τούνελ! (Τσίπρας). Τις ξένες επενδύσεις που συρρέουν αθρόα και σπρώχνονται! Ποιος νοιάζεται για την Eldorado Gold! Στα τσακίδια! (Καρινάκης ο μέγας). Τα μαγαζιά που δεν προ-

Grexit!

συνέχεια από τη σελίδα 9 για στραγάλια, γιατί, ως γνωστόν, η λιτή διατροφή αυξάνει το προσδόκιμο ζωής!

Και μέσα σε όλη αυτή την χαρούμενη ατμόσφαιρα έρχονται κι άλλα ωραία! Το Grexit! Τρομάξατε; Δεν έχετε κι άδικο! Το γλιτώσαμε το Grexit; Δεν το γλιτώσαμε; Κανείς δεν ξέρει. Γιατί στη χώρα της φαιδράς πορτοκαλέας, τίποτα πιο βέβαιο από την αβεβαιότητα. Και πέρα από το Grexit της Ελλάδας, ως χώρα, υπάρχουν δυστυχώς και τα επιμέρους Grexit, που σαν κομμάτια του παζλ, ένα-ένα αποδο-

μούν τη συνολική εικόνα μας στο εξωτερικό. Συγκεκριμένα, ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός κινδυνεύει με αποβολή από την Διεθνή Ομοσπονδία Ερυθρού Σταυρού και Ερυθράς Ημισελήνου λόγω χρεωστούμενων εισφορών από το 2011, όταν ο τότε πρόεδρος του ΕΕΣ, υπόδικος σήμερα για πολλά οικονομικά σκάνδαλα, Ανδρέας Μαρτίνης, σταμάτησε την καταβολή της συνδρομής στην Ομοσπονδία Να σημειωθεί εδώ ότι η ετήσια συνδρομή είναι 330.000 ευρώ. Μέχρι το 2015 το χρέος είχε φτάσει τα 2,5 εκατομμύρια

ελβετικά φράγκα, ποσό που δεν έχει καταφέρει να ξεχρεώσει ούτε η επόμενη διοίκηση του Αντώνη Αυγερινού.

Παράλληλα, ένα δεύτερο Grexit έκανε την εμφάνισή του πρόσφατα στο χώρο του ποδοσφαίρου. Ο πρόεδρος της Επιτροπής Παρακολούθησης της FIFA, Χέρμπερτ Χούμπλελ, εισηγήθηκε Grexit του ελληνικού ποδοσφαίρου χωρίς αναστολή ή περίοδο χάριτος. Ως αιτιολογία αναφέρεται η εισοδος του Ιβάν Σαββίδη με όπλο στο ντέρμπι της Τούμπας ανάμεσα στον ΠΑΟΚ και την ΑΕΚ, η διακοπή του πρωταθλήμα-

τος, η διαγραφή του ΠΑΟΚ από την ECA, η αργοπορία τελεσιδικίας των δικαστικών υποθέσεων και διάφορα άλλα. Η υπόθεση θα συζητηθεί στην Επιτροπή Ομοσπονδιών-Μελών τον Μάιο ή τον Ιούνιο.

Η τρίτη kinder έκπληξη, τέλος, αφορά τη Unicef. Παρελθόν πλέον αποτελεί η Εθνική Επιτροπή Ελλάδας της Unicef λόγω παρατυπιών στα οικονομικά που αποκαλύφθηκαν μετά από σχετικό έλεγχο από ανεξάρτητη διεθνή εταιρεία, σύμφωνα με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της διεθνούς επιτροπής του Οργανισμού. Πλέον, το

έργο της Οργάνωσης στην χώρα μας θα συντονίζεται από το Περιφερειακό Γραφείο Ευρώπης και Κεντρικής Ασίας.

Ένα πολύ λυπηρό Grexit, λοιπόν, για μια Οργάνωση που βρίσκεται στο πλευρό των παιδιών εδώ και σχεδόν 70 χρόνια. Επιπλέον, τα προγράμματα στην Ελλάδα ήταν από τα πρώτα προγράμματα που δημιούργησε η UNICEF από την ίδρυσή της, το 1946. Κατά τ' άλλα, βαδίζουμε ολοταχώς προς τα εμπρός με την όπισθεν. Τα λόγια του πρωθυπουργού στο Καστελόριζο μοιάζουν κούφια και υποκριτικά.

Τα χαμόγελα αισιοδοξίας, εντελώς ψεύτικα. Κανείς δεν μας εμπιστεύεται πια, όσο κι αν διαρρηγνύουμε τα ιμάτιά μας ότι θα τηρήσουμε τις υποσχέσεις μας. Το παρελθόν μας εγγυάται το μέλλον μας. Τίποτα δεν αλλάζει σ' αυτή τη σάπια χώρα. Η διαφθορά δεν είναι παρά μια Λερναία Ύδρα, που μόλις της κόψεις ένα κεφάλι, ξεπετάγονται δύο στη θέση του. Όσο δεν αλλάζει η κουτοπόνηρη νοοτροπία μας, η Ελλάδα θα συνεχίσει να τρέχει στον κατήφορο με σπασμένα τα φρένα.

Ζητείται ελπίς!

Μάθιος (Ματθαίος) Πόταγας: ο πρώτος αντιστασιακός

Γράφει η Χριστιάννα Λούπα

Έχοντας την αίσθηση ότι ελάχιστοι από μας γνωρίζουν τη θλιβερή ιστορία του Μάθιου (Ματθαίου) Πόταγα, νομίζω ότι στο σημερινό άρθρο αξίζει να γίνει αναφορά στο όνομα του πρώτου αντιστασιακού ήρωα της γερμανικής Κατοχής. Μολονότι η κοινή γνώμη θεωρεί τον Μανώλη Γλέζο ως τον πρώτο αντιστασιακό, ο ίδιος ο κ. Γλέζος σε συνεντεύξεις που έχει δώσει, επιμένει να αρνείται αυτόν τον τίτλο, διευκρινίζοντας ότι επάξια ανήκει στον Μάθιο Πόταγα.

Θα παραθέσω αυτούσιο το σχετικό απόσπασμα από το βιβλίο του Μανώλη Γλέζου «Εθνική Αντίσταση 1940-1945», Εκδόσεις Στοχαστής, 2006:

«Το μεσημέρι της 2ας Μαΐου 1941, ο 17χρονος μαθητής της Ε' Γυμνασίου του Βαρβακείου από τη Βυτίνα, Μάθιος Πόταγας, πετάχτηκε άοπλος στη μέση του δρόμου, ύψωσε το χέρι και φώναξε στη φάλαγγα των αρμάτων μάχης των ναζί

που έφτασαν στη γέφυρα Κουτρομπή, στο δημόσιο δρόμο, που περνούσε έξω από τη Βυτίνα: «Σταθείτε. Δεν θα μας σκλαβώσετε. Είμαι εδώ μόνος. Αλλά η Ελλάδα ολόκληρη ακολουθεί». Έκπληκτος ο διοικητής της φάλαγγας, ρώτησε το διερμηνέα, τι λέει αυτό το παιδί. Όταν ο διερμηνέας του εξήγησε, ο διοικητής με το αυτόματο του σκότωσε τον Πόταγα. Αλλά δεν έφτανε στον ναζί αξιωματικό μόνον ο θάνατος. Διέταξε τους στρατιώτες του και με έναν ογκόλιθο συνέθλιψαν το κεφάλι του νέου που τόλμησε να υψώσει το ανάστημά του απέναντι στο Γ' Ράιχ και το στρατό του...».

Σύμφωνα εξ άλλου με τη μαρτυρία του Χρήστου Κουτσούγερα, (arcadians.gr), το γεγονός διαδραματίστηκε ως εξής:

«Ένα παιδί 18 χρονών στην Βυτίνα ο Ματθαίος Πόταγας συγχρόνως σχεδόν, λες και είχαν συνεννοηθεί με το Σάντα και τον Γλέζο που κατεβάζανε την σημαία από την Ακρόπολη, αυτό το παιδί των 18 χρόνων

στην Βυτίνα δεν μπορούσε να συμβιβαστεί στην ιδέα ότι η πατρίδα υποδουλώθηκε, ότι θα ζει σκλάβος. Και κατάμονος μόνος χωρίς να είναι οργανωμένος πουθενά, ούτε είχε παρέα, πήρε το πιστόλι του πατέρα του το γέμισε και πήγε στην θέση Κουτρομπή αφού έμαθε, μαθεύτηκε στην Βυτίνα ότι θα περάσουν οι Γερμανοί, πήγε στην θέση Κουτρομπή σε ένα βράχο στην στρόφη του δρόμου και όρθιος ο Ματθαίος Πόταγας μόλις ήρθαν οι Γερμανοί άδειασε το πιστόλι στα σιδερένια αυτοκίνητα των Γερμανών. Τι να έκανε δηλαδή. Σταμάτησαν οι Γερμανοί, κάνουν μία κυκλική κίνηση, το πιάσανε το παιδί και του λιώσανε το κεφάλι στο σημείο εκείνο που διάλεξε να στήσει την ενέδρα. Αυτό έκανε ο Ματθαίος Πόταγας».

Ας έχουμε υπ' όψη μας αυτό το συγκλονιστικό περιστατικό, ιδιαίτερα στους χαλεπούς καιρούς που ζούμε - καιρούς απαξίωσης και εξανδραποδισμού των πάντων -. Ένα

17χρονο παιδί, ένας άλλος Ευαγόρας Παλληκαρίδης, προτάσσει την ίδια τη ζωή του μπροστά στους σιδερόφραχτους που επιβουλεύονται την ελευθερία τη δική του και βέβαια ολόκληρης της πατρίδας του. Ασυγκίνητος και κυνικός ο «τύραννος», ο σύγχρονος και επηρμένος αυτός Κρέων, αποφασισμένος όχι μόνο να συντρίψει δια των όπλων κάθε αντίσταση, αφαιρώντας ζωές, αλλά και με μίσος να εξαλείψει οτιδήποτε μπορεί να πα-

ραγάει ελεύθερη σκέψη και βούληση, ακόμα κι αν αυτό είναι το μυαλό ενός νεκρού.

Δεν έμαθε βέβαια ποτέ αυτό το ανθρωπόμορφο τέρας ότι, (σύμφωνα με την επικρατέστερη εκδοχή,- πρώτα τον σκότωσαν και μετά συνέθλιψαν το κεφάλι του), αν μη τι άλλο, σεβόμαστε τους νεκρούς, γιατί προφανώς ποτέ του δεν διδάχθηκε αρχαία ελληνική ιστορία, ποτέ του δεν διάβασε Αντιγόνη, ποτέ του δεν έμαθε ότι οι νόμοι της ηθικής και του καθήκοντος υπερτερούν των νόμων των φαύλων, δοκησίσοφων και υπερφίλων κυβερνήτων. Δεν έμαθε επίσης ποτέ του ότι οι φιλελεύθερες ιδέες και αξίες, όσο πιο πολύ καταπιέζονται και περιορίζονται, τόσο περισσότερο φουντώνουν και βρίσκουν τρόπους να διαδίδονται, όσα κεφάλια κι αν συντρίψεις, όσο μεγάλοι κι αν είναι οι ογκόλιθοι που θα χρησιμοποιήσεις. Είναι κάτι σαν τη φωτιά, που όσο τη φυσάς για να σβήσει, τόσο εκείνη θεριεύει.

Νύχτα μέρα στριφογυρίζουν στο μυαλό μου τα λόγια αυτού του αγνού νέου, του πρωτοπύρου της μαθητικής αντίστασης, από τότε που διάβασα την ιστορία του. Έρχονται και φεύγουν σαν αντίλαλος, ούτε στιγμή δε μ' αφήνουν να ησυχάσω, με κατατρύχουν και μου θυμίζουν τη βαριά κληρονομιά μου - την κληρονομιά όλων μας - που, αντί να δρομοδείχτης, κατόντησε άγος δυσβάσταχτο στις πλάτες μας και την απαρνηθήκαμε. Με μαστιγώνει αλύπητα η σκέψη ότι την κληρονομιά αυτή τη βγάλαμε στο σφυρί για λίγα αργύρια, την ξεπουλήσαμε όσο-όσο, κόψαμε τον ομφάλιο λώρο με το παρελθόν (μολονότι πιπιλάμε διαρκώς την καρμέλα περί αρχαίων προγόνων) - και τώρα χωρίς ταυτότητα πορευόμαστε σαν παρίες, ζητιανεύοντας στις γειτονιές του κόσμου:

«Σταθείτε! Δεν θα μας σκλαβώσετε! Είμαι εδώ μόνος. Αλλά η Ελλάδα ολόκληρη ακολουθεί!»

Από Palmografos.com:

Στις μάνες όλου του κόσμου...

Γράφει η Χριστιάννα Λούπα

Μητέρα: η πιο όμορφη λέξη στα χείλη της ανθρωπότητας.

~ Kahlil Gibran

Η αγάπη της μάνας δεν οριοθετείται, ούτε και παζαρεύεται. Η αγάπη της μάνας δεν ανταλλάσσεται, δεν αντικαθίσταται και δεν υποκαθίσταται. Η αγάπη της μάνας δεν ξεθωριάζει με το χρόνο, δεν ευτελίζεται από συμφύροντα, δεν κομματιάζεται, δεν τελεί ποτέ υπό αίρεση και αναστολή. Πάντα ακέραιη, άδολη κι ατόφια, μας συντροφεύει από την πρώτη αναπνοή μας ως την τελευταία.

Στις μάνες όλου του κόσμου είναι αφιερωμένες ετούτες οι λιγοστές γραμμές. Στις μάνες εκείνες, που σήμερα θα τους προσφέρουμε τα λουλούδια μας, στις μάνες που έχουν φύγει

για πάντα από κοντά μας, αλλά και στις μάνες εκείνες, που δεν έχουν την πολυτέλεια να χαρούν αυτή τη γιορτή. Στις μάνες των πόλεων και των χωριών, τις μορφωμένες και τις αμόρφωτες, τις πλούσιες και τις φτωχικές, τις νέες και τις ηλικιωμένες.

Στις μάνες που αγωνίζονται να βρουν λίγο ψωμί για τα παιδιά τους. Στις μάνες που ξαγρυπνούν πάνω από το παιδί τους που ψυχορραγεί. Στη Μάνα της Πέρλ Μπακ, που μετουσιώνει το δάκρυ σε χαμόγελο στη μακρινή Κίνα. Στη μάνη του Μαλάουι, που θάβει μοναχή της το νεκρό παιδί της. Στη μάνη του Ιράν, που είδε το γιο της να πεθαίνει στην κρεμάλα. Στη μάνη εκείνη, που έδωσε το ένα νεφρό της στην κόρη της για να ζήσει. Στη μάνη του φυλακισμένου, που λιώνει στο κελί. Στη μάνη την ανύπαντρη, που παλεύει

με όλους και με όλα και τη μάνη την πολύτεκνη, που ακριβοδίκαια μοιράζει την αγάπη της. Στη Ναντέντζα, τη μετανάστρια, που άφησε το παιδί της χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά και καθαρίζει τις σκάλες της πολυκατοικίας μας, για να μαζέψει λεφτά να το μεγαλώσει. Στην ελληνίδα μετανάστρια του '60, που δούλευε στη φάμπρικα της Γερμανίας κι έκανε χρόνια να δει τα παιδιά της. Στη μάνη της Κύπρου, που ακόμα ελπίζει να βρει τον αγνοούμενο γιο της. Στη μάνη του νεκρού στρατιώτη της Συρίας και στη μάνη του σκοτωμένου αντάρτη της Λιβύης. Στη μάνη, που γεννά μέσα στα χωράφια. Στη μάνη, που μας έδωσε ζωή απ' τη ζωή της. Στη μάνη εκείνη, τη μισότρελη, που μέσα στον ορμηγόδο του πολέμου, κλαίει

συνέχεια στη σελίδα 11

The Helping Hand Campaign

We Need Your Help to be Able to Continue...

Please Make Your Donation Today

healthequity.ca/donate

HelpingHandTO

HelpingHandTO

CCRHC

The Canadian Centre for Refugee & Immigrant Health Care

18 Years of Making a Real Difference

4158 Sheppard Ave. East, Toronto, Ontario M1S 1T3

Tel. 647.267.2176

e-mail: campaign@healthequity.ca

Charitable Registration Number: 8387815573RR0001

Η άγνωστη σχέση του Καρόλου με την Ελλάδα

Ελευθερία Κόλλια.

Εγγονός του πρίγκιπα Ανδρέα της Ελλάδος, δεύτερος εξάδελφος του έκπτωτου βασιλιά Κωνσταντίνου: Κι όμως, οι συγγενικοί δεσμοί του διαδόχου του βρετανικού θρόνου με την Ελλάδα είναι ζήτημα δευτερεύον. Το κυρίαρχο –πιο πνευματικό και πολύ πιο μυστήριο– είναι η σχέση του με την ορθοδοξία και το Άγιον Όρος

Δεν λείει ψέματα ο Κάρολος. Η Ελλάδα βρίσκεται στο αίμα του. Ή καλύτερα, στο μυαλό του. Το λένε και όσοι τον γνωρίζουν, όσοι έτυχε να τον συναναστραφούν σε κάποιο από τα πάμπολλα ταξίδια του στο Άγιον Όρος: αγαπημένο του προορισμό, για λόγους που –όπως ψιθυρίζεται– δεν έχουν να κάνουν μόνο με την πνευματικότητα που προσφέρει το βουνό του Άθω.

Το παλάτι, σχεδόν αμήχανο, έχει «ντύσει» πολλές από τις ανακοινώσεις του για επισκέψεις του πρίγκιπα στο «Περιβόλι της Παναγίας», με φλεγματικότητα και απόσταση, όπως μόνο οι Βρετανοί ξέρουν να κάνουν. «Είναι προσωπική του υπόθεση, τα ταξίδια στο Άγιον Όρος». Μα για αυτό εξάλλου είναι και τόσο σοβαρή. Μακριά από πρωτόκολλα, υποχρεώσεις και εθιμοτυπίες, τόσο κοντά, τόσο βαθιά, στην καρδιά και τον νου. Ας μη κρυβόμαστε πίσω από τα λόγια, το κυρίαρχο σενάριο θέλει τον Κάρολο ως κρυπτοορθόδοξο. Δεν το διακινούν μόνο ελληνικές εκκλησιαστικές ιστοσελίδες και πρόσωπα με ράσα, το ενστερνίζονται μεγάλες βρετανικές εφημερίδες, όπως ο Guardian (δείτε εδώ), το αναπαράγουν ευσχήμως ορισμένοι εκ των σταθερών συνομιλητών του. Η προσωπική φιλία του με τον συνθέτη μινιμαλιστικής θρησκευτικής μουσικής σερ Τζον Κένεθ Τάβενερ (μεταξύ άλλων συνέθεσε και αφιέρωσε στη μνήμη της Νταϊάνα το κομμάτι «Eternity's Sunrise», βασισμένο σε ποίηση του Ουίλιαμ Μπλέικ), που ασπάστηκε στα 33 του χρόνια την ορθόδοξη θρησκεία, ενισχύει τη φημολογία.

Στην αποχαλινωμένη εκδοχή του, το σενάριο αυτό θέλει τον Κάρολο ακόμη και να έχει βαπτισθεί στην

Ελλάδα, από τον πατέρα Εφραίμ, αρχιμανδρίτη, πρώην ηγούμενο της γυνωστής και πανίσχυρης Μονής Βατοπαιδίου. Σύμφωνα με τους υποστηρικτές του (σεναρίου), ο Εφραίμ έχει μάλιστα βρεθεί στη δίνη του μασονικού κυκλώνα, εξαιτίας της βάπτισής του πρίγκιπα και της στενότερης σχέσης μαζί του.

Η πρώτη πληροφορία (περί βάπτισής και μασονικού κυκλώνα) ελέγχεται, η δεύτερη (περί στενότερης σχέσης) διόλου αμφισβητείται. Ο Εφραίμ θεωρείται ως ο άνθρωπος που μύησε τον Κάρολο στη φιλοσοφία της αθωνικής πολιτείας, που σύστησε τη φύση και την πνευματικότητα της ως καταφύγιο προσωπικό, και μάλιστα σε μία δύσκολη προσωπική στιγμή για τον διάδοχο του αγγλικού θρόνου. Η συγκεκριμένη ιδιότητα είναι μάλλον και αυτή που του έχει επιτρέψει κατά το παρελθόν να διαβεί ως επισκέπτης το κατώφλι της προσωπικής κατοικίας του πρίγκιπα, στο Highgrove, ενισχύοντας την ορθόδοξη αύρα που χαρίζουν στο σπίτι οι βυζαντινές εικόνες – δώρα (όπως λέγεται) μοναχών του Αγίου Όρους, σε μια από τις γωνιές του.

Αυτή είναι, όμως, η μισή αλήθεια. Ο Εφραίμ άρχισε να ξετυλίγει το νήμα της Ορθοδοξίας από εκεί όπου το είχαν αφήσει οι πρόγονοι του Καρόλου και δη η γιαγιά του, μητέρα του πατέρα του, βασιλιά Φίλιππου, Αλίκη.

Η μοναχή Αλίκη και η Τσέκα του Λένιν

«Αυτό που πολλοί τείνουν να ξεχνούν είναι ότι η οικογένεια του Καρόλου διατηρεί άρρηκτους δεσμούς με την Ορθοδοξία». Η δήλωση ανήκει στον Αρχιεπίσκοπο Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας, Γρηγόριο Θεοχάρους, επικεφαλής της πολυπληθούς ορθόδοξης κοινότητας στη Γηραιά Ήπειρο, και είναι πέρα για πέρα αληθινή.

Ο πατέρας του πρίγκιπα Καρόλου, Φίλιππος, γεννήθηκε στην ελληνική βασιλική αυλή από γονείς ορθόδοξους, αναγκάστηκε ωστόσο να ασπαστεί το αγγλικανικό δόγμα προκειμένου να παντρευτεί τη σημερινή βασίλισσα του Ηνωμένου Βασιλείου, Ελι-

σάβητ Β'. Η γιαγιά του Καρόλου, Αλίκη, σύζυγος του πρίγκιπα Ανδρέα της Ελλάδος, έζησε ως καλόγρια τα τελευταία χρόνια της ζωής της, ενώ είχε ιδρύσει και δική της μοναστική αδελφότητα στο νησί της Τήνου. Ήταν άλλωστε βαθιά επηρεασμένη από την προσωπική ιστορία της θείας της, μεγάλης δούκισσας Ελισάβετ της Ρωσίας (Ελλα, όπως ήταν πιο γνωστή, της Έσσης-Ντάρμσταντ), η οποία είχε βρει μαρτυρικό θάνατο κατά το κίνημα των Μπολσεβίκων, από την Τσέκα – τη μυστική αστυνομία του Λένιν, με αποτέλεσμα να ανακηρυχθεί Αγία, πολύ αργότερα, το 1981, από τη ρωσική εκκλησία. Η Αλίκη, η οποία διατηρούσε δικό

της ορθόδοξο παρεκκλήσι στα ανάκτορα του Μπάκιγχαμ, πέθανε το 1969, όταν ο Κάρολος ήταν ήδη 21 ετών, και η σορός της ενταφιάστηκε στον κήπο της Γεσθημανής, στην Ιερουσαλήμ.

Ο σπόρος υπήρχε, κάποιοι βρέθηκαν να τον μπολιάσει. Και η ιστορία της Ορθοδοξίας, πέρα από την όποια παραφιλολογία, στάθηκε ικανή να συναρπάσει τον Κάρολο. Ο οποίος, όπως και να έχει, είναι σε δύσκολη θέση: ο βρετανός μονάρχης είναι επικεφαλής της Αγγλικανικής Εκκλησίας, δεν μπορεί να τρέφει προτιμήσεις για άλλα δόγματα, έστω κι αν τα εσωτερικεύει σε ένα από τα πιο υποβλητικά μέρη του κόσμου...

Λέγεται ότι ο Κάρολος πήγε για πρώτη φορά στο Άγιον Όρος, με προτροπή κυπρίων εφοπλιστών στο Λονδίνο: η επιλογή της Μονής Βατοπαιδίου, όπου εγκαταβιούν κυρίως κυπριακής καταγωγής μοναχοί, μόνο τυχαία δεν ήταν. Και πήγε σε μια από τις πλέον κομβικές φάσεις της ζωής του: ημέρες, μετά το τραγικό δυστύχημα της πριγκίπισσας Νταϊάνα. Το Άγιον Όρος, ησυχαστήριο, τόπος προσευ-

χής, κατάνυξης, και προσωπικού στοχασμού, τον κατέκτησε. Η αίσθηση του μέτρου, η γαλήνη, η ιερότητα και η άγρια ομορφιά του τοπίου ήλθε και κούμπωσε με την προσωπική του κοσμοθεωρία. Ο πρίγκιπας έχει ασχοληθεί επί μακρόν, εκδίδοντας και βιβλία, με την έννοια της Αρμονίας και τη σημασία της Αρχιτεκτονικής, τη συμμετρία που οφείλει να διέπει τη σχέση του ανθρώπου με το περιβάλλον, τον σεβασμό στη φύση και τα αγαθά της.

Βουδισμό ως το Ισλάμ, αφήνεται σε φιλοσοφικές συζητήσεις. Και όταν δεν συζητά, ζωγραφίζει (είναι δεινός ζωγράφος), κάνει περιπάτους στη φύση. Η επιστροφή του στο Λονδίνο δεν συνεπάγεται και λήθη. Ακουαρέλες που φιλοτέχνησε κάποτε στην αθωνική πολιτεία βγήκαν σε δημοπρασία, με τα σχετικά ποσά να διατίθενται υπέρ της Μονής Βατοπαιδίου. Με δική του χρηματοδότηση αναστηλώθηκε προ ετών ο ναός του Αγίου Ευδόκιμου, στην είσοδο του Βατοπαιδίου: τα εγκαίνια του έκανε μάλιστα ο ίδιος.

Στενή είναι και η σχέση του με τη Μονή Χιλανδαρίου, η καταστροφή της οποίας από φωτιά, στάθηκε η αφορμή για την ίδρυση του συλλόγου «Φίλοι του Αγίου Όρους», στο Λονδίνο, και τη στήριξη της μοναστικής πολιτείας, με γερά ποσά και αξιοσημείωτα projects, όπως αυτό της ήπιας διάνοιξης μονοπατιών στις Μονές Βατοπαιδίου, Κουτλουμουσίου και Παντοκράτορος, με βρετανούς εθελοντές, ή αυτό για την αγορά εξοπλισμού συντήρησης των φορητών εικόνων της Μονής Χιλανδαρίου.

Με δική του εισήγηση, εξάλλου, όπως έκανε γνωστό με δήλωσή του στην «Καθημερινή», η Σχολή του, των Παραδοσιακών Τεχνών, έχει δημιουργήσει προγράμματα στη Μεγάλη

Στις μάνες όλου του κόσμου...

συνέχεια από τη σελίδα 10
Κι όλοι το ξέρουμε, θαρρώ, πως στις ανηφοριές τις κακοτράχαλες της ζωής, ένα πράγμα νοσταλγούμε: να κουλουριαστούμε ξανά στην απόλυτη ασφάλεια της μήτρας που μας γέννησε, όπου κανείς δεν μπορεί να μας πειράξει, μέχρι να περάσει ο εφιάλτης. Να χωθούμε στην αγκαλιά της μάνας – τι κι αν δεν είμαστε πια παιδιά; – όπως τότε, που μας τύλιγε με τα χέρια της κι άφηνε όλους τους κακούς και τα κακά απ' έξω. Γιατί, για τα παιδιά, η μάνα είναι ό,τι ο Θεός για τους μεγάλους. Η ικεσία ενός κατάδικου, μέσα από τους στίχους του Τάλμποτ Κεφαλληνού, από το ποίημά του «Σε καρτε-

Βρετανία, όπου διδάσκεται στους φοιτητές η τέχνη της αγιογραφίας, σημαντικό κομμάτι του ελληνικού πολιτισμού και της ορθόδοξης ελληνικής θρησκευτικής έκφρασης.

Ο Κάρολος και η Καμίλα έρχονται συχνά στην Ελλάδα για διακοπές. Όπως το παλάτι μάς ενημέρωσε αρμοδίως αυτή δεν είναι η πρώτη του επίσημη επίσκεψη στην Ελλάδα. Και όντως, 20 χρόνια πριν, το φθινόπωρο του 1998, έναν χρόνο μετά τον θάνατο της Νταϊάνα, ο πρίγκιπας της Ουαλίας είχε επισκεφθεί την Αθήνα.

Είναι δύσκολο να διακρίνει κανείς πίσω από την παιδεία, την ευρυμάθεια, τον σεβασμό στην πολυπολιτισμικότητα, την πραγματική ταυτότητα του Καρόλου. Κι είναι απειρώς δυσκολότερο, και ιδιαιτέρως άκομψο, για τον εν δυνάμει Υπέρτατο Κυβερνήτη της Εκκλησίας της Αγγλίας, όπως είναι ο εκάστοτε βρετανός μονάρχης, να προβαίνει σε δηλώσεις και πάσης φύσεως «αποκαλύψεις», και δη όταν έχει φθάσει τα 70 του χρόνια. Το σίγουρο είναι ότι ο Κάρολος δεν έρχεται ως τουρίστας στην Ελλάδα. Είναι επισκέπτης με γνώση, σοβαρότητα και ήθος απέναντι στην Ιστορία, την παράδοση και τη θρησκεία της. Κι αυτό είναι που έχει τη μεγαλύτερη σημασία.

ρούσα», ας κλείσει αυτό το φτωχό αφιέρωμα στις καρτερούσες - Μόνο εσύ μπορούσες να με φτάσεις στην φυλακής το παγωμένο μου κελί μονάχα εσύ μανούλα μου καλή σαν όπως μια φορά να μ'αγκαλιάσεις.

...
Σε καρτερούσα - Κάτσε εδώ νανούρισε με πάλι σαν εκείνο τον αξέχαστο καιρό θυμάσαι που με κοιμίζες μωρό χαϊδεύοντάς μου μάνα το κεφάλι.
Σε καρτερούσα - Τάχα τι πώς φύγανε τα χρόνια νανούρισε με μάνα το ποθώ

BRAZILIAN CANADIAN COFFEE CO. LTD.

Specially Roasters of Premium Coffees Since 1975

<http://www.braziliancoffee.com/>

1260 Martingrove Road
Toronto, Ontario, M9W 4X3
Tel. 416 749-2000 / 1-800 387-7423
Fax. 416/ 740-1048

Στόχος μας η άμεση και ποιοτική εξυπηρέτηση των πελατών μας

Απονομή πτυχίων Πατριαρχικής Ορθόδοξης Θεολογικής Ακαδημίας Τορόντο

Δελτίο Τύπου

Η Πατριαρχική Ορθόδοξη Θεολογική Ακαδημία Τορόντο συμπλήρωσε είκοσι (20) χρόνια λειτουργίας. Μέχρι τώρα αποφοίτησαν σαράνταεπτά (47) νέοι από τους οποίους εικοσιεπτά (27) χειροτονήθηκαν και

δύο αποφοίτησαν από την Ακαδημία εφέτος. Και οι δύο άριστοι φοιτητές. Τους συγχαίρομε εγκάρδια. Ευχαριστούμε τις οικογένειές τους. Και οι δύο προσανατολίζονται να γίνουν κληρικοί.

Η τελετή απονομής πτυχίων της Ακαδημίας, έγινε

(600) συνδαιτυμόνες. Μεταξύ των επισήμων ήσαν, ο εξοχώτατος Υπάτος Αρμοστής της Κύπρου κ. Π. Αναστασιάδης, ο Θεοφ. Επίσκοπος Andriy (Ορθόδοξη Ουκρανική Εκκλησία Καναδά), ο Θεοφ. Επίσκοπος Ioan Casian (Ρουμανική Ορθόδοξη Εκκλησία Καναδά), ο π. J. Marjanas εκπροσωπώντας τον Θεοφ. Επίσκοπο Μητροφάνη (Σερβική Ορθόδοξη Εκκλησία Καναδά), και ο εντιμότατος Λάμπης Κουσουλής, υπουργός Εργασίας και Ανώτατης Εκπαίδευσης της Nova Scotia (Minister of Nova Scotia Labour & Advanced Education), κύριος ομιλητής της βραδιάς. Τελετάρχης της βραδιάς ήταν ο π. Φανούριος Πάππας. Χορωδία από τους φοιτητές, τους αποφοίτους και τους ιερείς της Ιεράς μας Μητρόπολης, έψαλαν εκκλησιαστικούς ύμνους και θρησκευτικά - εθνικά τραγούδια.

Ο Αρχιμ. π. Αθηναγόρας Ζιλιασκόπουλος, Διευθυντής της Θεολογικής Ακαδημίας, καλωσόρισε όλους τους συνδαιτυμόνες. Χαριετισμό απηύθυναν: η κα Σαφώ Ρασιιά, Πρόεδρος Μητροπολιτικού Συμβουλίου Φιλοπτώχου Αδελφότητας, ο εξοχώτατος κ. Παύλος Αναστασιάδης, Υπάτος Αρμοστής της Κύπρου και ο εντιμότατος κ. Λάμπης Κουσουλής, Υπουργός Εργασίας και Ανώτατης Εκπαίδευσης της of Nova Scotia. Ομίλησαν οι απόφοιτοι Mihajlo Gnjatic και Γεώργιος Κοντογεωργάκης ελληνικά και αγγλικά. Την όλη τελετή έκλεισε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τορόντο κ. Σωτήριος. Ο Μητροπολίτης Σωτήριος συνεχάρη τους αποφοίτησαντες και όλους τους φοιτητές. Ευχαρίστησε τους καθηγητές, του γονείς των φοιτητών, όλους τους επισήμους, τους οργανωτές της τελετής και ιδιαίτερα την κα Αναστασία Σωτηροπούλου, πρόεδρο της Ελληνορθόδοξης Κοιν. Αγ. Νικολάου και του Πολιτιστικού Κέντρου. Ιδιαίτερα ευχαρίστησε τον Διευθυντή π. Α. Ζηλιασκόπουλο που ολόθυμα ανέλαβε τα καθήκοντα της διεύθυνσης της Ακαδημίας. Πάνω απ' όλους ευχαρίστησε τον Παναγιώτατο Οικουμενικό μας Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο, ο οποίος ανεκήρυξε την Θεολογική μας Ακαδημία, Πατριαρχική. Δοξολόγησε τον Τρισάγιο Θεό, τον προστάτη Αγ. Ιωάννη Θεολόγο και την Παναγία Τοροντόεσσα για τη μεγάλη ευλογία της Θεολογικής μας Ακαδημίας. Ακολουθεί η ομιλία του Μητροπολίτη κ. Σωτηρίου και των αποφοίτων.

υπηρετούν στις Κοινότητες μας ανά τον Καναδά. Ο Mihajlo Gnjatic (Σερβική Ορθόδοξη Εκκλησία Καναδά) και ο Γεώργιος Κοντογεωργάκης είναι οι

όπως κάθε χρόνο σε ετήσιο δείπνο στο Πολιτιστικό Κέντρο της Ιεράς Μητρόπολης. Στο δείπνο παρακάθισαν περίπου εξακόσιοι

Ο Αρχιμ. π. Αθηναγόρας Ζιλιασκόπουλος, Διευθυντής της Θεολογικής Ακαδημίας, καλωσόρισε όλους τους συνδαιτυμόνες. Χα-

Patrides Western Bureau

Dimitrios & Katerina Angelatos

Tel: 604-583-7814 604-728-7814

Fax: 604-585-6556

Email: patridesinbc@shaw.ca

*****

BRITISH COLUMBIA BUSINESS DIRECTORY

Appliance Service

Alpha Appliance

In-home Service to all makes

Washers, Dryers, Stoves, Dishwashers, Fridges, etc.

Tel: 604-581-4776, 604-850-7030

Tel: 604-728-7814

Restaurants

ANDREAS RESTAURANT

Two locations to serve you:

20227 - 56th Avenue Langley, BC

Tel: 604-533-0111 Dimitrios Arsoniadis

***

153 West 16th Street, North Vancouver

604-985-0414 Andreas Arsoniadis

PARTHENON IMPORTERS

Mediterranean & Greek Specialty Foods

3080 W. Broadway, Vancouver

Tel: 604 733-4191 fax: 604 734-4171

Email: parthenonmarket@gmail.com

K E R K I S

Greek Taverna

Tel: 604-731-2712 Fax: 604-731-7905

3605 West 4th Avenue (at Dunbar)
Vancouver, BC V6R 1P2

Bob & Julia www.kerkistaverna.com

RODOS KOUZINA

Mediterranean Grill

100-221 Ioco Road, Port Moody, BC
604-4691150 Fax: 469-1162

www.rodoskouzina.ca

Pegasus Pizza

Pick-up & Delivery

106-221 Ioco Rd., Port Moody Bc
Tel: 604-461-3000

Άδεια Παραμονής Στην Ελλάδα Για Σύντροφο Έλληνα

μεταβάσεως, χωρίς βίζα, στις περισσότερες χώρες του κόσμου. Τι γίνεται όμως με τους ή τις σ υ ζ ύ γ ο υ ς των Ελλήνων πολιτών, που δεν είναι Έλληνες πολίτες; Επίσης, εκτός από τους συζύγους, τι γίνεται με όσους μη Έλληνες

πολίτες έχουν υπογράψει σύμφωνο συμβίωσης μαζί τους;

Ο/Η σύζυγος του Έλληνα πολίτη απολαμβάνει τα ίδια δικαιώματα που έχει και ο σύζυγός του/της, που είναι Έλληνας. Ο σύζυγος μπορεί να διαμείνει στην Ελλάδα ή σε άλλη χώρα της Ε.Ε. και να εργάζεται, ασκώντας όλα τα δικαιώματα που χρειάζονται για να ζήσει στην Ελλάδα ή

στην άλλη χώρα της Ε.Ε., εκτός από το να ψηφίζει στις εθνικές – βουλευτικές εκλογές.

Εκτός, όμως, από τον/την σύζυγο, που δεν είναι Έλληνας – Ελληνίδα, υπάρχει και ο σύντροφος, εκείνος δηλαδή που έχει υπογράψει σύμφωνο συμβίωσης με τον Έλληνα ή την Ελληνίδα. Ο σύντροφος έχει τα ίδια δικαιώματα παραμονής και εργασίας στην Ελλάδα και σε κάθε άλλη χώρα της Ε.Ε. Ο νόμος στην Ελλάδα ορίζει ότι επιτρέπεται η είσοδος και η διαμονή στην Ελλάδα υπηκόων τρίτων χωρών, συντρόφων πολίτη της Ε.Ε. ή Έλληνα, με τον οποίο διατηρούν σταθερή σχέση προσηκόντως αποδεδειγμένη κατά την εισόδου του στη χώρα ή εισέρχονται στην Ελλάδα, προκειμένου να τον επισκευθούν ή να συνενωθούν με αυτόν. Σκεφθείτε μερικά παρα-

δείγματα, που δεν καλύπτουν βεβαίως όλες τις περιπτώσεις. Έλληνας είναι παντρεμένος με Καναδή. Ελληνίδα είναι παντρεμένη με Αμερικανό (ΗΠΑ). Ελληνίδα είναι παντρεμένη με Αυστραλό. Γάλλος, που μένει στην Ελλάδα, είναι παντρεμένος με Κινέζα. Γερμανίδα που μένει στην Ελλάδα είναι παντρεμένη με Αυστραλό. Ισπανίδα που μένει στην Ελλάδα είναι παντρεμένη με Αμερικανό. Το ίδιο και όσοι έχουν υπογράψει σύμφωνο συμβίωσης με όλους τους παραπάνω, Έλληνες πολίτες ή πολίτες άλλων χωρών της Ε.Ε. Όλοι οι ανωτέρω, που είναι πολίτες τρίτων χωρών, εκτός Ε.Ε. μπορούν να διαμείνουν στην Ελλάδα ή σε άλλη χώρα της Ε.Ε. Για να πάρουν άδεια διαμονής στην Ελλάδα απαιτείται να:

1. Έχουν διαβατήριο ή άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο σε ισχύ.

2. Αποδεικνύουν την σταθερή διαμονή του πολίτη της Ένωσης στην Ελλάδα (εάν ο σύντροφός τους δεν είναι Έλληνας, αλλά πολίτης άλλης χώρας – μέλους της Ε.Ε. που διαμένει στην Ελλάδα).

3. Διατηρούν κοινή κατοικία με τον πολίτη της Ένωσης ή τον Έλληνα.

4. Αποδεικνύουν εγγράφως την σταθερή σχέση τους με τον πολίτη της Ένωσης ή τον Έλληνα.

5. Διαθέτουν πλήρη ασφαλιστική κάλυψη ασθενείας. Ως τεκμήρια της σταθερότητας της σχέσης λογίζονται:

Η καταχωρημένη συμβίωση (σύμφωνο συμβίωσης) ή η ύπαρξη κοινού ή υιοθετημένου τέκνου του αιτούντος και του πολίτη της Ένωσης ή του Έλληνα. Η σταθερότητα της σχέσης μπορεί επίσης να προκύπτει από το γεγονός ότι αυτοί έχουν αναλάβει κοινές μακροπρόθεσμες νομικές,

κοινωνικές ή οικονομικές δεσμεύσεις.

Για την χορήγηση της άδειας διαμονής ο σύντροφος Έλληνα ή πολίτη της Ε.Ε. που διαμένει στην Ελλάδα, πρέπει να υποβάλει:

Αντίγραφο διαβατηρίου με την ισχύουσα θεώρηση εισόδου, όπου απαιτείται. Βεβαίωση ασφαλιστικού φορέα για την κάλυψη των εξόδων νοσηλείας και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης. Έγγραφο που αποδεικνύουν κοινή κατοικία (π.χ. μισθωτήριο συμβόλαιο, τίτλους κτήσεως ακινήτου, λογαριασμούς).

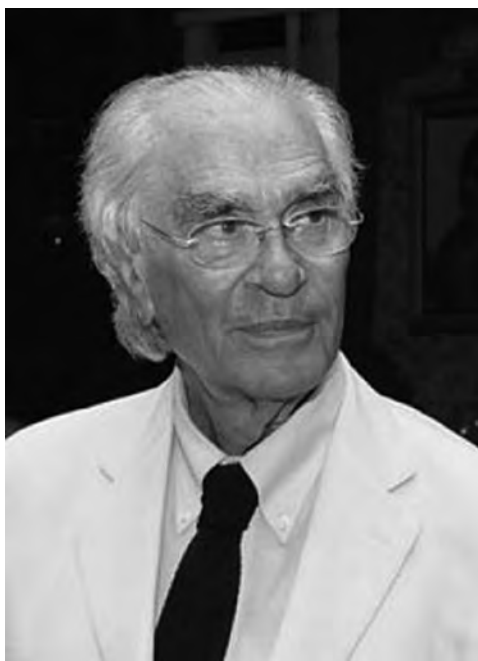
*Ο Χρήστος Ηλιόπουλος είναι Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω, Master of Laws. www.greekadvocate.eu bm-bioxoi@otenet.gr

Του Χρήστου Ηλιόπουλου*

2 Απριλίου 2018

Οι Έλληνες πολίτες, όσοι δηλαδή είναι εγγεγραμμένοι στο Δημοτολόγιο ενός Δήμου στην Ελλάδα, απολαμβάνουν τα οφέλη της ελεύθερης διακίνησης, διαμονής και εργασίας σε οιαδήποτε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.), καθώς και της ελεύθερης

Όσοι διακοσμούν την παρακμή –

Του Χρήστου Γιανναρά

Τεκμήριο προχωρημένης κοινωνικής παρακμής είναι να χαμηλώνει συνεχώς ο πήχυς των φιλοδοξιών όσων αναλαμβάνουν ευθύνες ηγητόρων.

Από τα εκατομμύρια των πολιτών ένας και μόνο πολίτης θα φτάσει να γίνει Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ένας πρωθυπουργός ή πρόεδρος της Βουλής ή πρόεδρος Ανώτατου Δικαστηρίου ή αρχιεπίσκοπος ή αρχηγός των Ενόπλων Δυνάμεων. Σε αυτόν τον ένα χαρίστηκε να βγει από την ανωνυμία των πολλών, να ξεχωρίσει από τα εκατομμύρια των συμπολιτών του, από εκατοντάδες εκατομμύρια συνανθρώπων του. Και λοιπόν; Για να κερδίσει τι;

Όσο λειτουργούσε «κοινωνία» ανθρώπων, σχέσεις κοινωνίας της ζωής, τότε διασώζονταν και αίσθηση προσφοράς, αποτιμήσεις ποιότητας, κριτική μνήμη, συνείδηση ιστορικής καταξίωσης. Όμως στη συλλογικότητα όπου το ατομικό δικαίωμα είναι υπαρκτικός αυτοσκοπός, η θωράκιση του εγώ και η ατομοκεντρική αξίωση ηδονής απολυ-

τοποιημένο υποκατάστατο της χαράς, εκεί μοιάζει ακατανόητη κάθε έννοια αυτοπροσφοράς, κοινωνικού υποουργήματος, δημιουργικής καινοτομίας.

Ο ρεαλισμός επιβάλλει να παραδεχτούμε ότι ο Ιστορικός Υλισμός είναι μονόδρομος. Τουλάχιστον όσο καθυ-

στερεί η νομοτελειακά προδιαγεγραμμένη κατάρευση του πολιτιστικού «παραδείγματος» που το ονομάσαμε κατ' ευφημισμόν «Διαφωτισμό!» Στη μαρξιστική εκδοχή του Ιστορικού Υλισμού, που επιβίωσε λιγότερο από αιώνα (με τη μορφή ολοκληρωτικών καθεστώτων), προϋπόθεση ανόδου σε θέσεις εξουσίας ήταν η τυφλή πειθάρχηση στην ιδεολογία και στους κομματικούς μηχανισμούς, μαζί με την αδίστακτη ετοιμότητα «εκκαθάρισης» των ανταγωνιστών. Η «φιλελεύθερη» (ασυδοσίας των «αγορών», όχι ελευθερίας του πολίτη) εκδοχή συντηρεί επιφάσεις «δικαιωμάτων» και προσχήματα δημοκρατικών θεσμών. Με νόμους «περί ευθύνης υπουργών» αμνηστεύει κοινωνικά εγκλήματα και κουκουργίες βασανισμού χιλιάδων ή και εκατομμυρίων ανθρώπων.

Είναι μεγάλο ρίσκο να αποδεχθείς υψηλό αξίωμα σε κοινωνία επώδυνα και εξευτελιστικά υποταγμένη στην απάνθρωπη αυθαιρεσία της «ελευθερίας των αγορών». Να καμώνεσαι

ότι προεδρεύεις, πρωθυπουργεύεις, αρχηγεύεις, προϊστάσαι, ποιμαίνεις, ενώ στην πραγματικότητα διακοσμείς απλώς την επιτροπέυση, την καταδυναστευση, τον εμπαιγμό ενός λαού. Αποδέχεσαι να κυκλοφορείς με πολυτελή οχήματα και προστασία, να σε τιμούν στρατιωτικά αγήματα και φιλαρμονικές, ενώ την ίδια ώρα συμπολίτες σου περιμένουν στην ουρά για συσσίτιο ή ξυλοκοπούνται επειδή ζητάνε ακέραιη τη σύνταξή τους. Και οι πολιτικοί αυτουργοί του βασανισμού τους συνεχίζουν να απολαμβάνουν αδικαστοι τις προνομίες κροίσων.

Οι φιλοδοξίες κάθε ανθρώπου είναι συνάρτηση της «ποιότητάς» του και μετράμε την ποιότητα με το μέτρο της ανιδιοτέλειας, της ευαισθησίας, της καλλιέργειας, της δημιουργικής τόλμης, της κοινωνικής προσφοράς. Αν δεν υπάρχουν αυτές οι κατακτήσεις, η πρωθυπουργία καθεαυτήν ή ο αρχιεπισκοπικός θρόνος είναι φιλοδοξίες που ικανοποιούν θλιβερές μετριότητες. Ποιος θυμάται σήμερα τον Δημήτριο Βούλγαρη, έξι φορές πρωθυπουργό της Ελλάδας ή τον Αλέξανδρο Κουμουνδούρο, δέκα φορές πρωθυπουργό; Σίγουρα, η πιο μεγάλη ικανοποίηση για τον άνθρωπο είναι να τον τιμούν γι' αυτό που είναι, όχι για το αξίωμα που διαχειρίζεται. Και ντροπή μεγαλύτερη δεν υπάρχει, από το να σε λογαριάζουν «λίγον» (ολίγιστο) για το αξίωμα που κατέχεις. Γι' αυτό και μοιάζει προτιμότερο, αν έχεις χάρισμα ηγετικό και ανιδιοτελείς προθέσεις, αλλά όνομα τιμημένου προγόνου, να αλλάξεις όνομα για να «κατέβεις» στην πολιτική – να δοκιμασθείς χωρίς δάνειες επιδοτήσεις φήμης. Αν

λέγεσαι Καραμανλής ή και Παπανδρέου ή Μητσότακης ή Γεννηματά ή Βαρβιτσιωτάκης, αλλάζεις όνομα. Ο νεποτισμός είναι παρανόμι της έσχατης παρακμής, ντροπή για μια οργανωμένη συλλογικότητα.

Να στελεχώνεις ένα πολίτευμα που καπηλεύεται απροσημάτιστα το όνομα της «δημοκρατίας», είναι ατίμωση, όχι πρόνομι. Να είσαι εκλεγμένος από τους πολίτες βουλευτής και το κόμμα σου να ανακοινώνει επισήμως σε ποιες (σπάνιες) περιπτώσεις σου επιτρέπει να ψηφίζεις «κατά συνειδήσιν» (ενώ σε όλες τις άλλες σε χρησιμοποιεί σαν ανεγκέφαλο λακέ), είναι δημόσιος διασυρμός. Να είσαι υπουργός σε κυβέρνηση που με νόμο («περί ευθύνης υπουργών») σε αμνηστεύει οπωσδήποτε για οποιοδήποτε κακούργημα, βασανιστικό ή και εξοντωτικό χιλιάδων ή και εκατομμυρίων πολιτών (εξωφρενικό υπερδανεισμό της χώρας, ασύδοτο πελατειακό κράτος, «διεπλοκή» με τον υπόκοσμο), είναι ισόβιο στίγμα καταισχύνης, ανεξίτηλος εξευτελισμός.

Αν θέλουμε να είμαστε ρεαλιστές, μια παρακμή με τέτοια συμπτώματα δεν έχει γιατρεία. Εξ άλλου πειραματιστήκαμε με όλα τα κόμματα (εντάξαμε στη Βουλή ακόμα και τους αποκάλυπτους αρνητές της ελευθερίας). Βυθιζόμαστε στην άβυσσο μεθυσμένοι με το όραμα «να γίνουμε Ευρωπαίοι!» παρ' όλα τα διακόσια χρόνια εφιαλτικού κόστους της ξιπασιάς. Τα πάντα να είναι ατομικό «δικαίωμα», εγωτική επιλογή, βιτσιόζα προτίμηση – τίποτα να μην κοινωνείται, τίποτα να μην προκύπτει από την εμπειρία μετοχής, τίποτα από τη

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Οι Παμμακεδονικές Ενώσεις και η Επιτροπή Αγώνα για την Ελληνικότητα της Μακεδονίας [από τα συντονιστικά των μεγαλειωδών συλλαλητηρίων της 21/1 και 4/2/2018], προβαίνουν στην ακόλουθη δήλωση: Τα δυο συλλαλητήρια που έγιναν με σκοπό την αποτροπή παραχώρησης εκ μέρους της κυβέρνησης του ονόματος της Μακεδονίας στην σύνθετη ονομασία της

γειτονικής χώρας των Σκοπίων, συγκέντρωσαν 500.000 το πρώτο της Θεσσαλονίκης, και 1.500.000 το δεύτερο, της Αθήνας, Έλληνες πολίτες.

Τα συλλαλητήρια αυτά μετετράπησαν σε Εθνοσυνελεύσεις και εξέδωσαν ψηφίσματα του Ελληνικού Λαού, διά των οποίων δόθηκε ειδική εντολή στην κυβέρνηση.

Τα ψηφίσματα αυτά, που επιδόθηκαν στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και τον Πρωθυπουργό, απαγόρευσαν την παραχώρηση του ονόματος επ' ουδενί όρω.

Έκτοτε η κυβέρνηση στερείται της οποιασδήποτε εντολής για διαπραγμάτευση του συγκεκριμένου ζητήματος.

Οποιαδήποτε άλλη διαδήλωση ή συλλαλητήριο διοργανώθηκε, ή μέλει να διοργανωθεί, από μεμονωμένα άτομα ή ομάδες ουδεμία σχέση έχει με το θέμα του ονόματος της Μακεδονίας, για το οποίο ο Ελληνικός Λαός έχει δώσει τις εντολές του, κατά τα προειρηθέντα. Τα συλλαλητήρια για την προστασία της Μακεδονίας μας και της πατρίδας μας τελείωσαν και μένει το οριστικό κλείσιμο της υπόθεσης σηματοδοτώντας τη μεγάλη νίκη του Λαού επί της «βουλής των άβουλων».

Οι Παμμακεδονικές Ενώσεις στην συνέχεια των συλλαλητηρίων - Λαϊκών Εθνοσυνελεύσεων, επέδωσαν εξώδικα σε όλους τους βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου και τους Υπουργούς Εξωτερικών, Άμυνας και τον Πρωθυπουργό, για να πράξουν τα νόμιμα.

Αν εμμένει ο υπουργός εξωτερικών και η κυβέρνηση στην οποία συμμετέχει, στην συνέχιση της διαπραγμάτευσης με κατάληξη προσωπική τους, η οποία είναι (όπως και σήμερα διαπιστώνουμε καθώς συνεχίζουν να παραχωρούν το όνομα της Μακεδονίας), προφανώς, αντίθετη προς την εντολή που τους επιδόθηκε από την πλειοψηφία του Ελληνικού Λαού, κατά την διάρκεια των συλλαλητηρίων, οφείλουν να προβούν ανυπερθέτως σε δηλωσή τους.

Άλλως στερούνται, οι ως άνω, της οποιασδήποτε εξουσίας απόπειρας δέσμευσης της Ελλάδας, ενάντια στην βούληση του Ελληνικού Λαού.

Οι Παμμακεδονικές Ενώσεις και η Επιτροπή Αγώνα, καλούν σύσσωμο, τον Ελληνικό Λαό να βρίσκεται σε εγρήγορη υπεράσπιση της πατρίδας.

Διαβεβαιώνουμε τον Ελληνικό Λαό ότι συνεχίζουμε στις επάλξεις υπεράσπισης της Ελλάδας με εγρήγορη και θα αναλάβουμε πρωτοβουλίες άμεσα.

σχέση, τον έρωτα, τη μέθη του κάλλους.

Ο Ελληνισμός κόμισε στην Ιστορία την αλήθεια ως εμπειρική μετοχή κοινωνούμενη, σε ριζική αντίθεση προς τη βαρβαρική ταύτιση της «αλήθειας» με την «ορθή» κατανόηση.

Σήμερα καυχάται κωμικά για το αντίθετο. Κάποτε γέννησε το άθλημα της πόλεως και της πολιτικής. Σήμερα βουλιάζει ανέλπιστα στον υπόνομο των περιπτωμάτων που σώρευσε η διαστροφή της πολιτικής σε τεχνικές εξουσιασμού.

Canada's beacon to dairy farmers around the world must not be extinguished!

With President Trump's "America First" rhetoric it looked like NAFTA renegotiations would end in a stalemate, but Canadian give-aways to appease Trump are keeping NAFTA alive. Farmers and consumers must not be complacent regarding the federal government's political commitments to defend supply management against Trump's demands.

Supply Management, a Canadian innovation created in the 1960s, regulates the supply of dairy products, chickens, eggs and turkeys. Committed farmers in every region produce the required quantities in exchange for a farm-gate price that reflects the cost of production. Supply Management creates stability in the farming community, eliminates the need for government farm bailouts, allows processors to maximize plant capacity utilization, reduces food miles and prevents waste. Consumers are offered a wide range of high quality products for prices that are on par with

countries without supply management.

To understand supply management, it is critical to recognize the difference in responses to depressed prices by industrial goods manufacturers versus farmers. The industrial manufacturer reduces variable costs by laying off workers, idling or reducing production and storing inventory until the market improves. In contrast, a farmer depends on predominantly family labour, absorbs labour costs and tries to pay the other bills with increased production, despite the smaller margins. Farmers working with animals, soils and plants, generally in annual cycles, have a very limited ability to stop or reduce production. While it can make sense for individuals to increase production to maintain household income, when everyone does, the market is glutted and prices drop. A vicious circle of over-production and declining prices quickly becomes a crisis.

Systemic over-production has produced crises

everywhere dairy farmers produce for the international market. Even processors that have invested in more capacity to process lower-priced milk are finding that the market cannot absorb their products, no matter how cheap. At a recent dairy conference in New Zealand, Lino Saputo, CEO of Montreal-based international dairy giant Saputo, urged the world to reign in milk production to stamp out price volatility. In dairy exporting countries without Supply Management, massive permanent government bailouts are paid out to prevent disaster.

Canada's supply management system is a beacon of success, increasingly recognized and envied around the world as an elegant solution to overproduction, price volatility, and rural economic vitality. The European Parliament is presently dealing with a resolution to reintroduce supply management after abandoning it in 2012, as member states increasingly see no other solution. Yet our political

leadership has a history of trading it away in bits and pieces.

When the World Trade Organization (WTO) was founded in the 1990s, Canada was forced to replace 5% of our domestic market with imports. Since then, the American processors have used tariff loopholes to export dubious new products into Canada -- butter oil blends for ice cream, casein concoctions as pizza ingredients and diafiltered milk to replace Canadian milk in cheese production. Canada did not enforce border control measures and sat idly by while these imports caused havoc. Farmers were forced to manage the situation by absorbing quota cuts and providing discounts to Canadian processors. Consequently, the farm gate price is now well below the cost of production formula Canada committed to when the system was established.

Upon signing CETA, the Comprehensive Economic Trade Agreement with

Europe, Canada agreed to import 17,000 additional tonnes of European cheese, taking the production of 400 Canadian farms out of our economy. Although significant here, it will do nothing to help European dairy farmers swamped by over-production.

With the Trans Pacific Partnership, the Canadian government agreed to gradually increase imports for all supply managed products and immediately eliminate tariffs for milk protein imports displacing even more Canadian poultry, eggs and dairy -- another major blow to Canadian farmers.

The Canadian government's eagerness to promote globalization by giving away critical pieces of our economy is surely apparent to American NAFTA negotiators. Although many US dairy farmers and other experts acknowledge that the problems in the US dairy industry are due to over-production and that access to Canada's market will not solve their problems, there are always a few

willing to lobby on behalf of processors and traders with the expectation of future rewards.

Canadian milk is produced without genetically modified hormones and to higher quality standards than US milk. American excess production would fill the Canadian market overnight, while our retailers could continue charging current prices. Farmers, rural economies and the Canadian public have a lot to lose if our dairy sector is sacrificed to appease Trump.

Canada should proudly and definitively uphold our supply management system for the great policy innovation it is. We must not allow NAFTA negotiators to give away our dairy, poultry and egg farms with a wink and a nudge by chipping away at Supply Management's foundations to the point that it can no longer stand

Jan Slomp farms at Courtenay, BC and is the National Farmers Union's 1st Vice President (Policy).

Supreme President Carl Hollister and Ahepans with His All Holiness Ecumenical Patriarch Bartholomew I of Constantinople. — with Andrew Zachariades and Zenon Christodoulou at Ecumenical Patriarchate.

The AHEPA Family presented His Eminence Metropolitan Elpidophoros of Bursa, who is dean of the Theological School of Halki, with a \$5,000 donation. — with Eva Jean Fomalont at Ecumenical Patriarchate.

The AHEPA Family delegation presented His All Holiness Ecumenical Patriarch Bartholomew with a \$20,000 donation. A special thanks to Canadian President Christos Argiriou, who secured a majority of the donation from our Canadian chapters. — with Sandy Kyriakos Papadopoulos, Andrew Zachariades, Eva Jean Fomalont, Zenon Christodoulou and Basil Mossaidis at Ecumenical Patriarchate.

Legalizing property before selling it in Greece

By Christos ILIOPOULOS*

No transaction regarding real estate property can take place in Greece, unless a civil engineer issues a certificate that the property does not have illegal constructions or parts. This means that, apart from the several other documents required for the transaction to be executed and

the deed to be registered at the local land registry, for which it is usually the attorney of the involved parties who ensures the legality of the real estate transfer, the property must also be inspected by a civil engineer.

The engineer's work is to make sure and officially certify that either the plot or land does not have any building on it, or the house, apartment or store does not have any irregularities with regards to building regulations.

In Greece a large number of constructions, houses, buildings and apartments,

have been built with minor or significant breaches of the building legislation. Those which have been built until 28 July 2011 can be legalized under certain conditions, the most significant of which is to pay a (usually affordable) fine. Those built after that date cannot be legalized and must be demolished. But the most serious consequence for any illegal construction built after 28 July 2011, or one built before that date but not legalized, is that it cannot be sold, gifted or transferred in any other way. This means that it is losing its market value.

The motive, therefore, to legalize any construction in Greece stems from the wish to sell or transfer the said property. Such sale or transfer cannot take place, unless the property is proven legal or legalized.

Houses built before 1955 do not need any legalization.

The recent law updating the legalization process provides for the case where an entirely or partially illegal construction is owned by more than one owners and what happens if not all of them agree to follow the legalization process. When more than one people or legal entities own the same property, each of them is a joint owner of the property with a percentage share (ab indivisio ownership). They may be siblings or relatives, who inherited property, or anyone who ended up having a share on a property with one or more people. What happens if some of the co-owners of the property, which needs to be legalized, do not agree to file for legalization?

The updated law for the legalization (Law 4495/2017) in article 98 states that in the case where more than one person own the same property, which needs legalization, even one of them, irrespective of his/her percentage, can file for legalization, without the need of consent or approval by the other co-owners. In that case, the fine for the entire property will have to be paid by the co-owner who files for legalization. However, this co-owner retains the right to claim the amount he/she paid on behalf of the other co-owners, from them. This updated law clarifies what happens in case more than one co-owners of the same property (house, apartment) do not agree to file for legalization, leaving the common property outside

the market, since it cannot be sold or transferred without being legalized.

It must be noted that properties lying at the seaside immediately touching the water (where it is illegal and unconstitutional to own any private property), properties within forest land, commonly used areas, archaeological sites and where streams/creeks exist or existed, can't be legalized. Stricter rules for legalization of properties within environmentally protected areas (such as NATURA etc.) have now been imposed.

*Christos ILIOPOULOS, attorney at the Supreme Court of Greece, LL.M.
www.greekadvocate.eu
e-mail: bm-bioxoi@otenet.gr

Journalism fund should support nonprofit community papers

The traditional printed newspaper is still a vital link in many communities, and the federal government's new journalism fund should help support them.

Martin van den Hemel

Budget 2018 pledged \$50 million over five years to "support local journalism in underserved communities." The ongoing discussion about what Ottawa should do with this fund has brought out some interesting perspectives. As the managing editor of the Richmond Sentinel, a nonprofit community newspaper in Richmond, BC, I can add a perspective from the trenches where we fight the good fight for local journalism almost every day.

While some have said the \$50 million will not go very far, I couldn't disagree more. I would argue that this funding holds the promise of serving as the stimulus for the creation of more than a hundred independent nonprofit papers across the country and hundreds more reporting positions.

At our fledgling paper, 15 months into our grand experiment, we still don't generate enough advertising revenues to pay our own bills. As a result, our founder, the local philanthropist Paul Tam, has incurred more than \$100,000 in losses since our launch in February 2017 as a once-a-month printed newspaper. Today, we print twice monthly and use a reliable but uncommon dance partner to deliver our stories to locals: Canada Post, as opposed to the traditional elementary or high school student carriers.

Ottawa has an opportunity to make a real differ-

ence for the future of the Richmond Sentinel with its journalism fund. While some are hopeful the \$50 million will go to digital news organizations — a seemingly logical suggestion considering the growth of online news readership, as well as the fact that the Internet and social media have been linked to the demise of the current for-profit media business model — I think quite the opposite should be done.

Newspapers Are Needed

Ottawa should invest the bulk of that money in nonprofit community newspapers.

Here's why: Canada's population is rapidly aging. With seniors outnumbering children for the first time, according to the most recent census data released by Statistics Canada in 2017, seniors are a growing population whose preferences and needs merit serious consideration and accommodation.

The failing eyesight that goes hand in hand with aging means reading news every day on a smartphone's smallish display poses some serious challenges. It will be some time before technology solves this problem, as iPads and other digital tablets are just too cumbersome, fragile and heavy to tote around in the same fashion as pocketable smartphones. At the Richmond Sentinel, some of our most loyal readers are seniors, who particularly enjoy

the fact that we print our stories in 12-point type and have far fewer ads per page than other papers. For boomers and Gen-Xers, community newspapers are appealing because they contain unique local content and as a result remain an effective tool in linking readers with the broader community and informing them on issues that matter to them.

It's highly likely that in the next 20 years, printed newspapers will become a relic of the past. Precisely when that will happen is anyone's guess. In the meantime, start-up independent news organizations would benefit greatly from what a printed publication has to offer.

A printed newspaper provides a news organization with invaluable visibility through which it can gain an audience and build a community reputation. This can, in turn, help build an online following for the newspaper's website, Facebook page or Twitter account. A fledgling community news organization with solely a website presence risks having its online voice drowned out by the sea of digital news sources. Could the newspaper industry learn from the saga of book sales vs e-book sales? E-books were predicted to spell the doom of printed books, but in the last two years, book sales have seen a major resurgence while e-book sales have waned. There's nothing quite like the feel of a good book in one's hand. Many would argue the same about their local community newspaper.

Newspapers Mean

Business

Often forgotten in this newspaper-versus-digital debate are the businesses, institutions and organizations that benefit from a printed newspaper's existence. For small and medium-sized businesses, community newspapers are often the only affordable marketing option.

But these businesses face a challenge: when their town has only one newspaper, as is the norm across British Columbia, that one newspaper has a monopoly. For-profit newspaper monopolies, by their nature, push the limits of advertising affordability to maximize profits. With no competition to offer lower advertising rates, small businesses are left with nowhere else to turn if they can't afford the local paper. If Ottawa invests in nonprofit community newspapers, some towns where monopolies now set the rates could get an additional paper, and others that have no newspaper at all could get a nonprofit news source. But there are other benefits of community newspaper investment. The shuttering of newspapers across Canada and North America has also meant less work for printing presses, which have had no choice but to trim back hours or staff positions to remain operational. The printing industry could definitely use the extra business a community newspaper would bring. The other major benefactor could be Canada Post. The Crown corporation provides a reasonably priced alternative to using student carriers.

About a third of the Richmond Sentinel's operational costs are for printing and distribution. Government funding to cover these costs would help start-up newspapers navigate through the turbulent first two or three years of operation. For \$95,000 a year, Ottawa could help the 220,000-strong city of Richmond keep an independent, nonprofit, twice-monthly community newspaper with a circulation of 11,000.

This model could be replicated in all of the roughly 50 Canadian cities with a population of more than 100,000 people. That would still leave more than \$5 million in the fund each year for journalism stimulus measures, from supporting technological innovation to providing one-time funding to offset the start-up costs of renting and equipping offices.

The Journalism Food Chain

Community newspapers have for decades been a vital link in the journalism food chain. Now the chain is broken and in serious need of repair.

Much like algae in the ocean's food chain — serving as the food source for shrimp-like creatures that are consumed by small fish, which in turn are eaten by larger fish and ultimately tuna and large sharks — the stories written by community newspaper reporters have long fed journalists working at regional daily newspapers, as well as in radio and television newsrooms, serving as inspiration for their own stories.

But in BC, 15 community newspapers have been shut down since 2010, along with 23 daily newspapers. That's wiped out dozens of reporting positions and dozens of other jobs, and it has turned what had been a steady flow of information to BC residents into a relative trickle.

With fewer reporters on the ground covering local council and school board issues, BC residents have become less informed about what's happening where they live. And daily newspapers, radio and television stations have also suffered from the severely throttled information stream they previously relied upon.

Decisions by councils and school boards have a more direct impact on the day-to-day lives of residents than the decisions of any other level of government. The closure of so many community papers has meant poorer coverage of civic issues. It's hard to dispute that there's been a tremendous negative impact.

With government investment in community newspapers, in the important messages they send and the services they provide, community-minded entrepreneurs across Canada like Paul Tam would be given the support they need in their efforts to restore the journalism industry to its former glory. A good business model, together with government grants and community financial support in the form of advertising, could make a huge difference in the journalism field. That would benefit all Canadians.

Housing crisis to hit Canadian seniors, as retirement homes fail to keep up with demand

Naomi Powell

The average seniors' homes rent varied across the country in 2017, with Ontario the highest at \$3,526 per month and Quebec the lowest at \$1,678 per month

Caption: A looming affordability crisis is poised to hit seniors across the country as the baby boom generation makes its long-predicted shift into its golden years, squeezing the supply of retirement home places and pushing up rents, according to a new report from the rating agency DBRS Ltd. Postmedia Network

A new cohort is joining young Canadians and others frustrated by sky-high rents and soaring housing costs: seniors.

A looming affordability crisis is poised to hit seniors across the country as the baby boom generation makes its long-predicted shift into its golden years, squeezing the supply of retirement home places and pushing up rents, according to a new report from the rating agency DBRS Ltd.

"For seniors who live on a fixed income or a government pension, they are

facing the affordability issue even more," said Karen Gu, senior vice-president at DBRS and a co-author of the report. "The younger generation at least has the possibility of a regular job and a pay cheque."

The average rents for seniors' homes varied across the country in 2017, with Ontario holding the highest at \$3,526 per month and Quebec the lowest at \$1,678 per month. Should rents continue to grow at the current rate of 4.7 per cent year, the national average could reach just over \$4,000 a month by 2025,

the report cautions.

The problem comes down to a failure of supply to keep up with demand. By 2026, more than 2.4 million Canadians aged 65 and older will need the "supportive care" offered by retirement homes, including monitoring of medication, regular house-keeping, meal preparation and other services. As more baby boomers turn 65, the number requiring such care is expected to reach "a staggering" 3.3 million by 2046, DBRS found.

More senior housing units

are being developed every year, but not enough to meet the anticipated demand. The rate of increase for Canada's senior population swelled by 21.7 per cent between 2006 and 2016 — more than double the rate of the supply increase.

"It's not like we didn't know the baby boomer bulge was coming, we just didn't do anything about it," said Laura Tamblyn Watts, national director of law, policy and research at CARP (formerly the Canadian Association of Retired Persons). "There has been a failure across the entire system to prepare."

Just as rent levels differ across the country, a patchwork of provincial policies means seniors' ability to absorb them will also diverge, depending on where they live, she said. While British Colum-

bia and Alberta offer subsidies for retirement home costs, Ontario's retirement homes rely entirely on private payments.

Meanwhile, a shortage of long-term care beds has exacerbated demand for retirement homes, Tamblyn Watts added, as those seniors unable to secure a place in publicly funded facilities choose the next best option.

"The reality is, we need to make investments now." Responding to a CARP election questionnaire on seniors' issues, the Ontario Liberals said that, if elected, they would create 5,000 new long-term care beds by 2022 and more than 30,000 over the next decade. NDP leader Andrea Horwath promised to launch a full public inquiry into long-term care within 100 days of being elected, while the Progressive Conservatives have pledged to build an unspecified number of long-term care facilities.

Boosting funding for long-term care addresses only part of the problem, said Isobel Mackenzie, seniors' advocate for the B.C. gov-

ernment.

"From the perspective of the taxpayer, it makes more sense to subsidize home care and assisted living," she said.

The boom in the housing markets has provided a rare cushion for many seniors preparing for the cost of senior care, Mackenzie noted. The rising value of assets, particularly home values, pushed the median net worth of families led by Canadians between 55 and 64 to \$669,500 in 2016, up 18.9 per cent since 2012, according to Statistics Canada.

"This is a phenomenon, particularly in places like Toronto and Vancouver, that the value of the house doubled or tripled while the cost of assisted living has not increased by as much," Mackenzie said. "That's not a phenomenon that will last forever, though, and you have to remember that a house doesn't produce any income as an asset. So the bigger challenge is how to produce the income seniors need without private pension funds."

The right way to cut government spending? Focus on core responsibilities

To insist that government should continue to do everything it does now, only cheaper, is a fool's errand: a recipe for substandard services and an aggrieved workforce

Andrew Coyne

Asked by a radio interviewer how he could cut billions from spending, as he has promised, without cutting a single job, as he has also promised, Doug Ford answered: "efficiencies." Asked again, he answered: "you haven't done it — I've done it." Asked a third time, he offered: "sharing synergies." In other words, he hasn't a clue.

Kathleen Wynne, on the other hand, knows exactly how he'd do it. The Conservative plan, she claimed, "will put as many as 40,000 public sector jobs at risk. That means higher class sizes, longer waits for health care and fewer community supports." She presented the coming Ontario election as "a stark choice" between "Conservatives who want to slash spending" and Liberals who believe "government is a force for good." These are, to be polite, generous helpings of nonsense. The idea that billions of dollars can be effortlessly sliced from public spending without anyone feeling a thing is obviously specious. But

so, in its own way, is the idea that no cuts can be made without devastating public services — or that the Conservative proposals amount to "slashing" spending.

To be sure, the cuts in the Conservative platform — to the extent they still have one, or that anyone knows what is in it — are not pocket change. At the very least, the party would have to find the \$6 billion over three years the "People's Guarantee" (drafted under its previous leader, Patrick Brown) pencilled in as "savings from value for money audit."

If it were also forced to do without the revenues from the federal carbon tax, which the People's Guarantee had promised to accept but Ford has promised to fight, that's another \$10 billion it would have to find. That's if it wanted to stick with its promise to run balanced budgets, starting next fiscal year. That's a lot of ifs. But suppose they cut the full \$16 billion — again, that's over three years: \$3.3 billion in the first year, rising to \$7.1 billion in year three (a little less if they merely

balanced the budget, instead of running the small surpluses they propose). That sounds like a lot, until you remember how much the government spends overall: last year's budget projected spending for next year at \$135.8 billion. So we're talking about roughly 2.4 per cent of spending in the first year, rising to 4.5 per cent three years out.

Could Ford cut four per cent out of annual spending just through "efficiencies"? It's not as easy as it sounds. It isn't that there isn't a lot of fat in government. It's that it's hard to get at: that's why it's there. It's difficult enough "driving efficiencies" in the private sector. But the nature of government — its vast size, its powerful unions, its many beneficiaries, its activities largely hidden from view until the moment someone tries to change anything, when they are suddenly lit by the flash of a thousand media Klieg lights — is such as to defeat even a management genius, let alone Ford, who is not a genius.

But let's not exaggerate the size of the challenge, either. The 4.5 per cent the Tories would have to cut from spending by year

three is from what it would have grown to by then. Essentially it amounts to flatlining spending in nominal terms — that is, holding it at the level to which the Liberals, after 15 years of herculean effort, have been able to raise it. Adjusting for increases in population and prices, that would wind spending all the way back to the dark days of 2009, under the Dickensian government of ... Dalton McGuinty.

So we are a few horsemen short of an apocalypse. Where does Wynne get her 40,000 jobs "at risk" figure? From a piece in *Maclean's* by Mike Moffatt, the economist and director of research at Canada 2020, a liberal (and Liberal) think-tank. But Moffatt didn't say 40,000 jobs would be cut: just that that's the number you get if you cut 4.5 per cent from what public sector employment will have grown to by then. Of course, that's also pretty much the number you'd get from attrition, that is if you just refrained from hiring new staff to replace those who left. Again, not quite the conflagration Wynne had been banking on.

"The idea that billions of dollars can be effortlessly sliced from public spend-

ing without anyone feeling a thing is obviously specious"

What would it take to get us there? To shrink the size of government — or even to make room for the ever-expanding maw of health care spending — it is neither necessary nor advisable simply to cut spending across the board. To insist that government should continue to do everything it does now, only cheaper, is a fool's errand: a recipe for substandard services and a sullen, aggrieved workforce. What's needed, rather, is to think carefully about the role of government, what it should and should not do. Lots of things the government does now — subsidizing business comes to mind — shouldn't be done by anyone: they're not just wasteful, but harmful. Lots of other things it does are worth doing, but could be done as well or better by the private or non-profit sector: it seems worth find-

ing out, at least, if that is the case, by putting them to competitive tender.

And yes, some of the things government does it could do more efficiently — not by better central planning, as Ford proposes, but by structural reforms, changes to incentives that reward cost-consciousness rather than empire-building: for example, the "internal markets" that are the future of public health care. The sum of all these changes might well be a government that spent less — but as a consequence, not an objective; not at the expense of its core responsibilities, but by focusing on them.

Alas, these are the kinds of reforms that parties need to think about ahead of time, and seek a mandate for. There is no evidence that either leader has done the former, or intends the latter.

Turkey and Rojava: the clash of two projects

by Darya Najim & Krekar Mustafa

The Syrian civil war is entering a new phase. France is more involved than before. Macron met with a Rojava (Kurdish-Syrian) delegation at the end of March, and it was reported that Macron promised military support to the Democratic Federation of Northern Syria (Rojava) in the face of a Turkish attack on Manbij.

The chemical attacks in Douma were another episode in a six yearlong bloodbath, allegedly committed by the Iranian and Russian backed Syrian government. After the US-led strike against Syria, Turkey openly supported the attacks despite its close cooperation with Russia during its 'Olive Branch Operation' to take control over Afrin.

The Afrin operation by Turkey and its allies, mainly Islamist groups within the Syrian opposition, was the manifestation of a war between autocracy and a democratic experiment with limited military capacity left at the mercy of a big NATO partner. Erdogan has been partially successful in establishing himself as an autocrat. Turkey is, furthermore, on its way toward an Islamist-nationalist dictatorship, for which Erdogan needs an enemy to fight to rally the nationalist and fascist forces around his project, and for which Afrin could serve as a good enemy. On the other side is Rojava, an attempt at gender equality and democratic con-federalism moving beyond ethnic and religious politics.

The attack on Afrin was not an independent event of

its own.

It was a clear extension of a long-lasting phenomenon in Turkey, Turkey's state oppression of its own Kurdish population. Now, Turkey feels it necessary to oppress Syria's Kurds as well. One of the main pillars of Turkey's Middle East foreign policy is built on the idea of preventing the Kurds from reaching the capacity of self-governance and having an independent entity of their own.

After the AKP came to power in 2002, they initiated a rapprochement to resolve the Kurdish issue. They began secret talks with the Kurdistan Workers' Party (PKK) which led to the democratic opening process in 2013. Both the PKK at the request of Oçalan and the Turkish state declared a bilateral ceasefire. In the 2015 elections, the AKP lost its parliamentary majority for the first time in thirteen years, and the pro-minorities, pro-peace, left-wing alliance named the Peoples' Democratic Party (HDP) compromised their power. The HDP was the liaison between the Turkish Government and the PKK and continues to be Turkey's biggest proponent of the peace process. In response to the HDP compromising Erdogan's power, however, Ankara ended the peace process and hardened the crackdown on the Kurds in Turkey and Rojava, in order to shore up popular support and win right-wing votes.

This oppression was not contained in Turkey, Erdogan moved into Syria by supporting the radical Islamist groups to control the cities of Azaz and Idlib

to prevent the Kurds from connecting all the three cantons of Rojava. The main focus of Turkey's Syrian policy has always been to extend its anti-Kurdish politics into Syria, which is a weakness recognized and used by most of the regional and international powers to squeeze Turkey. In the case of Afrin, Russia used this sophisticatedly to break Turkey's bond with NATO partners and convince Erdogan to agree to Assad's stay in power. Turkey's successive governments have weakened Turkey by not peacefully dealing with the Kurdish issue. Though they have made concession after concession to other regional and international powers but have failed at building a peaceful deal with the Kurds. They have experienced a four decade-lasting conflict at much human and economic cost. This side of Turkey's Kurdish-policy is clearly at play in Rojava. Turkey has been ready for any compromise just to end the Kurdish freedom struggle in Syria.

Erdogan is aware of the fact that the only reason that the PKK is silent and militarily passive now is that they await a peaceful solution to the Syrian issue and Rojava. The PKK does not want to resume guerrilla warfare and does not want to give Erdogan justifications for further attacks on Rojava. The PKK recognizes that Turkey treats the Kurdish movement in Syria and Turkey as one and wants to avoid giving Erdogan any reason to go into Rojava irrespective of international law. In this regard, the status quo is in Turkey's interest, and

Turkey has been doing everything in its power to defend it. Erdogan's politics of war prolongation comes at the cost of the Syrian people. In fact, Erdogan is one of the reasons that the Syrian conflict keeps on dragging into the pits of hell.

But fascist governments are paranoid about social movements more than anything else. In this regard, the Kurdish women's liberation movement is a major threat to a Turkish dictatorship. The Kurdish women's liberation movement grew out of a larger Kurdish resistant movement during the Syrian war. It fights patriarchy while simultaneously struggling against armed Islamist groups and oppression, wherever it may be. The woman's protection units (YPJ), the armed unit of the women's resistance in Rojava, has fought shoulder to shoulder with their brother organization the Peoples' protection units (YPG) to safeguard democratic con-federalism in Kurdish-controlled territories in Syria. Turkey recognizes the influence that the revolution next door has regionally and internationally and the threats it creates on traditional gender roles, or what Erdogan would himself refer to as the duties that his vision of Islamism has preserved for women. In the battle against ISIS in Kobane September 2014, women's participation sheds a new light on the Kurdish movement in Syria. Within a short period of time, the movement has gained tremendous support worldwide from democratic groups. The victory in Kobane hindered Tur-

key's agendas in Syria and Turkey as its support of Islamist militias only reciprocated violence and further instability. While the Kurdish movement fights for minority rights as well, Turkey's foreign policy of subjugating and hurtling the Kurdish struggle in Syria is extending the war in Syria to peaceful areas in the name of protecting its borders.

While AKP government has aimed at building religious and nationalist discourse in Turkey and in the region, the Kurdish women's movement in Syria is joining the Turkish women's movement in Turkey, and both of them together have shown, proven, that minorities will not be silenced. The best expression of this common struggle of women was the women's march on March 8th in Turkey. In comparison to previous years, this year's march was considerably smaller. The women's movement in Turkey poses a threat to the nationalistic rhetoric that is being infused with an Islamist-religious discourse to rule the country. And while the women's march ended in tear gas this year, and led to the detention of many activists by police, the battle of women against the Turkish invasion of Afrin continued unabated. Solidarity of these movements have peaked in Turkey, where in the march, there were multiple slogans that naturally provoked AKP's government.

Democracy in the Middle East alongside nationalism has a history of brutality. The main project of the Kurdish struggle in Syria is to build a democracy based on democratic

con-federalism in all three of its cantons. The objective is to build a society that is active in all its polities.

On the other hand, dictatorship in Turkey is on the rise. Erdogan's referendum and a religious nationalism has altered Turkey's political atmosphere and has resulted in jails filled with journalists and potential "enemies" of the state. While its neighbouring aspiration for democracy is on the rise, state violence and repression in Turkey seems to take over the country like a fatal sandstorm. Is Turkey going to play ball and invade Manbij or is it another nationalist rhetoric of an autocrat using it for elections?

In fact, Rojava is a democratic project that poses a threat to the dictatorships of West Asia, many of which seem to be on the verge of imminent collapse. It is, therefore, not in the interest of Putin's Russia or Iran's theocracy for a democratic project like Rojava to survive. Nor it it in the long term the interests of the United States for them to exist, given its own history of using dictators in the region as proxies for their own interests.

There are three factions in Syria today; the government, the opposition, and Rojava. If it was not for Russia and Iran, the government would not have survived, and if it was not for Turkey and some other regional actors, the opposition would not have survived this long. It is only the Kurdish movement that is left alone at the mercy of regional dictators.

Canadians like prescription drug plan and paternity leave proposals but not new taxes to pay for them, poll shows

CHRIS HANNAY

Canadians support the idea of public health insurance that covers prescription drugs and they like a Liberal proposal to increase parental leave for fathers, a new poll suggests – but they don't like running deficits nor do they want new taxes to pay for the programs.

The results come from a Nanos Research poll that surveyed 1,000 Canadian adults by phone and online between March 7 and March 12, after the Liberals tabled their third federal budget on Feb. 27. The data is considered accurate plus or minus 3.1 percentage points, 19 times out of 20.

About three-quarters of those surveyed said they supported or somewhat supported a national public insurance plan to cover

prescription drugs, in the same way as government plans cover other health-care services. Twenty-three per cent of respondents said they were opposed or somewhat opposed, and 4 per cent were unsure.

The February budget announced the creation of an advisory council, headed by former Ontario health minister Eric Hoskins, that would investigate whether public health-insurance plans could be expanded to cover prescription drugs. A national pharmacare plan had been previously proposed by the New Democratic Party.

The budget also proposed increased parental leave for new fathers, giving them an extra five weeks of employment insurance if both parents take enough time off. Sixty per cent of the Nanos respondents

supported or somewhat supported more paid leave for new fathers, with 35 per cent expressing some degree of opposition. Women liked it more than men by six points.

When asked about paying for the new policies, respondents were not happy with their options. Sixty per cent said they were opposed or somewhat opposed to higher taxes to pay for new social policies, and 90 per cent said it was important or somewhat important for the government to have a plan to eliminate the federal deficit.

Caption: Nik Nanos, chairman of Nanos Research.

"[Canadians] want to have their cake and eat it, too," said Nik Nanos, chairman of Nanos Research.

"I think probably the real-

ity is that, with numbers like this, it's either going to be an incremental strategy where these are not programs that will be introduced boldly and quickly, but incrementally in order for people to be a little more acclimatized financially in terms of how they could be implemented."

The Liberals pledged in the 2015 campaign to run modest deficits for a few years, and then return to balance in time for the 2019 election. Once in office, the Liberals abandoned that promise and planned to run deficits of more than \$10-billion a year for the foreseeable future. Finance Minister Bill Morneau has said he plans to focus on lowering the debt-to-GDP ratio for now. A recently disclosed study commissioned by the federal government suggested, through surveys

and focus groups, that Canadians were generally not supportive of the government's deficit and spending plan.

In a report released Thursday, the Parliamentary Budget Office suggested MPs should press the government on when it expects to eliminate the federal deficit.

"Parliamentarians may wish to seek additional clarity regarding the government's fiscal anchors and its Budget 2016 commitment to set a timeline to balance the budget," the watchdog's report said.

The Liberals still have a lead in the polls, according to Nanos Research's latest tracking data. Thirty-six per cent of respondents say they would vote Liberal, followed by 33 per cent for the Conservatives. The

NDP were the choice of 19 per cent, the Greens 7 per cent and the Bloc Québécois were at 5 per cent.

Οι καναδοί ενδιαφέρονται για το σχέδιο παροχής δωρεάν φαρμάκων καθώς και για τις προτάσεις για την άδεια λόγω πατρότητας, αλλά δεν δέχονται νέους φόρους για να πληρώσουν γι' αυτές τις παροχές δείχνει δημοσκοπήση

Canadians support the idea of public health insurance that covers prescription drugs and they like a Liberal proposal to increase parental leave for fathers, a new poll suggests – but they don't like running deficits nor do they want new taxes to pay for the programs.

The results come from a Nanos Research poll that surveyed 1,000 Canadian adults by phone and

Continued on page 22

Better Protections for Renters

Ontario's Standard Lease in Effect as of April 30

May 1, 2018 9:31 A.M.
Office of the Premier
Ontario is increasing protections for renters with an easy-to-understand standard lease for new private residential leases, now in effect across the province. Premier Kathleen Wynne was at Charles Hastings

Co-Op Housing Inc. today with Peter Milczyn, Minister of Housing and Han Dong, MPP for Trinity-Spadina, to explain how the government's new standard lease will help both tenants and landlords understand their

rights and responsibilities and avoid disputes.

For new leases signed on or after April 30, most landlords are required to use the standard lease, which provides a template to gather basic information such as names and ad-

resses, the total rent and when it is due, and any rules or terms about the rental unit or building. This includes tenancies in single and semi-detached houses, apartment buildings, rented condominiums and secondary units, such as basement apartments.

comprehensive measures to make housing more affordable for homebuyers and renters, while bringing stability to the real estate market and protecting the investment of homeowners. The Plan also includes an expansion of rent control protections for tenants in Ontario.

ditions, and free preschool child care from ages 2.5 to kindergarten.

Quick Facts
The standard lease guide is available in 23 languages: Arabic, Simplified Chinese, Traditional Chinese, English, Farsi, French, German, Greek, Gujarati, Hindi, Italian, Korean, Polish, Portuguese, Punjabi, Romanian, Russian, Spanish, Tagalog, Tamil, Ukrainian, Urdu, and Vietnamese.

In the 2016 Census, 3.7 million people in Ontario — nearly 28 per cent of the province — reported a first language other than English or French.

The Fair Housing Plan also expanded rent control to all private rental units, including those built after 1991, strengthening protections for tenants against sudden, dramatic rent increases.

The standard lease does not apply to most social and supportive housing, co-operative housing, retirement and nursing homes, mobile home parks and land lease communities, and commercial properties.

Approximately 1.3 million private residential rental units are now covered by rent control thanks to the Fair Housing Plan. That means the approximately 1 in 5 people in Ontario who live in a private market rental unit are protected by rent control.

The standard lease reduces the use of illegal terms and potential misunderstandings caused by verbal tenancy agreements, which will make it easier for landlords to conduct their business and for tenants to understand their rights and responsibilities. It also has simple-to-understand general information on the rights and responsibilities of renting in Ontario.

Expanded rent control means that as of April 20, 2017, approximately 1.3 million residential rental households are now protected from sudden, unexpected rent increases — including all private market rental units whether they are in apartment buildings, rented condominiums or homes. In 2018, those increases are capped at 1.8 per cent and future increases cannot exceed 2.5 per cent unless the landlord has approval from the Landlord and Tenant Board.

If a landlord does not use the standard lease for tenancies that are entered into on or after April 30, 2018, renters can ask for one. If the landlord doesn't provide it within 21 days, the tenant can withhold one month's rent.

Strengthening tenant protections while ensuring predictability for landlords is part of the government's plan to support care, create opportunity and make life more affordable during this period of rapid economic change. The plan includes free prescription drugs for everyone under 25, and 65 or over, through the biggest expansion of medicare in a generation, free tuition for hundreds of thousands of students, a higher minimum wage and better working con-

A guide to the standard lease is available in 23 languages including English and French. This will help ensure that more people understand their rights and what they are agreeing to when they sign a new lease.

The standard lease is part of Ontario's Fair Housing Plan, which includes 16

will improve your chances of being able to renew both online the next time around.

Additional Resources
Visit ServiceOntario.ca/RenewCards to renew your health card and/or driver's licence online.

Read more about how to qualify for an Ontario health card at ServiceOntario.ca/HealthCard.

Quotes
Tracy MacCharles
"This is another step in our government's commitment to bring more and more services online. It builds on the other options our government provides, such as the online driver's license renewal and the integrated online address change system; this is an important addition to ServiceOntario's online options."

Tracy MacCharles

Minister of Government and Consumer Services

You Can Now Renew Your Ontario Health Card Online

Skip the Line and Visit ServiceOntario.ca/RenewCards

May 1, 2018 1:00 P.M. Ministry of Government and Consumer Services
People across Ontario can now renew their photo health card online at ServiceOntario.ca/RenewCards.

To renew a health card online, people in Ontario need:

A valid driver's licence to verify identity as a security measure

To have lived at the same address at least 90 days prior to renewing

To keep all other personal details the same

Individuals can still choose to renew their health card in-person at nearly 300 ServiceOntario centres located across Ontario. Many are open on weekends and evenings and some allow you to skip the line by making an appointment. There is no fee to renew a health card either online or in-person.

Modernizing the way we deliver services is part of

the government's plan to support care, create opportunity and make life more affordable during this period of rapid economic change. The plan includes free prescription drugs for everyone under 25, and 65 or over, through the biggest expansion of medicare in a generation, free tuition for hundreds of thousands of students, a higher minimum wage and better working conditions, and free preschool child care from 2 ½ to kindergarten.

Quick Facts

There is no fee to renew a health card. Regular fees apply to renew your driver's licence, and are the same both online and in-person.

If your identity cannot be verified online, you will need to renew your health card in-person.

If you need a photo for your health card or driver's licence, renewing both at the same time in-person

Statistics Canada says economy pulled back 0.1 per cent in January

OTTAWA — The Canadian economy contracted 0.1 per cent in January, hurt by unscheduled maintenance shutdowns in the oilpatch and weakness in the real estate sector following mortgage rule changes, Statistics Canada said Thursday

The agency said the drop in real gross domestic product for January compared with growth of 0.2 per cent in December.

Economists had expected an increase of 0.1 per cent for the first month of the year, according to Thomson Reuters.

"This year started off with more of a whimper than a bang, at least from a growth perspective," TD Bank senior economist Brian DePratto wrote in a report.

"As usual though, the trend is more important than the noise. Clearly the pace of economic activity has moderated from last year's red-hot first half performance, but this is to be expected in an economy with little slack remaining."

Goods-producing industries fell 0.4 per cent in January, while services-producing industries was essentially unchanged for the month.

Overall, the mining, quarrying, and oil and gas extraction sector posted its biggest drop since May 2016 as it fell 2.7 per cent in January.

Non-conventional oil extraction fell 7.1 per cent due to unscheduled maintenance shutdowns, while conventional oil and gas extraction fell 0.5 per cent on lower crude petroleum and natural gas extraction.

Mining excluding oil and gas extraction fell 0.8 per cent in January.

Meanwhile, real estate and rental and leasing fell 0.5 per cent after six consecutive months of growth.

The output of offices of real estate agents and brokers posted its largest monthly decline since November 2008 as it fell 12.8 per cent in January in the wake of the implementation of new mortgage rules, including stress-testing for uninsured mortgages.

Statistics Canada said lower activity in real estate contributed to a 0.1 per cent drop in the professional, scientific and technical services sector as legal, accounting and related services contracted 1.9 per cent.

Canadians like prescription drug plan and paternity leave proposals...

Continuing from page 21

online between March 7 and March 12, after the Liberals tabled their third federal budget on Feb. 27. The data is considered accurate plus or minus

3.1 percentage points, 19 times out of 20.

About three-quarters of those surveyed said they supported or somewhat supported a national public insurance plan to cover prescription drugs, in the

same way as government plans cover other health-care services. Twenty-three per cent of respondents said they were opposed or somewhat opposed, and 4 per cent were unsure.

Greek magazines & newspapers at the Vancouver Public Library

This is to let you know that the Vancouver Public Library subscribes to the following Greek language magazines:

1. Vogue Hellas - you can borrow this magazine at the Central Library (downtown) as well as at the Kitsilano Library
2. Status - you can borrow this magazine at the Central Library (downtown) as well as at the Kitsilano Library

The Library also subscribes to the following Greek language newspapers:

1. To BHMA (Sunday edition) - at the Central Library and Kitsilano Library
2. Kathimerini - print copies at the Kitsilano Library; also available online through PressDisplay (http://www.vpl.ca/electronic_databases/alpha/p)

Ελληνικά περιοδικά και εφημερίδες στην Δημοτική Βιβλιοθήκη του Βανκούβερ

Σας ανακοινώνουμε ότι η Δημοτική Βιβλιοθήκη του Βανκούβερ έχει συνδρομές για τα ακόλουθα Ελληνικά περιοδικά:

1. Vogue Hellas - μπορείτε να δανειστείτε τεύχη στην Κεντρική Βιβλιοθήκη (downtown) καθώς και στο παράρτημα του Κιτσίλιανο
2. Status - μπορείτε να δανειστείτε τεύχη στην Κεντρική Βιβλιοθήκη (downtown) καθώς και στο παράρτημα του Κιτσίλιανο

Η Βιβλιοθήκη επίσης έχει συνδρομές για τις ακόλουθες Ελληνικές εφημερίδες:

1. Το Βήμα της Κυριακής - στην Κεντρική Βιβλιοθήκη και στη Βιβλιοθήκη του Κιτσίλιανο
2. Η Καθημερινή - στη Βιβλιοθήκη του Κιτσίλιανο ή (http://www.vpl.ca/electronic_databases/alpha/p)

LETTERS

Στέλνετε τα γράμματά σας στις:

PATRIDES
P.O. BOX 266, Don Mills Postal Station
70 Wynford Dr.
TORONTO, ONTARIO
M3C 2S2

Παρακαλούμε τους επιστολογράφους μας, στα γράμματά που μας στέλνουν, να σημειώνουν ευκρινώς το όνομα, την υπογραφή, τη διεύθυνση και τον αριθμό του τηλεφώνου τους. Η διεύθυνση και το τηλέφωνο δεν θα δημοσιεύονται. Επίσης, τους γνωστοποιούμε ότι διατηρούμε το δικαίωμα να μη δημοσιεύουμε ολόκληρη την επιστολή.

Good morning from Greece and the beautiful, remote and borderless Alepochori

Alepochori is located in the north-western part of the Prefecture of Evros, very close to Bulgaria's border, and is only 40 km away from Turkey. It is built on the slope between the valley of Eryopotamos and the Bulgaria-Greece borderline. From the historical testimonies that exist as well as from the tradition of the village, it seems that Alepochori is one of the oldest villages in the area of Didymoteichos. Currently, around 170 people live in the village, most of whom are old, but also younger people who are interested in offering and supporting their place are missing. Our goal is to fill the village with children's young voices and return the smile to the lips of the elders.

We are a new Association with priority to the rejuvenation of our village. In this context, in 2015, the Association of Alepochorites established its main objectives:

- Promoting, enhancing and preserving our cultural heritage. Our main concern is the protection and promotion of the local traditional buildings and the architectural character of the area, as well as the preservation of the customs - customs and the particular folklore elements of our village, which unfortunately tend to disappear.

- our immediate and effective contribution to the settlement and addressing of the general problems and issues of social nature in particular, which concern the inhabitants of our bordering village.

- the protection of the natural environment, but also its redevelopment and formation, in order to promote and preserve the natural wealth and the particular environmental characteristics of Alepochori.

Our main revenue is the lottery we make at the one and only festival that is held on 23 August, where it is the celebration of the Virgin Mary's Assumption. That's why we take the Courage to ask for your help. We do not ask for money

We would like your help in building a playground for the little children of our

village. Our goal is to be able to leave children the tablets and mobiles and to deal with something beyond the gym that will offer them will also sharpen their mind. The cost of a playground, which is in line with its specifications European Union is enormous not only for our Association but also for our village. The cost is about 50,000 Euros. Given the financial situation of our country and the Municipal Authorities, they are unable to do anything. That is why we ask you, if you can, help us to set up a playground for our children so that they will not be cut off from the ground.

We hope you will support us in this endeavor.

We are attaching the Association's statutes and a link from our village block to get to know us better about the truth of the Association.

Thank you in advance

THE

Chairman

Association of Alepochori
Evros

Καλημέρα σας από Ελλάδα και το όμορφο, απομακρυσμένο και παραμεθόριο Alepochori

Το Alepochori βρίσκεται στο βορειοδυτικό τμήμα του Νομού Έβρου, πολύ κοντά στα σύνορα της Βουλγαρίας, ενώ απέχει μόλις 40 χλμ από την Τουρκία. Είναι χτισμένο πάνω στην πλαγιά ανάμεσα στην κοιλάδα του Ερυθροποτάμου και της οριογραμμής Βουλγαρίας-Ελλάδας. Από τις ιστορικές μαρτυρίες που υπάρχουν καθώς και από την παράδοση του χωριού, φαίνεται ότι το Alepochori είναι από τα παλαιότερα χωριά της περιοχής του Διδυμοτείχου. Αυτή τη στιγμή διαμένουν στο χωριό γύρω στους 170 κατοίκους, οι περισσότεροι από τους οποίους είναι μεγάλης ηλικίας, χωρίς ωστόσο να λείπουν και οι νεότεροι άνθρωποι οι οποίοι ενδιαφέρονται να προσφέρουν και να στηρίξουν τον τόπο τους.

Σκοπός μας είναι να γεμίσει το χωριό από τις παιδικές φωνές των μικρών αλλά και την επιστροφή του χαμόγελου στα χείλη των γέρων.

Είμαστε ένας νέος Σύλλογος με προτεραιότητα

το ξαναζωντάνεμα του χωριού μας.

Στα πλαίσια αυτά, το 2015 συστάθηκε ο Σύλλογος Αλεποχωριτών έχοντας ως βασικούς στόχους του:

την προβολή, ενίσχυση και διατήρηση της πολιτισμικής μας κληρονομιάς. Κύριο μέλημα μας αποτελεί η προστασία και η ανάδειξη των τοπικών παραδοσιακών κτιρίων και της αρχιτεκτονικής φυσιογνωμίας της περιοχής, όπως επίσης και η διατήρηση των ηθών - εθίμων και των ιδιαίτερων λαογραφικών στοιχείων του χωριού μας, που δυστυχώς τείνουν να εξαφανιστούν.

την άμεση και αποτελεσματική συμβολή μας στη διευθέτηση και αντιμετώπιση των γενικότερων προβλημάτων και ζητημάτων κοινωνικής κυρίως φύσης, που απασχολούν τους κατοίκους του ακριτικού χωριού μας.

την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, αλλά και την ανάπλαση και διαμόρφωσή του, με γνώμονα την ανάδειξη και διαφύλαξη του φυσικού πλούτου και των ιδιαίτερων περιβαλλοντικών χαρακτηριστικών του Αλεποχωριού. Κύριο έσοδο μας είναι η λαχειοφόρο αγορά που κάνουμε στο ένα και μοναδικό πανηγύρι που διοργανώνεται στις 23 Αυγούστου όπου είναι η Απόδοση της εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου Παναγίας.

Γι' αυτό λαμβάνουμε σαν Σύλλογος το θάρρος να ζητήσουμε τη βοήθεια σας. Δεν ζητάμε χρήματα. Θα θέλαμε τη βοήθειά σας στην κατασκευή μιας παιδικής χαράς για τα λιγοστά παιδιά του χωριού μας. Σκοπός μας είναι να μπορέσουμε, να αφήσουν τα παιδιά τα ταμπλετ και τα κινητά και να ασχοληθούν με κάτι που πέρα από τη γυμναστική που θα τους προσφέρει θα ακονίσει και το μυαλό τους. Το κόστος μιας παιδικής χαράς, που να είναι σύμφωνη με τις προδιαγραφές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι τεράστιο όχι μόνο για το Σύλλογό μας αλλά και για το χωριό μας. Το κόστος ανέρχεται περίπου στις 50.000 Ευρώ. Δεδομένης και της οικονομικής κατάστασης της χώρας μας αλλά και των Δημοτικών Αρχών, αδυνατούν σε οτιδήποτε.

Γιαυτό σας ζητούμε, εάν μπορείτε, να μας βοηθήσετε να στήσουμε μια παιδική χαρά για τα παιδιά μας για να μην αποκοπούν από τα πάτρια εδάφη. Ελπίζουμε να μας στηρίξετε σε αυτήν την προσπάθειά μας.

BROTHERHOOD
PONTION
TORONTO

MAY 2018

PONTIAN HERITAGE MONTH

Proceeds from our events will be donated to various philanthropic causes in memory of the 353,000 victims of the Pontian Genocide

SATURDAY MAY 5th 7:30PM

Theatrical Presentation

«ΑΓΙΑΤΡΕΥΤΕΣ ΠΛΗΓΕΣ»

Latvian Canadian Cultural Centre

4 Credit Union Drive, Toronto, ON

(Bermundsey & Eglinton)

TICKETS: \$20

FRIDAY MAY 25th 7:00PM

Philanthropic Event

FUNDRAISER

In Support of INITIATIVE FOR THE CHILD

& PARIS SAVVA

Metropolitan Centre

3840 Finch Ave E, Scarborough, ON

TICKETS: \$25 with dinner

HISTORY & CULTURE

THURSDAY MAY 10th 7:30PM

PONTIAN GASTRONOMY

& COOKING LESSONS

Presented by:

The Women's Auxiliary "MERIMNA"

Brotherhood Pontion Toronto

397 Danforth Avenue, Toronto, ON

FRIDAY MAY 28th 7:30PM

MOVIE PRESENTATION:

THE PROMISE

Brotherhood Pontion Toronto

397 Danforth Avenue, Toronto, ON

PONTIAN GENOCIDE MEMORIAL DAY EVENTS

SUNDAY MAY 20th

LITURGY & MEMORIAL SERVICE

10AM: St. Demetrios Greek Orthodox Church

30 Thorncliffe Park Drive 1 Toronto

10AM: St. George Greek Orthodox Church

115 Bond St, Toronto, ON

WREATH LAYING CEREMONY

1PM: Pontian Memorial Monument

160 Memorial Park Avenue

DOCUMENTARY PRESENTATION & RECEPTION

«ΜΝΗΜΗ ΜΟΥ ΣΕ ΛΕΝΕ ΠΟΝΤΟ»

2PM: S. Walter Stewart Library Auditorium

170 Memorial Park Avenue

BROTHERHOOD PONTION TORONTO "PANAGIA SOUMELA"

397 DANFORTH AVENUE, TORONTO, ON M4K 1P1 brotherhoodpontion@gmail.com

Hellenic Home
Hellenic Care
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ

38th ANNUAL WALKATHON 2018

SUNDAY JUNE 3, 2018

→ → → → → DANFORTH AVE. - BLOOR STREET → → → → →

For each kilometer you walk,
you give a breath of life to our seniors.

Για κάθε χιλιόμετρο
που θα περπατήσετε
θα χαρίσετε
μια πολύτιμη ανάσα ζωής
στους ηλικιωμένους μας.

St.Irene's G.O.C.

WINONA DR. ← ← ← ← ←

Hellenic Home

Σας επισυνάπτουμε το καταστατικό του Συλλόγου και ένα link από το μπλοκ του χωριού μας για να μας γνωρίσετε καλύτερα και για το αληθές του Συλλόγου. Σας ευχαριστούμε εκ των

πρότερων
Ο Πρόεδρος Συλλόγου Αλεποχωριτών Έβρου Αντωνούδης Ευάγγελος
[http://alepohorievrostraki.blogspot.gr/2014/05/](http://alepohorievrostraki.blogspot.gr/2014/05/alepohorievrostraki.blogspot.gr/2014/05/)

[blog-post_3.html](http://alepohorievrostraki.blogspot.gr/2014/05/blog-post_3.html)
Antonoudis Evangelos

http://alepohorievrostraki.blogspot.gr/2014/05/blog-post_3.html

